

EBA/GL/2022/09

ESMA35-42-1470

21 juli 2022

Richtsnoeren

betreffende de gemeenschappelijke procedures
en methoden voor het toetsings- en
evaluatieproces door de toezichthouder
overeenkomstig Richtlijn (EU) 2019/2034

Titel 1 Algemene bepalingen

1.1 Naleving en rapportageverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹ en Verordening (EU) nr. 1095/2010². Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 en Verordening (EU) nr. 1095/2010 moeten bevoegde autoriteiten en beleggingsondernemingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA en ESMA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot beleggingsondernemingen zijn gericht.

Rapportageverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten EBA er vóór 19.06.2023 van in kennis stellen of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, met opgave van redenen indien zij niet aan de richtsnoeren voldoen of niet voornemens zijn deze op te volgen. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te hebben voldaan. De kennisgevingen dienen te worden ingediend door het formulier op de EBA-website in te sturen onder vermelding van "EBA/GL/2022/09 – ESMA35-42-1470". Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de website van EBA bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

² Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84).

1.2 Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. Deze richtsnoeren dienen ter nadere specificatie van de gemeenschappelijke procedures en methoden voor de werking van het toetsings- en evaluatieproces door de toezichthouder (“supervisory review and evaluation process” – SREP) als bedoeld in de artikelen 36 en 45 van Richtlijn (EU) 2019/2034³ en van de procedures en maatregelen die worden toegepast op grond van de artikelen 39, 40, 41 en 42 van die richtlijn.

Toepassingsgebied

6. Deze richtsnoeren zijn van toepassing op het proces van toetsing en evaluatie van beleggingsondernemingen door de toezichthouder zoals omschreven in de artikelen 36 tot en met 45 van Richtlijn (EU) 2019/2034.
7. Bevoegde autoriteiten dienen deze richtsnoeren toe te passen op het hoogste niveau van consolidatie, overeenkomstig het niveau van toepassing van de voorschriften van deel één, titel II, van Verordening (EU) 2019/2033. Voor in de consolidatie opgenomen moederondernemingen en dochterondernemingen dienen bevoegde autoriteiten de diepgang en de granulariteit van hun beoordelingen aan te passen aan het niveau van toepassing.
8. Wanneer een beleggingsonderneming een dochteronderneming in dezelfde lidstaat heeft, kan een evenredige aanpak van de beoordeling van de toereikendheid van kapitaal en liquiditeit worden toegepast door de aandacht te richten op de beoordeling van de toewijzing van kapitaal en liquiditeit aan de entiteiten en potentiële belemmeringen voor de overdraagbaarheid van kapitaal of liquiditeit binnen de groep.
9. Voor groepen beleggingsondernemingen, waaronder groepen met ondernemingen die in derde landen zijn gevestigd, dienen de procedurele vereisten op gecoördineerde wijze te worden toegepast binnen het kader van de colleges van toezichthouders die krachtens artikel 48 van Richtlijn (EU) 2019/2034 zijn opgericht. In titel 11 wordt gedetailleerd uiteengezet hoe deze richtsnoeren van toepassing zijn op grensoverschrijdende groepen en hun entiteiten.

Adressaten

10. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 2, punt viii), van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

³ Richtlijn (EU) 2019/2034 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende het prudentiële toezicht op beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijnen 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU en 2014/65/EU (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 64).

Definities

11. Tenzij anders vermeld, hebben de in Verordening (EU) 2019/2033⁴, Richtlijn (EU) 2019/2034 of Richtlijn 2014/59/EU⁵ gebruikte en gedefinieerde termen in deze richtsnoeren dezelfde betekenis. In deze richtsnoeren gelden de volgende definities:

“AML/CFT-toezichthouder”: een bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving door beleggingsondernemingen van bepalingen van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering;

“benchmarks voor toezicht”: risicospecifieke kwantitatieve instrumenten die door de bevoegde autoriteit zijn ontwikkeld om een schatting te maken van het vereiste eigen vermogen voor de dekking van risico's of aspecten van risico's die niet onder Verordening (EU) 2019/2033 vallen;

“gedragsrisico”: het risico of mogelijke toekomstige risico van verliezen voor een beleggingsonderneming als gevolg van opzettelijk of nalatig wanbeleid, met inbegrip van het op onbehoorlijke wijze verlenen van financiële diensten;

“ICT-risico (informatie- en communicatietechnologie)”: het risico van verliezen als gevolg van inbreuken op de geheimhouding, falende integriteit van systemen en data, ongeschiktheid of onbeschikbaarheid van systemen en data, of onvermogen om IT aan te passen binnen een redelijke termijn en met redelijke kosten wanneer de omgeving of de bedrijfsvereisten veranderen (“agility”);

“intern beoordelingsproces van de kapitaaltoereikendheid en het interne risicobeoordelingsproces (ICARAP)”: de regelingen, strategieën en processen zoals vermeld in artikel 24 van Richtlijn (EU) 2019/2034, die verder kunnen worden opgesplitst in:

“proces voor de beoordeling van de toereikendheid van het interne kapitaal” (ICAAP – Internal capital adequacy assessment process): regelingen, strategieën en procedures voor de permanente beoordeling en handhaving van de bedragen, soorten en verdeling van het interne kapitaal dat de beleggingsondernemingen toereikend achten ter dekking van de aard en omvang van de risico's die zij voor anderen kunnen vormen en waaraan de beleggingsondernemingen zelf blootstaan of kunnen blootstaan; en

“proces voor de beoordeling van de toereikendheid van de interne liquiditeit” (ILAAP – Internal liquidity adequacy assessment process): regelingen, strategieën en procedures

⁴ Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 1).

⁵ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

voor de permanente beoordeling en handhaving van de bedragen, soorten en verdeling van liquide activa die de beleggingsondernemingen toereikend achten ter dekking van de aard en omvang van de risico's die zij voor anderen kunnen vormen en waaraan de beleggingsondernemingen zelf blootstaan of kunnen blootstaan;

“levensvatbaarheidsscore”: de numerieke uitdrukking die de beoordeling door de toezichthouder samenvat van een SREP-onderdeel en die het risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming aanduidt op basis van het geëvalueerde SREP-onderdeel;

“liquiditeit binnen de werkdag”: de middelen waartoe de beleggingsonderneming gedurende de werkdag toegang heeft om betalingen in real time te verrichten;

“liquiditeitsrisico binnen de werkdag”: het risico of mogelijk toekomstige risico dat de beleggingsonderneming niet in staat is haar liquiditeitsbehoefte binnen de werkdag op doeltreffende wijze te beheren;

“macroprudentieel vereiste” of “macroprudentiële maatregel”: een vereiste dat of een maatregel die wordt opgelegd door een autoriteit die bevoegd of aangewezen is voor kwesties op het gebied van macroprudentieel of systeemrisico.

“markttoezichthouder”: een bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving door instellingen van de bepalingen van Richtlijn 2014/65/EU⁶;

“pijler 2-richtsnoer (Pillar 2 guidance – P2G)”: het niveau en de kwaliteit van eigen middelen waarover de instelling wordt verwacht te beschikken bovenop haar totale kapitaalvereiste, bepaald overeenkomstig de criteria vermeld in artikel 41 van Richtlijn (EU) 2019/2034;

“pijler 2-vereiste (Pillar 2 requirement -P2R)” of “aanvullend-eigenvermogensvereiste”: het overeenkomstig artikel 40 van Richtlijn (EU) 2019/2034 opgelegde aanvullend-eigenvermogensvereiste;

“renterisico”: het risico of mogelijk toekomstige risico voor de winst en het eigen vermogen van de beleggingsonderneming als gevolg van ongunstige veranderingen in de rentetarieven;

“reputatierisico”: het risico of mogelijk toekomstige risico voor de winst, het eigen vermogen of de liquiditeit van de beleggingsonderneming als gevolg van schade aan de reputatie van de beleggingsonderneming;

⁶ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

“risico op het gebied van het witwassen van geld en terrorismefinanciering (ML/TF)”: het risico zoals dat gedefinieerd is in de richtsnoeren van EBA inzake ML/TF risicofactoren⁷;

“risicobereidheid”: het gecumuleerde risiconiveau en de soorten risico’s die de beleggingsonderneming binnen haar risicodraagkracht en overeenkomstig haar bedrijfsmodel bereid is te nemen om haar strategische doelen te bereiken;

“risico’s voor het kapitaal”: specifieke risico’s die, als zij werkelijkheid worden, aanzienlijke prudentiële gevolgen hebben voor het eigen vermogen van de beleggingsonderneming gedurende de volgende 12 maanden. Hiertoe behoren onder meer de risico’s die worden genoemd in de artikelen 29 en 36 van Richtlijn (EU) 2019/2034;

“risico’s voor liquiditeit en financiering”: specifieke risico’s die, als zij werkelijkheid worden, aanzienlijke prudentiële gevolgen hebben voor de liquiditeit van de beleggingsonderneming op verschillende termijnen;

“risicoscore”: de numerieke uitdrukking die de beoordeling door de toezichthouder samenvat van een afzonderlijk risico voor kapitaal, liquiditeit en financiering die de waarschijnlijkheid weergeeft dat een risico aanzienlijke prudentiële gevolgen zal hebben voor de beleggingsonderneming na de evaluatie van het risicobeheer en de risicobeheersing en voorafgaand aan de overweging van de bekwaamheid van de beleggingsonderneming om het risico te beperken door middel van beschikbaar kapitaal of liquide activa;

“SREP-onderdelen”: een van de volgende onderdelen: analyse van het bedrijfsmodel, beoordeling van interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing, beoordeling van de risico’s voor het kapitaal, SREP-kapitaalbeoordeling, beoordeling van de risico’s voor liquiditeit en financiering of SREP-liquiditeitsbeoordeling;

“totale SREP-beoordeling”: de actuele beoordeling van de algehele levensvatbaarheid van een beleggingsonderneming op basis van de beoordeling van de SREP-onderdelen;

“totale SREP-score”: de numerieke indicator van het algehele risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming op basis van de totale SREP-beoordeling.

⁷ EBA-richtsnoeren krachtens artikel 17 en artikel 18, lid 4, van Richtlijn (EU) 2015/849 betreffende cliëntenonderzoek en de factoren die kredietinstellingen en financiële instellingen in overweging dienen te nemen wanneer zij het aan afzonderlijke zakelijke relaties en occasionele transacties verbonden witwasrisico en risico van terrorismefinanciering beoordelen (“de richtsnoeren inzake ML/TF-*risicofactoren*”) (EBA/GL/2021/02).

1.3 Tenuitvoerlegging

Ingangsdatum

12. Deze richtsnoeren gelden met ingang van 19.06.2023.
13. Deze richtsnoeren zijn onmiddellijk van toepassing op de SREP-oefeningen die in 2023 van start gaan.

Titel 2 Het gemeenschappelijke SREP

2.1 Overzicht van het gemeenschappelijke SREP-kader

14. Bevoegde autoriteiten dienen te waarborgen dat het SREP van een beleggingsonderneming zich uitstrekt tot de volgende componenten:

- a. indeling van de beleggingsonderneming in een categorie en periodieke toetsing van deze indeling;
- b. monitoring van de sleutelindicatoren;
- c. analyse van het bedrijfsmodel (BMA – business model analysis);
- d. beoordeling van de interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing;
- e. beoordeling van de risico's voor het kapitaal;
- f. beoordeling van de risico's voor de liquiditeit;
- g. beoordeling van de toereikendheid van het eigen vermogen van de beleggingsonderneming;
- h. beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit van de beleggingsonderneming;
- i. totale SREP-beoordeling; en
- j. toezichtmaatregelen (en waar nodig vroegtijdige interventie).

2.1.1 Indeling van beleggingsondernemingen

15. Bevoegde autoriteiten dienen elke beleggingsonderneming waarvoor de in artikel 36 van Richtlijn (EU) 2019/2034 bedoelde toetsing en evaluatie door de toezichthouder moet worden verricht, in een van de volgende categorieën in te delen:

- Categorie 1 – beleggingsondernemingen die aan ten minste één van de volgende criteria voldoen:
 - i. hun waarde van de totale activa en riscoposities buiten de balans is gelijk aan of bedraagt meer dan 1 miljard euro;
 - ii. hun waarde van de totale activa en riscoposities buiten de balans bedraagt 250 miljoen euro of meer en zij verrichten activiteiten zoals vermeld in hoofdstuk A van bijlage I, punt 3 of 6, van Richtlijn 2014/65/EU⁸; of

⁸ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

- iii. ze worden op basis van het oordeelsvermogen van de toezichthouder van de bevoegde autoriteit als significant beschouwd.
- Categorie 2 – beleggingsondernemingen waarvan de waarde van de totale activa en risicoposities buiten de balans minder dan 1 miljard euro bedraagt of hoger is dan 250 miljoen euro, en die geen van de activiteiten verrichten zoals vermeld in hoofdstuk A van bijlage I, punt 3 of 6, van Richtlijn 2014/65/EU.
 - Categorie 3 – beleggingsondernemingen de waarde van de totale activa en risicoposities buiten de balans minder dan 250 miljoen euro bedragen en die niet voldoen aan de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033 gestelde voorwaarden om als kleine en niet-verweven beleggingsonderneming te worden aangemerkt.
 - Kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033.
16. De indeling dient als uitgangspunt te worden gebruikt door bevoegde autoriteiten voor de toepassing van het evenredigheidsbeginsel dat wordt uiteengezet in hoofdstuk 2.4, en niet als indicatie van de kwaliteit van een beleggingsonderneming.
17. Bevoegde autoriteiten kunnen beleggingsondernemingen van de categorieën 1 tot en met 3 per geval één categorie hoger of lager indelen dan de categorie waarin zij volgens de criteria van paragraaf 15 vallen. Hiervoor dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met aspecten zoals de schaal en de complexiteit van de activiteiten, de omvang van de handelsactiviteiten, de bedragen van cliënten die worden aangehouden, het risicoprofiel van de beleggingsonderneming en alle andere relevante aspecten. Wanneer een dergelijke herindeling plaatsvindt, dienen bevoegde autoriteiten ernaar te streven voldoende homogeniteit en vergelijkbaarheid tussen beleggingsondernemingen van dezelfde categorie te waarborgen.
18. Bevoegde autoriteiten dienen de indeling in categorieën te baseren op gegevens uit toezichtrapportages en op informatie die is verkregen uit de voorlopige analyse van het bedrijfsmodel (zie hoofdstuk 4.2). De indeling in categorieën dient jaarlijks of bij een belangrijke wijziging van de activiteiten opnieuw te worden bekeken. In geval van een verandering van categorie voor een beleggingsonderneming dient het laatste jaar van een volledige SREP-cyclus in aanmerking te worden genomen bij het bepalen van het tijdschema voor de volgende beoordeling van de SREP-onderdelen.

2.1.2 Voortdurende beoordeling van risico's

19. Bevoegde autoriteiten dienen de risico's waaraan de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld, voortdurend te beoordelen door de hieronder genoemde activiteiten uit te voeren:
- a. het monitoren van sleutelindicatoren zoals uiteengezet in titel 3;
 - b. de analyse van het bedrijfsmodel zoals uiteengezet in titel 4;

- c. de beoordeling van de interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing zoals uiteengezet in titel 5;
 - d. de beoordeling van risico's voor het kapitaal zoals uiteengezet in titel 6; en
 - e. de beoordeling van risico's voor de liquiditeit zoals uiteengezet in titel 8.
20. De beoordelingen dienen te worden verricht in overeenstemming met de evenredigheidscriteria die worden uiteengezet in hoofdstuk 2.4. De beoordelingen dienen opnieuw te worden getoetst in het licht van nieuwe informatie.
21. Bevoegde autoriteiten dienen er zorg voor te dragen dat de uitkomsten van de hierboven geschetste beoordelingen:
- a. duidelijk worden gedocumenteerd in een samenvatting van bevindingen;
 - b. worden uitgedrukt in een score die wordt toegekend overeenkomstig de specifieke richtsnoeren die zijn vervat in de titel van dit richtsnoerdocument die specifiek betrekking heeft op het betrokken onderdeel;
 - c. de beoordelingen van andere onderdelen bekrachtigen of leiden tot een diepgaand onderzoek naar inconsistenties tussen de beoordelingen van deze onderdelen;
 - d. bijdragen aan de totale SREP-beoordeling en -score; en
 - e. waar passend tot toezichtmaatregelen leiden en als input dienen voor de besluiten met betrekking tot deze maatregelen.

2.1.3 Periodieke beoordeling van de toereikendheid van kapitaal en liquiditeit

22. Bevoegde autoriteiten dienen periodiek na te gaan of het eigen vermogen en de liquiditeit van de beleggingsonderneming toereikend zijn voor een goede dekking van de risico's waaraan de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld. Hiertoe dienen zij de volgende beoordelingen te verrichten:
- a. een SREP-kapitaalbeoordeling zoals uiteengezet in titel 7; en
 - b. een SREP-liquiditeitsbeoordeling zoals uiteengezet in titel 9.
23. Bevoegde autoriteiten dienen periodieke beoordelingen uit te voeren met inachtneming van de in hoofdstuk 2.4 genoemde minimale toezichtsinspannings- en evenredigheidscriteria. Bevoegde autoriteiten kunnen beoordelingen frequenter uitvoeren. Zij dienen de beoordeling opnieuw te toetsen ingeval de risicobeoordeling significante nieuwe uitkomsten oplevert en zij vaststellen dat die uitkomsten wezenlijke gevolgen kunnen hebben voor het eigen vermogen en/of de liquide activa van de beleggingsonderneming.
24. Bevoegde autoriteiten dienen er zorg voor te dragen dat de uitkomsten van de beoordelingen:
- a. duidelijk worden gedocumenteerd in een samenvatting;
 - b. worden uitgedrukt in de scores voor de kapitaaltoereikendheid en de liquiditeitstoereikendheid van de beleggingsonderneming, zoals bepaald

overeenkomstig de richtsnoeren die zijn vervat in desbetreffende specifieke titels van dit richtsnoerdocument;

- c. bijdragen aan de totale SREP-beoordeling en -score; en
- d. rekening houden met en informatie geven voor het eventueel door de toezichthouder op te leggen vereiste dat de beleggingsonderneming eigen vermogen en/of liquide activa aanhoudt boven de in Verordening (EU) 2019/2033 gespecificeerde minimumvereisten, waar passend.

2.1.4 Totale SREP-beoordeling

- 25. Bevoegde autoriteiten dienen het risicoprofiel en de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming voortdurend te beoordelen middels de totale SREP-beoordeling, zoals nader omschreven in titel 10. Bij de totale SREP-beoordeling dienen bevoegde autoriteiten de mogelijkheid dat risico's tot het falen van de beleggingsonderneming leiden, te bepalen op basis van de mate van toereikendheid van haar eigen vermogen en liquide activa, interne governance, risicobeheersing en/of bedrijfsmodel of -strategie. Op basis hiervan dienen bevoegde autoriteiten te bepalen of vroegtijdige-interventiemaatregelen moeten worden genomen en/of te bepalen of de beleggingsonderneming dient te worden aangemerkt als een beleggingsonderneming die faalt of waarschijnlijk zal falen.
- 26. De beoordeling wordt voortdurend getoetst in het licht van uitkomsten van de risicobeoordelingen of de uitkomst van de SREP-kapitaal- en -liquiditeitsbeoordelingen.
- 27. Bevoegde autoriteiten dragen er zorg voor dat de uitkomsten van de beoordeling:
 - a. worden uitgedrukt in een score voor de totale levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming, overeenkomstig de leidraad in titel 10;
 - b. duidelijk worden gedocumenteerd in een samenvatting van de totale SREP-beoordeling, waarin de toegekende SREP-scores (totaal en voor afzonderlijke onderdelen) en eventuele bevindingen van de toezichthouder sinds de laatste beoordeling; en
 - c. de basis vormen voor de vaststelling door de toezichthouder of de beleggingsonderneming als "faalt of waarschijnlijk zal falen" kan worden beschouwd; voor beleggingsondernemingen die onder Richtlijn 2014/59/EU vallen, dient deze vaststelling plaats te vinden overeenkomstig artikel 32 van die richtlijn, mede gelet op de EBA-richtsnoeren inzake "faalt of waarschijnlijk zal falen"⁹.

2.1.5 Dialoog met beleggingsondernemingen, uitvoering van toezichtmaatregelen en mededeling van bevindingen

- 28. Bevoegde autoriteiten dienen volgens het model van minimale toezichtinspanning, zoals uiteengezet in hoofdstuk 2.4, een dialoog aan te gaan met beleggingsondernemingen teneinde

⁹ EBA-richtsnoeren inzake de uitlegging van de verschillende omstandigheden waaronder een instelling beschouwd wordt als een instelling die faalt of waarschijnlijk gaat falen volgens artikel 32, lid 6, van Richtlijn 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).

afzonderlijke SREP-onderdelen te beoordelen, zoals bepaald in de titels van dit richtsnoerdocument die specifiek betrekking hebben op de betrokken onderdelen.

29. Bevoegde autoriteiten dienen op basis van de totale SREP-beoordeling en voortbouwend op beoordelingen van de afzonderlijke SREP-onderdelen toezichtmaatregelen te nemen als vermeld in titel 10.
30. Wanneer bevindingen bij het monitoren van sleutelindicatoren, de beoordeling van SREP-onderdelen of andere toezichtactiviteiten het noodzakelijk maken toezichtmaatregelen te treffen om onmiddellijke punten van zorg aan te pakken, dienen bevoegde autoriteiten niet te wachten totdat alle SREP-onderdelen zijn beoordeeld en de totale SREP-beoordeling is bijgewerkt, maar dienen ze een besluit te nemen over de maatregelen die nodig zijn om de beoordeelde situatie te corrigeren en gaan ze vervolgens verder met het bijwerken van de totale SREP-beoordeling.
31. Zoals uiteengezet in hoofdstuk 2.4 dienen bevoegde autoriteiten ook een dialoog aan te gaan op basis van de uitkomsten van de algemene SREP-beoordeling, naast de bijbehorende toezichtmaatregelen, en de beleggingsonderneming aan het einde van het proces informeren over de kapitaal- en liquiditeitsvereisten en de toezichtmaatregelen waaraan zij moet voldoen.

2.2 Scores toekennen in het SREP

32. Bevoegde autoriteiten dienen risico- en levensvatbaarheidsscores toe te kennen om de uitkomsten van de beoordeling van diverse risicocategorieën en onderdelen in het SREP-kader samen te vatten.
33. “Bij het beoordelen van de afzonderlijke dienen SREP-onderdelenbevoegde autoriteiten een reeks scores te gebruiken gaande van 1 (laag risico), 2 (laag tot gemiddeld risico), 3 (gemiddeld tot hoog risico) en 4 (hoog risico), die het standpunt van de toezichthouder weergeven op basis van de relevante scoretabellen in de respectieve titel van dit richtsnoerdocument die betrekking heeft op een specifiek onderdeel.” Bevoegde autoriteiten gebruiken de “overwegingen” in deze tabellen als leidraad voor hun oordeel (de beleggingsonderneming hoeft dus niet te voldoen aan alle “overwegingen” die gekoppeld zijn aan een score “1” om een score “1” te krijgen); ze kunnen deze ook verder uitwerken of extra overwegingen toevoegen. Bevoegde autoriteiten kennen een score “4” toe voor de slechtst mogelijke beoordelingen (ook als de positie van de beleggingsonderneming slechter is dan die welke naar voren komt uit de “overwegingen” voor een score “4”, dienen zij toch een score “4” toe te kennen).
34. Bij de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren kunnen bevoegde autoriteiten voor interne doeleinden, zoals de planning van middelen, gedetailleerdere scores hanteren, mits het algehele kader voor het toekennen van scores in deze richtsnoeren wordt nageleefd.
35. Bevoegde autoriteiten dragen er zorg voor dat alle scores regelmatig, ten minste met de in hoofdstuk 2.4 vastgelegde frequentie en zonder onnodig uitstel worden herzien gebaseerd op wezenlijke nieuwe bevindingen of ontwikkelingen.

2.2.1 Risicoscores

36. Bevoegde autoriteiten kennen risicoscores toe aan individuele risico's voor het kapitaal overeenkomstig de criteria vermeld in titel 6, en scores voor risico's voor liquiditeit en financiering overeenkomstig de criteria vermeld in titel 8. Deze scores geven de waarschijnlijkheid weer dat een risico aanzienlijke prudentiële gevolgen zal hebben voor de beleggingsonderneming, na onderzoek van de kwaliteit van de risicobeheersingsmaatregelen om deze gevolgen te beperken (bijvoorbeeld restrisico), maar voorafgaand aan de overweging van de bekwaamheid van de beleggingsonderneming om het risico te beperken door middel van beschikbaar kapitaal of liquide activa.
37. Bevoegde autoriteiten dienen de risicoscore voornamelijk te bepalen op basis van een beoordeling van het inherente risico, maar zij dienen ook rekening te houden met overwegingen inzake risicobeheer en beheersingsmaatregelen. Vooral de toereikendheid van het beheer en de beheersingsmaatregelen kan het risico op een aanzienlijke prudentiële impact verlagen of in sommige gevallen verhogen (met name overwegingen over inherente risico's kunnen het risiconiveau onderschatten of overschatten afhankelijk van de toereikendheid van het beheer en de beheersingsmaatregelen).
38. Bij de toepassing van deze richtsnoeren kunnen bevoegde autoriteiten inherente risiconiveaus en de kwaliteit van het risicobeheer en de controles afzonderlijk (resultierend in tussen- en nettoscores) of geaggregeerd (resultierend in alleen nettorisicoscores) beoordelen. Bevoegde autoriteiten kunnen ook samenvoegingsmethoden hanteren voor het samenvoegen van afzonderlijke risico's met kapitaal-, liquiditeits- en financieringsscores.

2.2.2 Levensvatbaarheidsscores

39. Bevoegde autoriteiten dienen afzonderlijke scores toe te kennen om het risiconiveau voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming samen te vatten op basis van de uitkomsten van de beoordeling van de vier SREP-onderdelen:
 - a. bedrijfsmodel en strategie, overeenkomstig de criteria vermeld in titel 4;
 - b. interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing, overeenkomstig de criteria vermeld in titel 5;
 - c. toereikendheid van het kapitaal, overeenkomstig de criteria vermeld in titel 7; en
 - d. toereikendheid van de liquiditeit, overeenkomstig de criteria vermeld in titel 9.
40. Voor toereikendheid van het kapitaal en de liquiditeit geven deze scores de visie van de toezichthouder weer op het vermogen van de kapitaal- en liquiditeitsmiddelen van de beleggingsonderneming om individuele risico's voor het kapitaal en de liquiditeit te beperken/te dekken, zoals uiteengezet in de titels 6 en 8.
41. Bevoegde autoriteiten kennen ook een totale SREP-score toe overeenkomstig de criteria vermeld in titel 10. Deze score wordt toegekend op basis van het oordeel van de toezichthouder en vertegenwoordigt het standpunt van de toezichthouder over de algehele levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.

42. Bevoegde autoriteiten dienen er zorg voor te dragen dat met het toekennen van scores aan het bedrijfsmodel, de interne governance en risicobeheersing, de toereikendheid van het kapitaal, de toereikendheid van de liquiditeit en de totale SREP-score de volgende doelen worden bereikt:
- a. een indicatie geven van de waarschijnlijkheid dat toezichtmaatregelen noodzakelijk kunnen zijn om punten van zorg aan te pakken overeenkomstig de criteria vermeld in titel 10;
 - b. fungeren als een trigger voor de beslissing of vroegtijdige interventie maatregelen nodig zijn, indien van toepassing, overeenkomstig de EBA-richtsnoeren inzake triggers voor het gebruik van vroegtijdige interventie maatregelen; en
 - c. helpen bij het prioriteren en bij de planning van toezichtmiddelen en het stellen van prioriteiten.
43. Bevoegde autoriteiten dienen ervoor te zorgen dat de totale SREP-score die wordt toegekend op basis van het geaggregeerde beeld van de bedreigingen van de SREP-onderdelen, een indicatie geeft van de algemene levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming, met inbegrip van de vraag of de beleggingsonderneming “faalt of waarschijnlijk zal falen”;
44. Wanneer de uitkomst van de algehele SREP-beoordeling aangeeft dat een beleggingsonderneming kan worden beschouwd als een beleggingsonderneming die “faalt of waarschijnlijk zal falen”, dienen bevoegde autoriteiten een score ‘F’ toe te kennen en dienen zij, indien van toepassing, het proces van overleg te volgen met afwikkelingsautoriteiten als omschreven in artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU.

2.3 Organisatorische regelingen

45. Bevoegde autoriteiten dragen er zorg voor dat hun organisatorische regelingen van de uitvoering van het SREP ten minste het volgende omvatten:
- a. een beschrijving van de rollen en verantwoordelijkheden van hun toezichthoudende medewerkers met betrekking tot de uitvoering van het SREP, evenals de relevante rapportagelijnen, zowel in normale omstandigheden als in noodsituaties;
 - b. regelingen voor overleg met andere relevante toezichthouders om hun standpunten en relevante input te verzamelen over specifieke aangelegenheden die gevolgen kunnen hebben voor de bevindingen of scores van het SREP, om dubbel werk te voorkomen en de consistentie van de beoordeling en de daarmee samenhangende toezichtmaatregelen te waarborgen;
 - c. procedures voor het documenteren en vastleggen van bevindingen en beoordelingen van de toezichthouder;

- d. regelingen voor de goedkeuring van de bevindingen en scores, en escalatieprocedures in het geval van verschillen van inzicht binnen de bevoegde autoriteit, zowel in normale omstandigheden als in noodsituaties;
 - e. regelingen voor het opzetten van de dialoog met de beleggingsonderneming volgens het model van minimale toezichtinspanning zoals uiteengezet in hoofdstuk 2.4 voor de beoordeling van afzonderlijke SREP-onderdelen; en
 - f. regelingen voor overleg met een beleggingsonderneming en het meedelen van de uitkomsten van de SREP aan de beleggingsonderneming.
46. Bij het vaststellen van regelingen voor de dialoog met beleggingsondernemingen houden bevoegde autoriteiten rekening met de mogelijke implicaties van het verstrekken van de scores aan de beleggingsondernemingen in termen van hun openbaarmakingsverplichtingen uit hoofde van de vereisten van Verordening (EU) nr. 596/2014¹⁰ en de Richtlijnen 2014/57/EU¹¹ en 2004/109/EG¹².

2.4 Evenredigheid en toezichtinspanning

47. Bevoegde autoriteiten dienen het evenredigheidsbeginsel toe te passen ten aanzien van de omvang, de frequentie en de intensiteit van de toezichtinspanning en de dialoog met een beleggingsonderneming, en de verwachtingen van de toezichthouder met betrekking tot de normen waaraan de beleggingsonderneming dient te voldoen, overeenkomstig de categorie waarin de beleggingsonderneming valt, zoals uiteengezet in onderstaande Tabel 2.
48. Voor de evenredigheid op het punt van frequentie van de toezichtinspanning dienen bevoegde autoriteiten bij het plannen van SREP-activiteiten een model van minimale toezichtinspanning in acht te nemen zoals hierna omschreven in de volgende paragrafen en in tabel 2.
49. Wanneer bevoegde autoriteiten bepalen dat beleggingsondernemingen vergelijkbare risicoprofielen hebben, kunnen ze thematische SREP-beoordelingen van verscheidene beleggingsondernemingen uitvoeren als één beoordeling (een BMA kan met name worden uitgevoerd voor kleine beleggingsondernemingen die orders ontvangen en doorgeven over enkele categorieën activa, aangezien hieruit waarschijnlijk voor al deze beleggingsondernemingen dezelfde levensvatbaarheidskwesties zullen worden vastgesteld). Bevoegde autoriteiten kunnen voor de toepassing van het SREP voor beleggingsondernemingen met een vergelijkbaar risicoprofiel ook gebruikmaken van gesneden methoden op maat.

¹⁰ Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 1).

¹¹ Richtlijn 2014/57/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmisbruik (richtlijn marktmisbruik) (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 179)

¹² Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereguleerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG (PB L 390 van 31.12.2004, blz. 38).

50. Voor beleggingsondernemingen met een algemene SREP-score 4 en, indien nodig, voor beleggingsondernemingen met een algemene SREP-score 3 dienen bevoegde autoriteiten, op basis van de bevindingen van eerdere beoordelingen van SREP-onderdelen, een extra niveau van betrokkenheid vast te stellen, waarbij uitgebreidere toezichtmiddelen en een hogere beoordelingsfrequentie vereist zijn (ten minste op tijdelijke basis), ongeacht de categorie van de beleggingsonderneming. Gelet op de minimale frequentie van de beoordeling van alle in de volgende paragrafen en in tabel 2 genoemde SREP-onderdelen, kunnen de frequentere beoordelingen betrekking hebben op specifieke SREP-onderdelen waaraan wegens een hoger risico bijzondere aandacht moet worden besteed, of op de volledige SREP-beoordeling.
51. Ongeacht de tijd die is verstreken sinds de laatste SREP, dienen bevoegde autoriteiten een nieuwe beoordeling uit te voeren indien zich ten minste één van de volgende situaties voordoet:
- a. bij het toezicht op de sleutelindicatoren wordt een significante verandering geconstateerd ten opzichte van de referentiedatum van de laatste beoordeling van alle SREP-onderdelen;
 - b. er is negatieve openbare informatie over de beleggingsonderneming die wijst op een potentieel significant risico (in de context van reputatierisico, gedragsrisico, IT-beveiliging);
 - c. bevoegde autoriteiten hebben andere redenen om aan te nemen dat het bedrijfsmodel of het risicoprofiel van de beleggingsonderneming in aanzienlijke mate is gewijzigd sinds de referentiedatum van de laatste beoordeling van alle SREP-onderdelen.
52. Bij het plannen van SREP-activiteiten dienen bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht aan het coördineren van activiteiten te besteden met andere partijen die direct of indirect bij de beoordeling betrokken zijn, in het bijzonder wanneer input vereist is van de beleggingsonderneming en/of andere bevoegde autoriteiten die betrokken zijn bij het toezicht op grensoverschrijdende groepen als gespecificeerd in titel 11.
53. Met het oog op de evenredigheid dienen bevoegde autoriteiten bij het uitvoeren van het SREP aan de hand van deze richtsnoeren te erkennen dat de verschillende onderdelen, methodologische aspecten en beoordelingscomponenten waarin de titels 4, 5, 6 en 8 voorzien, niet voor alle beleggingsondernemingen even relevant zijn. Bevoegde autoriteiten dienen in voorkomend geval een verschillende granulariteit in de beoordeling aan te brengen, afhankelijk van de categorie waarin de beleggingsonderneming is ingedeeld en in de mate die past bij de omvang en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming en de aard, schaal en complexiteit van haar activiteiten.
54. Aan het einde van elke beoordeling van alle SREP-onderdelen kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming in kennis stellen van de uitkomst van de algemene SREP-beoordeling en dienen zij het volgende te verstrekken:
- a. een verklaring over de hoeveelheid en de samenstelling van het eigen vermogen dat de beleggingsonderneming overeenkomstig artikel 39, lid 2, punt a), van

Richtlijn (EU) 2019/2034 moet aanhouden boven de vereisten van de delen twee, drie en vier van Verordening (EU) 2019/2033;

- b. een verklaring over de hoeveelheid en de samenstelling van het eigen vermogen dat de beleggingsonderneming overeenkomstig artikel 41 van Richtlijn (EU) 2019/2034 moet aanhouden;
- c. een verklaring over de aangehouden liquiditeit en eventuele specifieke liquiditeitsvereisten die door bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 42 van Richtlijn (EU) 2019/2034 zijn vastgesteld;
- d. een verklaring omtrent andere toezichtmaatregelen die de bevoegde autoriteit van plan is te nemen.

2.4.1 Beleggingsondernemingen van categorie 1

55. Om te waarborgen dat toezichtactiviteiten met betrekking tot SREP voor beleggingsondernemingen van categorie 1 voldoende vaak plaatsvinden, dienen bevoegde autoriteiten:

- a. sleutelindicatoren op kwartaalbasis te monitoren;
- b. de beoordelingen van alle afzonderlijke SREP-onderdelen minstens eenmaal per twee jaar bij te werken;
- c. een voortdurende betrokkenheid bij en dialoog met het leidinggevend orgaan en de directie van de beleggingsonderneming te hebben.

2.4.2 Beleggingsondernemingen van categorie 2

56. Om te waarborgen dat toezichtactiviteiten met betrekking tot SREP voor beleggingsondernemingen van categorie 2 voldoende vaak plaatsvinden, dienen bevoegde autoriteiten:

- a. sleutelindicatoren op kwartaalbasis te monitoren;
- b. de beoordelingen van alle afzonderlijke SREP-onderdelen minstens eenmaal per drie jaar bij te werken;
- c. ten minste met dezelfde frequentie als de beoordeling van alle SREP-onderdelen contact hebben met het leidinggevend orgaan en de directie van de beleggingsonderneming.

2.4.3 Beleggingsondernemingen van categorie 3

57. Om te waarborgen dat toezichtactiviteiten met betrekking tot SREP voor beleggingsondernemingen van categorie 3 voldoende vaak plaatsvinden, dienen bevoegde autoriteiten:

- a. sleutelindicatoren op kwartaalbasis te monitoren;

- b. de beoordelingen van alle afzonderlijke SREP-onderdelen uit te voeren als er wezenlijke nieuwe informatie is over het risico, met de reikwijdte en diepte van de toetsing afgestemd op het specifieke risicoprofiel van de beleggingsonderneming;
- c. ten minste met dezelfde frequentie als de beoordeling van alle SREP-onderdelen contact hebben met het leidinggevend orgaan en de directie van de beleggingsonderneming.

Indien dit passend wordt geacht, kunnen bevoegde autoriteiten voor alle beleggingsondernemingen van categorie 3 of een subgroep daarvan regelmatige minimumfrequenties voor de beoordeling van alle SREP-onderdelen vaststellen.

2.4.4 Kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen

58. Voor kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen die voldoen aan de criteria van artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033, dienen bevoegde autoriteiten:

- a. sleutelindicatoren minstens op jaarbasis te monitoren;
- b. de beoordelingen van alle afzonderlijke SREP-onderdelen uit te voeren als er wezenlijke nieuwe informatie is over het risico, met de reikwijdte en diepte van de toetsing afgestemd op het specifieke risicoprofiel van de beleggingsonderneming;
- c. een dialoog aan te gaan met het leidinggevend orgaan en de directie van de beleggingsonderneming wanneer dit noodzakelijk wordt geacht, en met name in het kader van de beoordelingen van SREP-onderdelen wanneer deze worden uitgevoerd.

Tabel 2. Toepassing van SREP op beleggingsondernemingen van verschillende categorieën

Categorie	Monitoren van de sleutelindicatoren	Beoordeling van alle SREP-onderdelen	Minimum contact/dialoog
1	Driemaandelijks	2 jaar	Permanente dialoog met het leidinggevend orgaan en het hoger management.
2	Driemaandelijks	3 jaar	Op gebeurtenissen gebaseerde betrokkenheid bij het leidinggevend orgaan en de directie, ten minste met de frequentie van de SREP-beoordeling.
3	Driemaandelijks	Op gebeurtenissen gebaseerd (waarbij de reikwijdte en diepte van de toetsing van een dergelijke beoordeling worden afgestemd op het specifieke	Op gebeurtenissen gebaseerde betrokkenheid bij het leidinggevend orgaan en de directie, ten minste met de frequentie van de SREP-beoordeling.

		risicoprofiel van de beleggingsonderneming)	
Kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033.	Jaarlijks	Op gebeurtenissen gebaseerd (waarbij de reikwijdte en diepte van de toetsing van een dergelijke beoordeling worden afgestemd op het specifieke risicoprofiel van de beleggingsonderneming)	Op gebeurtenissen gebaseerde betrokkenheid bij het leidinggevend orgaan en de directie, ten minste met de frequentie van de SREP-beoordeling.

Titel 3 Monitoren van de sleutelindicatoren

59. Bevoegde autoriteiten dienen ervoor te zorgen dat zij financiële en andere sleutelindicatoren regelmatig monitoren om zicht te houden op veranderingen in de financiële omstandigheden en de risicoprofielen van beleggingsondernemingen. Bevoegde autoriteiten dienen deze monitoring ook te gebruiken om vast te stellen of de beoordeling van SREP-onderdelen moet worden bijgesteld in het licht van wezenlijke nieuwe informatie buiten geplande toezichtactiviteiten. Wanneer uit de monitoring een wezenlijke verandering in het risicoprofiel van de beleggingsonderneming of afwijkingen in de indicatoren naar voren komen, dienen bevoegde autoriteiten de oorzaken daarvan te onderzoeken en te herzien ze indien relevant de beoordeling van het desbetreffende SREP-onderdeel in het licht van de nieuwe informatie.
60. Bevoegde autoriteiten dienen de belangrijkste financiële indicatoren te monitoren in overeenstemming met de frequentie van rapportage voor de beleggingsonderneming. De monitoring van niet-financiële indicatoren dient te worden aangepast aan de aard en de volatiliteit van de specifieke niet-financiële indicator, maar dient ten minste jaarlijks plaats te vinden.
61. Bevoegde autoriteiten dienen monitoringsystemen en -patronen op te zetten waarmee wezenlijke veranderingen en afwijkingen in de ontwikkeling van indicatoren kunnen worden geïdentificeerd, en stellen waar nodig drempelwaarden vast. Bevoegde autoriteiten dienen er ook voor te zorgen dat voor alle relevante indicatoren (of combinaties van indicatoren) waarop de monitoring betrekking heeft, alle afwijkingen en wezenlijke veranderingen worden onderzocht. Bevoegde autoriteiten dienen dus de oorzaak vaststellen en de materialiteit van de potentiële prudentiële impact voor de beleggingsonderneming en de mogelijke gevolgen voor de indeling van de onderneming te beoordelen.
62. Bevoegde autoriteiten dienen de reeks van indicatoren en de drempelwaarden daarvoor af te stemmen op de specifieke kenmerken van individuele beleggingsondernemingen of groepen beleggingsondernemingen met soortgelijke kenmerken (vergelijkbare groepen). Het kader van indicatoren, monitoringpatronen en drempelwaarden dient in overeenstemming te zijn met de omvang, de complexiteit, het bedrijfsmodel en het risicoprofiel van de beleggingsonderneming en de geografische gebieden, sectoren en markten te omvatten waar de beleggingsonderneming actief is.
63. Bevoegde autoriteiten dienen de regelmatig te monitoren indicatoren in de eerste plaats vast te stellen op basis van regelmatige toezichtrapportages; zij gebruiken daarbij definities uit gemeenschappelijke rapportagenormen.
64. Het vastgestelde kader van indicatoren en de uitkomsten van de monitoring van sleutelindicatoren dient ook te worden gebruikt als input voor de beoordeling van risico's voor het kapitaal en voor de liquiditeit en financiering binnen de desbetreffende SREP-onderdelen.

65. De voor de monitoring gebruikte indicatoren dienen ten minste de volgende ondernemingsspecifieke indicatoren te bevatten:
- a. financiële en niet-financiële indicatoren voor de onder deze richtsnoeren vallende risicocategorieën die van toepassing zijn op de specifieke categorie beleggingsondernemingen (zie de titels 6 en 8);
 - b. alle verhoudingen die voortvloeien uit de toepassing van Verordening (EU) nr. 2019/2033 en uit de nationale wetgeving tot uitvoering van Richtlijn (EU) nr. 2019/2034;
 - c. indien van toepassing, de minimumvereisten voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (MREL), zoals vastgelegd in Richtlijn 2014/59/EU;
 - d. voor zover beschikbaar, herstelindicatoren die worden gebruikt in de eigen herstelplannen van de onderneming.
66. Bevoegde autoriteiten dienen niet-financiële indicatoren op te nemen, zoals bijvoorbeeld de reikwijdte van de vergunning, het aantal werknemers, het aantal klachten of andere niet-financiële relevante indicatoren, en zij kunnen aanvullende indicatoren vaststellen als zij dat passend achten.
67. Bevoegde autoriteiten dienen ondernemingsspecifieke indicatoren voor zover beschikbaar aan te vullen met relevante macro-economische indicatoren voor de geografische gebieden, sectoren en markten waar de beleggingsonderneming actief is.
68. Bevoegde autoriteiten dienen ook de regelmatige monitoring te overwegen van financiële en andere sleutelindicatoren aan te vullen met een toetsing van de uitkomsten van onafhankelijke marktonderzoeken en -analyses, voor zover beschikbaar.

Titel 4 Analyse van het bedrijfsmodel

4.1 Algemene overwegingen

69. In deze titel worden de criteria gegeven voor de beoordeling van het bedrijfsmodel en de strategie van de beleggingsonderneming. Bevoegde autoriteiten dienen deze beoordeling op een beleggingsonderneming toe te passen op hetzelfde niveau als de totale SREP-beoordeling, maar kunnen deze ook toepassen voor een specifieke activiteit, op het niveau van het bedrijfsonderdeel, of op thematische basis.
70. Bevoegde autoriteiten dienen, zonder afbreuk te doen aan de verantwoordelijkheid van het leidinggevend orgaan van de beleggingsonderneming voor de exploitatie en de organisatie van het bedrijf, en zonder voorkeuren uit te spreken voor specifieke bedrijfsmodellen, analyses uit te voeren van het bedrijfsmodel (BMA) teneinde zakelijke en strategische risico's te beoordelen en vast te stellen:
- a. hoe levensvatbaar het huidige bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming is, uitgaande van het vermogen van dat bedrijfsmodel om gedurende de volgende 12 maanden aanvaardbare inkomsten te genereren; en
 - b. wat de duurzaamheid van de strategie van de beleggingsonderneming over een toekomstgerichte periode van ten minste 3 jaar is.
71. Bevoegde autoriteiten dienen de uitkomst van de BMA te gebruiken ter onderbouwing van de beoordeling van alle andere SREP-onderdelen. Bevoegde autoriteiten kunnen specifieke aspecten van de BMA, in het bijzonder de kwantitatieve beoordeling van het bedrijfsmodel, opnemen in de beoordeling van andere SREP-onderdelen.
72. Bevoegde autoriteiten dienen de BMA ook te gebruiken ten behoeve van de vaststelling van de belangrijkste kwetsbare punten van de beleggingsonderneming die zeer waarschijnlijk een wezenlijke impact hebben op de beleggingsonderneming of in de toekomst tot het falen van de beleggingsonderneming zullen leiden.
73. Daarnaast dienen bevoegde autoriteiten de BMA ook te gebruiken voor het beoordelen van implicaties van prudentiële aard van ML/TF-risico's waarvan zij kennis hebben, en die verband houden met het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming. In dit verband dienen bevoegde autoriteiten de input te gebruiken die zij ontvangen van AML/CFT-toezichthouders, met name hun beoordelingen van ML/TF-risico's en eventuele bevindingen met betrekking tot ernstige tekortkomingen in de AML/CFT-ricobehersing van een beleggingsonderneming, als aanvulling op hun bevindingen uit doorlopend toezicht, en evalueren zij of die aanleiding geven tot prudentiële bezorgdheden met betrekking tot het ML/TF-risico's. Wanneer uit de beoordeling blijkt dat het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming aanleiding geeft tot prudentiële bezorgdheden met betrekking tot het ML/TF-risico's, dienen bevoegde autoriteiten

de uitkomst van de prudentiële beoordeling te delen van het bedrijfsmodel met de AML/CFT-toezichthouders.

74. Bevoegde autoriteiten dienen in het kader van de BMA op evenredige wijze de volgende stappen te ondernemen, d.w.z. het detailniveau van de analyse aanpassen aan de specifieke situatie van de beleggingsonderneming, het waargenomen risico en de omvang en complexiteit van haar activiteiten:
- a. voorlopige beoordeling;
 - b. vaststelling van de aandachtsgebieden;
 - c. beoordeling van het ondernemingsklimaat;
 - d. kwantitatieve analyse van het actuele bedrijfsmodel;
 - e. kwalitatieve analyse van het actuele bedrijfsmodel;
 - f. analyse van de toekomststrategie (met inbegrip van geplande veranderingen in het bedrijfsmodel);
 - g. beoordeling van de levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel in de komende 12 maanden;
 - h. beoordeling van de houdbaarheid van de strategie;
 - i. vaststelling van de belangrijkste kwetsbare punten waaraan de beleggingsonderneming is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld door het bedrijfsmodel en de strategie; en
 - j. samenvatting van de bevindingen en toekenning van scores.
75. Voor beleggingsondernemingen van categorie 3, waar de schaal en de complexiteit van de activiteiten van een beleggingsonderneming geringer zijn, kunnen bevoegde autoriteiten de BMA uitvoeren en de desbetreffende score op vereenvoudigde wijze toekennen. In deze gevallen dienen zij ten minste de levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel en de duurzaamheid van de strategie van de beleggingsonderneming te beoordelen, rekening houdend met het ondernemingsklimaat, en dienen zij de belangrijkste kwetsbaarheden in kaart te brengen. Voor beleggingsondernemingen van klasse 3 dienen bevoegde autoriteiten per geval te beslissen of en in welke vorm zij de BMA uitvoeren, waarbij zij zich ten minste een algemeen beeld dienen te vormen van de wijze waarop dergelijke beleggingsondernemingen rendement genereren en de kwetsbaarheden in kaart dienen te brengen waaraan zij blootstaan en die hun vermogen om dat rendement te genereren kunnen aantasten.
76. Voor de uitvoering van de BMA kunnen bevoegde autoriteiten de volgende bronnen van kwantitatieve en kwalitatieve informatie gebruiken, indien beschikbaar:
- a. waar voldoende betrouwbaar, het strategische plan / de strategische plannen van de beleggingsonderneming met prognoses voor het lopende jaar en daarna, en de onderliggende economische aannames;

- b. financiële verslaglegging (met inbegrip van winst- en verliesrekeningen, balansen);
- c. verplichte verslaglegging;
- d. interne verslaglegging (managementinformatie, kapitaalplanning, liquiditeitsrapportage, interne risicorapporten);
- e. indien van toepassing, herstel- en afwikkelingsplannen;
- f. rapportages van derden (met inbegrip van auditrapporten, rapporten van aandelen-/kredietanalisten); en
- g. andere relevante studies/onderzoeken met inbegrip van het Internationaal Monetair Fonds (IMF), macroprudentiële autoriteiten en instellingen en Europese instellingen.

4.2 Voorlopige beoordeling

77. Bevoegde autoriteiten dienen de belangrijkste activiteiten en geografische gebieden van de beleggingsonderneming te analyseren, evenals haar marktposities om op het hoogste consolidatieniveau in hun rechtsgebied het volgende vast te stellen voor de beleggingsonderneming:
- a. de belangrijkste geografische gebieden;
 - b. de belangrijkste dochterondernemingen/vestigingen; en
 - c. belangrijkste activiteiten en, indien relevant, bedrijfsactiviteiten of productlijnen.
78. Hiertoe dienen bevoegde autoriteiten een reeks relevante gegevens in overweging te nemen, waarbij zij zowel kijken naar de situatie op het tijdstip van de beoordeling als naar hun veranderingen in de tijd. Tot deze gegevens behoren:
- a. bijdrage aan de totale inkomsten/kosten;
 - b. aandeel van de activa;
 - c. bijdrage aan de eigenvermogensvereisten; en
 - d. marktpositie.
79. Bevoegde autoriteiten dienen deze voorlopige beoordeling te gebruiken om:
- a. de materialiteit van bedrijfsactiviteiten te bepalen: bevoegde autoriteiten dienen te bepalen welke regio's, dochterondernemingen/filialen, activiteiten en, in voorkomend geval, bedrijfsactiviteiten of productlijnen het meest wezenlijk zijn op basis van de winstbijdrage (met name op basis van de winst-en-verliesrekening), het risico (met inbegrip van K-factoren of andere maatstaven voor risico) en/of organisatorische prioriteiten. Bevoegde autoriteiten dienen deze informatie als

uitgangspunt te gebruiken om te bepalen waarop de BMA zich dient te richten (zoals verder wordt behandeld in hoofdstuk 4.3);

- b. de vergelijkbare groep te bepalen: bevoegde autoriteiten kunnen (i) de relevante vergelijkbare groep voor de beleggingsonderneming bepalen op basis van haar structuur en activiteiten; (ii) om een BMA uit te voeren, de vergelijkbare groep bepalen op basis van de concurrerende productlijnen/bedrijfsactiviteiten die op dezelfde winstbron/klanten zijn gericht;
- c. de toepassing van het evenredigheidsbeginsel te ondersteunen: bevoegde autoriteiten kunnen de uitkomsten van de voorafgaande beoordeling gebruiken om de passende granulariteit van de beoordeling te helpen bepalen.

4.3 Vaststelling van de aandachtsgebieden voor de BMA

80. Bevoegde autoriteiten dienen vast te stellen waarop de BMA zich vooral dient te richten. Ze dienen zich in het bijzonder te richten op de activiteiten die het belangrijkste zijn in termen van levensvatbaarheid of toekomstige houdbaarheid van het actuele bedrijfsmodel en/of waarvan het het waarschijnlijkst is dat ze de blootstelling van de beleggingsonderneming aan bestaande of nieuwe kwetsbaarheden vergroten. Bevoegde autoriteiten houden mogelijk rekening met:

- a. het belang van bedrijfsactiviteiten – of bepaalde bedrijfsactiviteiten belangrijker zijn wat betreft het genereren van winst (of verlies) of geldstromen;
- b. eerdere bevindingen bij het toezicht – of de bevindingen voor andere SREP-onderdelen indicatoren bevatten voor bedrijfsactiviteiten die nader moeten worden onderzocht, met inbegrip van bevindingen van AML-CFT toezichthouders;
- c. bevindingen en constatering in interne of externe auditrapporten – of bij de audits specifieke kwesties aan het licht zijn gekomen betreffende de houdbaarheid of levensvatbaarheid van bepaalde bedrijfsactiviteiten;
- d. belang van strategische plannen – of er bedrijfsactiviteiten zijn die de beleggingsonderneming aanzienlijk wil laten groeien of inkrimpen;
- e. waargenomen wijzigingen in het bedrijfsmodel – of er de facto wijzigingen in het bedrijfsmodel zijn waargenomen die hebben plaatsgevonden zonder dat de beleggingsonderneming geplande wijzigingen heeft aangekondigd of nieuwe strategische plannen heeft bekendgemaakt, en of de wijzigingen in het bedrijfsmodel de beleggingsonderneming kunnen blootstellen aan verhoogde ML/TF-risico's; en
- f. vergelijkingen met soortgelijke bedrijven – of een bedrijfsactiviteit atypisch presteert vergeleken met vergelijkbare bedrijven (een uitbijter is).

4.4 Beoordeling van de bedrijfsomgeving

81. Om zich een beeld te vormen van de aannemelijkheid van de strategische aannames van de beleggingsonderneming dienen bevoegde autoriteiten een analyse te verrichten van het ondernemingsklimaat. Hierbij wordt rekening gehouden met de actuele en toekomstige zakelijke omstandigheden waarin een beleggingsonderneming opereert of waarschijnlijk zal opereren gezien haar belangrijkste of wezenlijke geografische en zakelijke blootstellingen. Die analyse dient gebaseerd te zijn op de belangrijkste macro-economische variabelen, regelgevings- en markttrends en het concurrentielandschap.

4.5 Analyse van het actuele bedrijfsmodel

82. Om inzicht te krijgen in de middelen en methoden die een beleggingsonderneming gebruikt bij haar activiteiten en om winst te genereren, dienen bevoegde autoriteiten een kwantitatieve en kwalitatieve analyse te verrichten.

4.5.1 Kwantitatieve analyse

83. Bevoegde autoriteiten dienen zowel een statische als trendanalyse van kwantitatieve sleutelkenmerken te verrichten van het actuele bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming om inzicht te krijgen in haar financiële prestaties en de mate waarin hieraan een grotere of minder grote risicobereidheid dan vergelijkbare ondernemingen ten grondslag ligt.

84. Tot de gebieden die door bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd, kunnen behoren:
- a. winst en verlies: bevoegde autoriteiten kunnen de onderliggende winstgevendheid beoordelen van de beleggingsonderneming (na bijzondere en eenmalige posten), de onderverdeling van inkomstenstromen, de onderverdeling van kosten, voorzieningen voor bijzondere waardevermindering en belangrijke kengetallen (met inbegrip van netto-winstmarge kosten/opbrengsten, nettogeldstroom).
 - b. de balans: bevoegde autoriteiten kunnen de mix beoordelen van activa en passiva, de financieringsstructuur, de verandering in het eigen vermogen en eigen vermogensvereisten, evenals belangrijke ratio's (met inbegrip van rendement op eigen vermogen, tier 1-kernkapitaalratio, financieringskloof).
 - c. concentraties: bevoegde autoriteiten kunnen concentraties beoordelen in de winst- en verliesrekening en de balans met betrekking tot cliënten, sectoren en geografische gebieden; en
 - d. risicobereidheid: bevoegde autoriteiten kunnen de formele grenzen beoordelen die de beleggingsonderneming heeft gesteld per type risico (met name transactielimieten) en de mate waarin deze worden nageleefd, om zo inzicht te krijgen in de risico's die de beleggingsonderneming bereid is te nemen om haar financiële prestatie te versterken.

4.5.2 Kwalitatieve analyse

85. Bevoegde autoriteiten dienen een analyse van kwalitatieve kenmerken van het actuele bedrijfsmodel te verrichten van de beleggingsonderneming om inzicht te krijgen in haar succesfactoren en belangrijkste afhankelijkheden.
86. Tot de gebieden die door bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd, kunnen behoren:
- a. belangrijke externe afhankelijkheden: bevoegde autoriteiten kunnen de belangrijkste exogene factoren bepalen die het succes van het bedrijfsmodel beïnvloeden; hiertoe kunnen externe toeleveranciers, tussenpersonen en specifieke regelgevingsfactoren behoren;
 - b. belangrijke interne afhankelijkheden: bevoegde autoriteiten kunnen de belangrijkste endogene factoren bepalen die het succes van het bedrijfsmodel beïnvloeden; hiertoe kunnen de kwaliteit van IT-platforms en de operationele capaciteit en middelen behoren; en zelfs sleutelpersonen;
 - c. bijzondere positie: bevoegde autoriteiten kunnen bepalen hoe sterk de relaties met cliënten, leveranciers en partners zijn; hierin kan ook zijn inbegrepen de mate waarin de beleggingsonderneming vertrouwt op haar reputatie, de doeltreffendheid van vestigingen, de trouw van cliënten en de doeltreffendheid van partnerschappen; en
 - d. concurrentievoordelen: bevoegde autoriteiten kunnen ook bepalen op welke gebieden de beleggingsonderneming een concurrentievoordeel heeft ten opzichte van vergelijkbare instellingen; hiertoe kunnen elk van de hiervoor genoemde gebieden, zoals de kwaliteit van de IT-platforms van de beleggingsonderneming, behoren, maar ook andere factoren, zoals het mondiale netwerk van de beleggingsonderneming, de schaal van haar activiteiten of haar productaanbod.
 - e. ML/TF risico's: In hun analyse dienen bevoegde autoriteiten te kijken naar eventuele indicaties dat het bedrijfsmodel en activiteiten aanleiding geven tot verhoogde ML/TF-risico's, waaronder het geldtransacties of de vestiging of het gebruik van juridische entiteiten in derde landen met een hoog risico, zoals vastgesteld overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn (EU) 2015/849. Indien deze indicaties aanwezig zijn, dienen deze te worden aangevuld met een kwantitatieve analyse, die zich met name richt op de materialiteit van de inkomsten en de opbrengsten van activiteiten die worden uitgevoerd in dergelijke derde landen met een hoog risico, de concentraties van blootstellingen aan cliënten waarvoor de beleggingsonderneming verscherpt cliëntenonderzoek toepast, zoals uiteengezet in hoofdstuk II, hoofdstuk 3 van Richtlijn 2015/849.

4.6 Analyse van de strategie

87. Bevoegde autoriteiten dienen een toekomstgerichte kwantitatieve en kwalitatieve analyse te verrichten van de financiële prognoses en strategische plannen van de beleggingsonderneming

om inzicht te krijgen in de aannames, de aannemelijkheid en het risico van haar bedrijfsstrategie.

88. Tot de gebieden die door bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd, kunnen behoren:
- a. algehele strategie: bevoegde autoriteiten kunnen kijken naar de belangrijkste kwantitatieve en kwalitatieve doelen van het management;
 - b. verwachte financiële prestatie: bevoegde autoriteiten kunnen de verwachte financiële prestatie bekijken en betrekken daarin dezelfde of vergelijkbare gegevens als die welke zijn gebruikt bij de kwantitatieve analyse van het actuele bedrijfsmodel;
 - c. succesfactoren van de strategie: bevoegde autoriteiten kunnen de belangrijkste veranderingen van het actuele bedrijfsmodel bepalen die worden voorgesteld om de doelen te behalen;
 - d. aannames: bevoegde autoriteiten kunnen de aannemelijkheid en consistentie bepalen van de aannames van de beleggingsonderneming die ten grondslag liggen aan haar strategie en prognoses; hiertoe kunnen aannames behoren op gebieden als macro-economie, dynamiek van de markt, groei van volume en marge voor kernproducten, segmenten en geografische gebieden; en
 - e. uitvoeringscapaciteiten: bevoegde autoriteiten kunnen de uitvoeringscapaciteiten van de beleggingsonderneming bepalen op basis van de mate waarin het management in het verleden strategieën heeft uitgevoerd en prognoses heeft gehaald, en van de complexiteit en de ambitie van de vastgestelde strategie vergeleken met het actuele bedrijfsmodel.

4.7 Beoordeling van de levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel

89. Na het verrichten van de analyses uit de paragrafen 4.4 en 4.5 dienen bevoegde autoriteiten zich een standpunt te vormen, of hun standpunt bij te stellen, over de levensvatbaarheid van het actuele bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming op basis van haar vermogen om in de 12 volgende maanden aanvaardbaar rendement te genereren, gegeven haar kwantitatieve prestatie, belangrijkste succesfactoren en afhankelijkheden, en het ondernemingsklimaat.
90. Bevoegde autoriteiten kunnen het niveau beoordelen van het rendement aan de hand van de volgende criteria:
- a. rendement op eigen vermogen (ROE) ten opzichte van de kosten van het eigen vermogen (COE) of een gelijkwaardige maatstaf: bevoegde autoriteiten kunnen bekijken of het bedrijfsmodel meer opbrengt dan het kost (eenmalige posten niet meegerekend) op basis van een vergelijking van ROE met COE; andere gegevens, zoals rendement op activa of naar risico gewogen rendement op kapitaal, plus veranderingen hierin gedurende de cyclus, kunnen worden gehanteerd ter ondersteuning van deze beoordeling;

- b. geldstroomstructuur: bevoegde autoriteiten kunnen beoordelen of de geldstroommix passend is voor het bedrijfsmodel en voor de strategie; volatiliteit of mismatches in de geldstroomgeneratie kunnen betekenen dat een bedrijfsmodel of strategie, zelfs als de opbrengsten hiervan hoger zijn dan de kosten, mogelijk niet levensvatbaar of houdbaar is gezien het actuele of toekomstige ondernemingsklimaat; en
- c. risicobereidheid: bevoegde autoriteiten kunnen beoordelen of het bedrijfsmodel of de strategie van de beleggingsonderneming gebaseerd is op een algemene risicobereidheid of een risicobereidheid ten aanzien van afzonderlijke risico's die als hoog wordt beschouwd of die sterk afwijkt van de vergelijkbare groep, indien beschikbaar.

4.8 Beoordeling van de houdbaarheid van de strategie van de beleggingsonderneming

91. Na uitvoering van de analyses uit de hoofdstukken 4.4 tot en met 4.6 dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen, of stellen zij hun beeld bij, van de houdbaarheid van de strategie van de beleggingsonderneming, over een vooruitblikkende periode op grond van haar strategische plannen en financiële vooruitzichten en de beoordeling door de toezichthouder van het ondernemingsklimaat. Die vooruitblikkende periode dient ten minste drie jaar te bestrijken, maar zou kunnen worden verlengd tot de volgende verwachte volledige SREP-beoordeling, overeenkomstig het in titel 2 gespecificeerde model van minimale toezichtinspanning.
92. Bevoegde autoriteiten kunnen de houdbaarheid beoordelen van de strategie van de beleggingsonderneming met name op basis van:
 - a. de aannemelijkheid van de aannames van de beleggingsonderneming en de verwachte financiële prestaties vergeleken met de visie van de toezichthouder op het actuele en toekomstige ondernemingsklimaat;
 - b. het effect van het ondernemingsklimaat op de verwachte financiële prestaties in de visie van de toezichthouder (voor zover deze afwijkt van de aannames van de beleggingsonderneming); en
 - c. het risiconiveau van de strategie (d.w.z. de complexiteit en ambitie van de strategie vergeleken met het actuele bedrijfsmodel) en de daaruit voortvloeiende waarschijnlijkheid dat deze strategie slaagt, uitgaande van de te verwachten uitvoeringscapaciteiten van de beleggingsonderneming (beoordeeld op basis van het succes van de beleggingsonderneming bij de uitvoering van eerdere strategieën van vergelijkbare schaal of de prestatie tot nu toe vergeleken met het strategische plan).
93. Voor niet-complexe beleggingsondernemingen en wanneer financiële prognoses niet beschikbaar of niet betrouwbaar zijn, kunnen bevoegde autoriteiten de houdbaarheid van de

strategie van de beleggingsonderneming op kwalitatieve wijze beoordelen, waarbij zij zich richten op:

- a. de totale geplande groei per belangrijke bedrijfsactiviteit en de mogelijke gevolgen van het ondernemingsklimaat voor het vermogen om de strategie te verwezenlijken;
- b. de potentiële wanverhouding tussen de winststimulans op lange termijn van de beleggingsonderneming en de belangen van de consumenten en de financiële markten;
- c. de consistentie van de strategie van de beleggingsonderneming met haar risicobereidheid.

4.9 Vaststelling van de belangrijkste kwetsbaarheden

94. Na de BMA dienen bevoegde autoriteiten de belangrijkste kwetsbare punten te beoordelen waaraan het bedrijfsmodel en de strategie van de beleggingsonderneming haar blootstellen of mogelijk zullen blootstellen. Daarbij letten zij op:

- a. verwachte slechte financiële prestaties;
- b. een onrealistische strategie;
- c. buitensporige concentraties of volatiliteit (met inbegrip van de winst, inkomsten en cliënten die onderworpen zijn aan verscherpt cliëntenonderzoek zoals uiteengezet in hoofdstuk II, afdeling 3, van Richtlijn (EU) 2015/849, derde landen met een hoog risico overeenkomstig artikel 9 van die richtlijn);
- d. het aangaan van buitensporige risico's;
- e. bezorgdheden over de geldstroom- en financieringsstructuur;
- f. significante externe kwesties (met inbegrip van bedreigingen vanuit wet- en regelgeving, zoals verplichting tot afscherming van bedrijfsonderdelen); en
- g. ESG-risico's en de gevolgen daarvan voor de levensvatbaarheid en houdbaarheid van het bedrijfsmodel en de veerkracht van de beleggingsonderneming op lange termijn.

95. Na de voorgaande beoordeling dienen bevoegde autoriteiten zich een oordeel te vormen over de levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming en de houdbaarheid van haar strategie, en over eventueel noodzakelijke maatregelen met betrekking tot problemen en punten van zorg.

4.10 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

96. Op basis van de beoordeling van de levensvatbaarheid en de houdbaarheid van het bedrijfsmodel dienen bevoegde autoriteiten zich een totaalbeeld te vormen van de levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel en de houdbaarheid van de strategie, en van potentiële risico's voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming die uit deze beoordeling voortvloeien. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in onderstaande tabel genoemde overwegingen.

Tabel 3. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score aan de analyse van het bedrijfsmodel

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	Het bedrijfsmodel en de strategie vormen een laag risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming genereert goede, stabiele rendementen van een aanvaardbaar niveau gezien haar risicobereidheid en financieringsstructuur. • Er zijn geen wezenlijke concentraties van activa of onhoudbare geconcentreerde inkomstenbronnen. • De beleggingsonderneming heeft een sterke concurrentiepositie in de door haar gekozen markten en een strategie die deze positie waarschijnlijk zal versterken. • De beleggingsonderneming beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis van plausibele aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat. • De strategische plannen zijn passend gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management.
2	Het bedrijfsmodel en de strategie vormen een gemiddeld tot laag risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming genereert gemiddelde rendementen ten opzichte van vergelijkbare instellingen en/of heeft in het verleden prestaties behaald die algemeen aanvaardbaar zijn gezien haar risicobereidheid en financieringsstructuur. • Er is sprake van enige concentratie van activa of geconcentreerde inkomstenbronnen. • De producten/diensten van de beleggingsonderneming ondervinden in een of meer sleutelmarkten concurrentiedruk. Er is enige twijfel over de strategie van de instelling om deze situatie aan te pakken. • De beleggingsonderneming beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis

		<p>van optimistische aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De strategische plannen zijn redelijk gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management, maar niet zonder risico.
3	<p>Het bedrijfsmodel en de strategie vormen een gemiddeld tot hoog risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming genereert rendementen die vaak gering of onstabiel zijn, of hanteert voor het genereren van voldoende rendement een risicobereidheid of financieringsstructuur die door de toezichthouder als zorgwekkend wordt beschouwd. • Er is sprake van aanzienlijke concentraties van activa of geconcentreerde inkomstenbronnen. • De beleggingsonderneming heeft een zwakke concurrentiepositie voor haar producten/diensten in de door haar gekozen markten, en heeft mogelijk maar weinig bedrijfsactiviteiten met goede vooruitzichten. Het marktaandeel van de beleggingsonderneming loopt mogelijk aanzienlijk terug. Er zijn twijfels over haar strategie om deze situatie aan te pakken. • De beleggingsonderneming beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis van te optimistische aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat. • De strategische plannen zijn mogelijk niet aannemelijk gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management.
4	<p>Het bedrijfsmodel en de strategie vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming genereert zeer lage en uiterst onstabiele rendementen, of hanteert voor het genereren van voldoende inkomsten een onaanvaardbare risicobereidheid of financieringsstructuur. • De beleggingsonderneming heeft extreem grote concentraties van activa of onhoudbare geconcentreerde inkomstenbronnen. • De beleggingsonderneming heeft een zeer slechte concurrentiepositie voor haar producten/diensten in de door haar gekozen markten, en neemt deel aan bedrijfsactiviteiten met zeer zwakke vooruitzichten. Het is zeer onwaarschijnlijk dat de strategische plannen deze situatie kunnen verhelpen.

		<ul style="list-style-type: none">• De beleggingsonderneming beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis van uiterst onrealistische aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat.• De strategische plannen zijn niet aannemelijk gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management.
--	--	--

Titel 5 Interne governance beoordelen en ondernemingsbrede risicobeheersing

5.1 Algemene overwegingen

97. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de regelingen voor interne governance van een beleggingsonderneming al dan niet toereikend en geschikt zijn voor het risicoprofiel, het bedrijfsmodel, de aard, de omvang en de complexiteit van de beleggingsonderneming. Zij dienen vast te stellen in hoeverre de beleggingsonderneming de toepasselijke nationale en EU-vereisten voor degelijke regelingen voor een deugdelijke interne governance naleeft en stellen eventuele tekortkomingen daarin vast. Bevoegde autoriteiten dienen vooral te beoordelen of de regelingen voor interne governance een deugdelijk risicobeheer garanderen en gepaste interne risicobeheersing en toezicht omvatten. Bevoegde autoriteiten dienen vast te stellen of slechte regelingen voor interne governance en de potentiële impact daarvan op de duurzaamheid van het risicoprofiel van de beleggingsonderneming wezenlijke risico's inhouden.
98. Voor het SREP dienen de beoordeling van de interne governance en risicobeheersing van de beleggingsonderneming, met inachtneming van de toepassing van het evenredigheidsbeginsel, een beoordeling te omvatten van de volgende gebieden:
- a. het algehele kader voor interne governance, dat een duidelijke organisatorische structuur dient te omvatten en een gepaste bedrijfsrisicocultuur;
 - b. de samenstelling, organisatie en het functioneren van het leidinggevend orgaan en zijn eventuele comités;
 - c. beloningsbeleid en beloningspraktijken;
 - d. het kader voor interne risicobeheersing, dat een onafhankelijke naleving dient te bevatten en, indien van toepassing, een interne risicobeheers- en interne auditfunctie dient te omvatten;
 - e. risicobeheersingskader, met inbegrip van het ICARAP;
 - f. Informatie- en communicatietechnologie; en
 - g. bedrijfscontinuïteitsplanning.
99. De beoordeling van interne governance dient in aanmerking te worden genomen bij de specifieke beoordeling van het risicobeheer en de risicobeheersing in de titels 6 en 8, de in titel 7 omschreven SREP-kapitaalbeoordeling en de in titel 9 omschreven SREP-liquiditeitsbeoordeling. Op dezelfde wijze dienen de analyse van de interne kapitaaltoereikendheid per afzonderlijk risico en de toetsing van het proces van interne risicobeoordeling overeenkomstig titel 7, met inbegrip van daarbij eventueel geconstateerde

tekortkomingen, in aanmerking te worden genomen bij de beoordeling van het algehele risicobeheer in deze titel.

100. In overeenstemming met de EBA-richtsnoeren inzake interne governance¹³ dient bij de beoordeling van het kader voor interne governance na te worden gegaan of er governanceregelingen en -mechanismen aanwezig zijn om te waarborgen dat de beleggingsonderneming voldoet aan toepasselijke AML/CFT-vereisten, en rekening te worden gehouden met eventuele aanvullende informatie van de AML/CFT-toezichthouder inzake de beoordeling van deze regelingen en mechanismen.
101. Om een consistente bescherming van de belegger in alle financiële diensten te waarborgen, dienen bevoegde autoriteiten samen te werken met de marktautoriteiten en rekening houden met de relevante informatie die zij van deze autoriteiten ontvangen voor de beoordeling van de governanceregelingen en ondernemingsbrede controles.

Evenredigheidsbeginsel

102. Bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met het evenredigheidsbeginsel teneinde te waarborgen dat de interne governanceregelingen die zijn ingesteld door beleggingsondernemingen, ook binnen de context van groepen beleggingsondernemingen, passen bij het specifieke risicoprofiel van de onderneming en de groep, evenredig zijn met hun omvang en interne organisatie, relevant voor hun bedrijfsmodel, geschikt voor de aard, omvang en complexiteit van hun activiteiten en voldoende om doeltreffend de doelen van de relevante regelgevingsvereisten te bereiken.
103. Voor de toepassing van de bovenstaande paragraaf en gelet op de verscheidenheid aan bedrijfsmodellen waaronder beleggingsondernemingen en groepen beleggingsondernemingen opereren, dient te worden beoordeeld of beleggingsondernemingen met een complexere organisatie of met een grotere schaal geavanceerdere governanceregelingen dienen te hebben, terwijl beleggingsondernemingen met een eenvoudiger organisatie of met een kleinere schaal of minder complexe activiteiten eenvoudiger governanceregelingen kunnen toepassen.
104. Bij de beoordeling van de interne governance dienen voor de toepassing van het evenredigheidsbeginsel de volgende criteria in aanmerking te worden genomen, overeenkomstig de EBA-richtsnoeren inzake interne governance:
- a. de omvang in termen van de balans van de beleggingsonderneming en haar dochterondernemingen die onder de prudentiële consolidatie vallen;
 - b. de beheerde activa;
 - c. of de beleggingsonderneming over een vergunning beschikt om geld of activa van cliënten te houden;

¹³ EBA-richtsnoeren inzake interne governance overeenkomstig Richtlijn (EU) 2019/2034 (EBA/GL/2021/14).

- d. de bewaarde en beheerde activa;
 - e. het volume aan afgehandelde orders;
 - f. de omvang van de dagelijkse transactiestroom;
 - g. de geografische aanwezigheid van de beleggingsonderneming en de omvang van de werkzaamheden in elk rechtsgebied, met inbegrip van derde landen;
 - h. de rechtsvorm van de beleggingsonderneming, evenals de vraag of de beleggingsonderneming deel uitmaakt van een groep, en zo ja, de voor de groep uitgevoerde evenredigheidsbeoordeling;
 - i. of de beleggingsonderneming interne modellen mag gebruiken voor de meting van de kapitaalvereisten, zoals bedoeld in artikel 22 van Verordening (EU) 2019/2033;
 - j. het soort activiteiten waarvoor de beleggingsonderneming een vergunning heeft, de diensten die zij verricht (zoals bepaald in delen A en B van Bijlage I bij Richtlijn 2014/65/EU) en andere diensten die de beleggingsonderneming verricht;
 - k. het onderliggende bedrijfsmodel en de onderliggende bedrijfsstrategie; de aard en complexiteit van de bedrijfsactiviteiten, en de organisatiestructuur van de beleggingsonderneming;
 - l. de risicostrategie, de risicobereidheid en het werkelijke risicoprofiel van de beleggingsonderneming, waarbij ook rekening wordt gehouden met het resultaat van de SREP-kapitaal- en SREP-liquiditeitsbeoordelingen;
 - m. de eigendoms- en financieringsstructuur van de beleggingsonderneming;
 - n. het type cliënt;
 - o. de complexiteit van de financiële instrumenten of contracten;
 - p. de uitbestede functies en distributiekkanalen;
 - q. de bestaande IT- en communicatiesystemen, met inbegrip van continuïteitssystemen en uitbestedingsfuncties op dit gebied;
105. Voor een passende toepassing van het SREP in het geval van beleggingsondernemingen die overeenkomstig titel 2 in categorie 3 zijn ingedeeld, zijn in de respectieve afdelingen van deze titel aangepaste minimumvoorschriften opgenomen.
106. Voor beleggingsondernemingen die voldoen aan de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033 vastgestelde voorwaarden om als kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen te worden aangemerkt (klasse 3-ondernemingen), dienen bevoegde autoriteiten hun organisatorische regelingen te herzien zoals zij passend achten, rekening houdend met de toepasselijke regelgevingsvereisten.

5.2 Het gehele kader voor interne governance

107. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een solide intern governancekader en -regelingen vaststelt, in overeenstemming met de bepalingen van artikel 26 van Richtlijn (EU) 2019/2034, de EBA-richtsnoeren inzake interne governance, de EBA-richtsnoeren inzake een deugdelijk beloningsbeleid¹⁴, de Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/565¹⁵ van de Commissie, de ESMA-richtsnoeren inzake MiFID II-productgovernancevereisten¹⁶, en de gezamenlijke ESMA- en EBA-richtsnoeren inzake de beoordeling van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en bekleders van sleutelfuncties¹⁷. Beven dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming ten minste het volgende aantoont:

- a. het leidinggevend orgaan heeft een passend en doeltreffend kader voor intern bestuur en interne controle vastgesteld, goedgekeurd en houdt toezicht daarop, dat een passende en transparante organisatorische en operationele structuur en een goed functionerend kader voor interne controle omvat, met inbegrip van degelijke administratieve en boekhoudkundige procedures en een permanente en doeltreffende nalevingsfunctie en, indien passend en evenredig, interne risicobeheersing en interne auditfuncties die over voldoende gezag, status en middelen beschikken om hun taken onafhankelijk uit te voeren. Wanneer beleggingsondernemingen geen risicobeheerfunctie en interne auditfunctie opzetten en in stand houden, dienen bevoegde autoriteiten te beoordelen of het beleid en de procedures voor een intern controlekader die zij hebben aangenomen en ingevoerd, dezelfde uitkomst bereiken waarbij de eindverantwoordelijkheid bij het leidinggevend orgaan blijft;
- b. het leidinggevend orgaan waarborgt de doeltreffendheid van de regelingen voor interne governance van de beleggingsonderneming en beoordeelt deze periodiek, en onderneemt passende stappen om eventuele vastgestelde tekortkomingen aan te pakken;
- c. het leidinggevend orgaan heeft de algemene bedrijfs- en risicostrategie vastgesteld, goedgekeurd en houdt toezicht op deze strategie, met inbegrip van de vaststelling van de risicobereidheid van de beleggingsonderneming en haar

¹⁴ EBA-richtsnoeren inzake deugdelijk beloningsbeleid overeenkomstig Richtlijn (EU) 2019/2034 (EBA/GL/2021/13).

¹⁵ GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2017/565 van de Commissie van dinsdag 25 april 2016 houdende aanvulling van Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn (PB L 087 van 31.3.2017, blz. 1).

¹⁶ ESMA-Richtsnoeren voor productgovernanceverplichtingen van MiFID II (ESMA35-43-620)

¹⁷ Gezamenlijke ESMA- en EBA-richtsnoeren voor de beoordeling van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie (EBA/GL/2017/12).

risicobeheersingskader, met inbegrip van adequate beleidsmaatregelen en procedures;

- d. het leidinggevend orgaan kent en begrijpt de juridische, organisatie- en operationele structuur van de beleggingsonderneming (“ken uw structuur”), in het bijzonder waarbij de beleggingsonderneming complexe structuren inhoudt, en zorgt ervoor dat die structuur aansluit op de goedgekeurde bedrijfs- en risicostrategie en de risicobereidheid;
- e. de beleggingsonderneming heeft een passende en transparante bedrijfsstructuur die “geschikt is voor het doel” en die geen aanleiding geeft tot bezorgdheid dat de beleggingsonderneming zou kunnen worden gebruikt voor doeleinden die verband houden met financiële criminaliteit, en een gezonde bedrijfs- en risicocultuur die alomvattend is en in verhouding staat tot de aard, omvang en complexiteit van de risico’s die inherent zijn aan het bedrijfsmodel en de activiteiten van de beleggingsonderneming, en die in lijn ligt met de risicobereidheid van de beleggingsonderneming;
- f. de beleggingsonderneming bevordert en waarborgt een risicocultuur en hoge ethische beroepsnormen, door middel van een gedragscode, en voert passende interne meldingsbeleid en -procedures in;
- g. de strategieën, bedrijfswaarden, de gedragscode en andere beleidslijnen worden duidelijk, sterk en doeltreffend gecommuniceerd naar alle relevante medewerkers;
- h. Het leidinggevend orgaan bepaalde de tenuitvoerlegging en de handhaving van doeltreffend beleid en processen, keurde deze goed en houdt er toezicht op voor het identificeren, beoordelen, beheren en beperken of voorkomen van feitelijke en potentiële belangenconflicten op ondernemingsniveau, alsook tussen de beleggingsonderneming en de particuliere belangen van personeelsleden, met inbegrip van leden van het leidinggevend orgaan, die de vervulling van hun taken en verantwoordelijkheden negatief zouden kunnen beïnvloeden;
- i. het leidinggevend orgaan ontwikkelde de tenuitvoerlegging van een kader en staat hier borg voor inzake het verstrekken van leningen aan en het aangaan van andere transacties met leden van het leidinggevend orgaan en hun verbonden partijen;
- j. Beleggingsondernemingen hebben een passend intern meldingsbeleid ingevoerd en passende interne meldingsprocedures opdat medewerkers potentiële of feitelijke inbreuken op Verordening (EU) 2019/2033 en nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/2034 via een specifiek, onafhankelijk en zelfstandig kanaal kunnen melden, en onderhouden deze;
- k. dat een proces is ingevoerd voor de selectie en beoordeling van de geschiktheid van de leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie;

- l. regelingen die zijn gericht op het waarborgen van de integriteit van de systemen voor boekhoudkundige en financiële verslaglegging, met inbegrip van de financiële en operationele controle en de naleving van de wetgeving en de toepasselijke normen, werden toegepast;
 - m. het kader voor interne governance wordt opgesteld, onder toezicht gehouden en regelmatig beoordeeld door het leidinggevend orgaan; en
 - n. strategieën, beleid en procedures worden meegedeeld aan alle relevante personeel in een beleggingsonderneming en de structuren van een beleggingsonderneming en zijn duidelijk, efficiënt en transparant voor het personeel, de aandeelhouders en andere belanghebbenden van de beleggingsonderneming en voor de bevoegde autoriteit.
108. Bevoegde autoriteiten dienen ook te beoordelen of het algehele governancekader van de beleggingsonderneming ook het beheer van het proces voor de goedkeuring van nieuwe producten (NPAP) en outsourcing omvat. Bij het analyseren van het kader voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing, houden bevoegde autoriteiten ook rekening met de beoordelingen die zij hebben ontvangen van markttoezichthouders, en evalueren zij of die aanleiding geven tot prudentiële bezorgdheden. Dit zou met name het geval kunnen zijn wanneer de bevindingen wijzen op wezenlijke tekortkomingen in de systemen en controles van een beleggingsonderneming met betrekking tot NPAP en uitbesteding. Wanneer daarentegen de beoordeling van de bevoegde autoriteit wijst op tekortkomingen in de interne risicobeheersing en het governancekader van een beleggingsonderneming en de ondernemingsbrede risicobeheersing aanleiding geeft tot prudentiële bezorgdheden met betrekking tot NPAP en outsourcing, delen bevoegde autoriteiten de uitkomst van die beoordeling met markttoezichthouders.

Beleggingsondernemingen van categorie 3

109. Met het oog op de evenredigheid en wanneer het gaat om beleggingsondernemingen van categorie 3, dienen bevoegde autoriteiten ten minste te beoordelen of paragraaf 107, punt a), wordt nageleefd.

5.3 Organisatie en functioneren van het leidinggevend orgaan

110. Overeenkomstig de artikelen 26 en 28 van Richtlijn (EU) 2019/2034 en de EBA-richtsnoeren inzake interne governance en de gezamenlijke ESMA- en EBA-richtsnoeren voor het beoordelen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie, dienen bevoegde autoriteiten ten minste te beoordelen of:
- a. regelingen met het doel de individuele en collectieve geschiktheid van het leidinggevend orgaan en de individuele geschiktheid van medewerkers met een sleutelfunctie te garanderen, effectief worden toegepast en uitgevoerd bij de

- aanstelling, in geval van wezenlijke wijzigingen, en op continue basis, inclusief kennisgeving aan de relevante bevoegde autoriteiten ;
- b. de samenstelling van het leidinggevend orgaan passend is en of het leidinggevend orgaan zijn functies op doeltreffende wijze vervult ;
 - c. er effectieve interactie bestaat tussen de bestuursfunctie en de toezichthoudende functie van het leidinggevend orgaan;
 - d. het leidinggevend orgaan in zijn bestuursfunctie de onderneming op gepaste wijze leidt en in zijn functie van toezichthouder toeziet op de besluitvorming en acties van de directie en deze controleert;
 - e. er passende praktijken en procedures voor interne governance bestaan voor het leidinggevend orgaan en zijn eventuele comités; en
 - f. of alle leden van het leidinggevend orgaan worden geïnformeerd over de algemene activiteit en de financiële en risicosituatie van de beleggingsonderneming met duidelijke, doeltreffende en goed doorzichtige rapportagelijnen.

Beleggingsondernemingen van categorie 3

111. Met het oog op de evenredigheid en wanneer het gaat om beleggingsondernemingen van categorie 3, dienen bevoegde autoriteiten ten minste te beoordelen of de vereisten van paragraaf 110, punten a) en b), worden nageleefd.

5.4 Beloningsbeleid en -praktijken

112. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een beloningsbeleid en een beloningscultuur heeft die sekseneutraal zijn, zoals gespecificeerd in de artikelen 25 tot en met 26 en 30 tot en met 33 van Richtlijn (EU) 2019/2034 en de EBA-richtsnoeren voor een goed beloningsbeleid, met name voor de categorieën van medewerkers, waaronder de hogere leidinggevende, degenen die risico nemen en degenen die de risico's beheersen, en alle medewerkers die een totale beloning ontvangen die gelijk is aan ten minste de laagste beloning die de hogere leidinggevende of degenen die risico nemen ontvangen, wier beroepsactiviteiten het risicoprofiel of de beheerde activa van de beleggingsonderneming wezenlijk beïnvloeden.

113. Bevoegde autoriteiten dienen ten minste te beoordelen of:
- a. het beloningsbeleid voor alle personeel in overeenstemming is met de bedrijfs- en risicostrategieën van de beleggingsonderneming, de bedrijfscultuur en bedrijfswaarden, de langetermijnbelangen van de beleggingsonderneming en de maatregelen genomen om belangenconflicten te vermijden, genderneutraal is en het nemen van buitensporige risico's niet aanmoedigt en wordt in stand gehouden, goedgekeurd en onder toezicht wordt gehouden door het leidinggevend orgaan;

- b. het personeel waarvan de beroepsactiviteiten een wezenlijke invloed hebben op het risicoprofiel of de beheerde activa van de beleggingsonderneming, op passende wijze en in lijn met de technische reguleringsnorm van artikel 30, lid 4, van Richtlijn (EU) 2019/2034 wordt geïdentificeerd;
 - c. de variabele beloning geen afbreuk doet aan het vermogen van de beleggingsonderneming om een gezonde kapitaalbasis te garanderen en wordt toegekend overeenkomstig de vereisten van artikel 32 van Richtlijn (EU) 2019/2034;
 - d. de beloning van interne controlefuncties niet gekoppeld is aan de prestaties van de activiteiten die de controlefuncties monitoren en controleren en hun objectiviteit anderszins waarschijnlijk niet ondermijnt;
 - e. beleggingsondernemingen indien van toepassing een beloningscommissie hebben opgezet die het leidinggevend orgaan adviseert bij zijn toezichthoudende taak en de door dit orgaan te nemen beslissingen voorbereidt. Wanneer geen beloningscommissie hoeft te worden ingesteld, dienen de vereisten betreffende de beloningscommissie voor de toezichthoudende functie te worden geconstrueerd zoals van toepassing op het leidinggevend orgaan in zijn bestuursfunctie; en
 - f. het beloningsbeleid wordt onderworpen aan een onafhankelijke interne toetsing door de interne controlefuncties.
114. Bij de toepassing van het evenredigheidsbeginsel dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de criteria die zijn vastgelegd in de EBA-richtsnoeren voor een goed beloningsbeleid, met name of de beleggingsonderneming een vergunning heeft om de diensten en activiteiten te verrichten zoals bedoeld in Richtlijn 2014/65/EU, punten 2, 3, 4, 6 en 7 van hoofdstuk A van bijlage 1. In dat geval mag de bevoegde autoriteit in beginsel een hoger niveau van deskundigheid verwachten, met name indien de beleggingsonderneming een vergunning heeft om geld of activa van cliënten aan te houden.

5.5 Kader voor interne risicobeheersing en functies

5.5.1 Het kader voor interne risicobeheersing

115. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een kader voor interne controle heeft dat past bij de aard, schaal en complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming, overeenkomstig de bepalingen van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance. Hierbij wordt ten minste beoordeeld of:
- a. de beleggingsonderneming het kader voor interne controle implementeert dat betrekking heeft op de hele organisatie, met inbegrip van de verantwoordelijkheden en taken van het leidinggevend orgaan, en de activiteiten

van alle bedrijfsonderdelen en interne eenheden, waaronder interne controlefuncties, uitbestede activiteiten en distributiekkanalen;

- b. beleggingsondernemingen adequate schriftelijke beleidslijnen, mechanismen en procedures voor interne controle opstellen, handhaven en deze regelmatig bijwerken, die door het leidinggevend orgaan dienen te worden goedgekeurd;
- c. de bedrijfsonderdelen van beleggingsondernemingen verantwoordelijk zijn voor het beheren van de risico's die zij lopen bij het uitvoeren van hun activiteiten en zij over controles beschikken die de naleving van interne en externe vereisten waarborgen;
- d. het leidinggevend orgaan verantwoordelijk is voor de totstandbrenging en monitoring van de adequaatheid en doeltreffendheid van het kader voor interne controle, zijn procedures en mechanismen, en voor het toezicht op alle bedrijfsonderdelen en interne eenheden, met inbegrip van interne controlefuncties;
- e. indien van toepassing, het kader voor interne controle van de betrokken beleggingsonderneming op individuele basis wordt aangepast aan het specifieke karakter van haar activiteiten, haar complexiteit en de bijbehorende risico's, rekening houdend met de groepscontext;
- f. er een duidelijk, transparant en gedocumenteerd besluitvormingsproces is en een heldere toewijzing van verantwoordelijkheden en bevoegdheden binnen haar kader voor interne controle, met inbegrip van haar bedrijfsonderdelen, interne eenheden en interne controlefuncties;
- g. de benodigde informatie, met inbegrip van beleidsmaatregelen, mechanismen en procedures en de herzieningen daarvan, tijdig wordt uitgewisseld op een wijze die waarborgt dat het leidinggevend orgaan, alle bedrijfsonderdelen en interne eenheden, waaronder elke functie voor onafhankelijke interne risicobeheersing, in staat is zijn taken uit te voeren;
- h. de interne controlefuncties regelmatig tijdige, nauwkeurige, beknopte, volledige, duidelijke en nuttige schriftelijke rapportage over belangrijke vastgestelde tekortkomingen aan het leidinggevend orgaan indienen; deze rapportages bevatten voor elke nieuwe vastgestelde belangrijke tekortkoming de betrokken risico's, een imp7, aanbevelingen en te nemen corrigerende maatregelen;
- i. interne controlefuncties toegang hebben en rechtstreeks kunnen rapporteren aan het leidinggevend orgaan in zijn bestuursfunctie, om zo nodig problemen aan te kaarten;
- j. het leidinggevend orgaan tijdig en doeltreffend gevolg geeft aan de bevindingen van de interne controlefuncties en adequate corrigerende maatregelen en een formele opvolgingsprocedure vereist voor de bevindingen en de genomen corrigerende maatregelen.

5.5.2 Interne controlefuncties

116. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming beschikt over een doeltreffende en permanente interne compliancefunctie en, indien passend en evenredig, over een risicobeheerfunctie en een interne auditfunctie met voldoende gezag, status en middelen en, indien nodig, directe toegang tot het leidinggevend orgaan in zijn bestuursfunctie en zijn comités, indien ingesteld, waaronder met name het risicocomité.
117. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de compliancefunctie van de beleggingsonderneming en, indien deze is opgericht, de risicobeheerfunctie en de interne auditfunctie voldoen aan de bepalingen van titel 5 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance.

5.6 Het kader voor risicobeheer

118. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een passend kader voor risicobeheer en passende risicobeheerprocessen heeft opgesteld. Bevoegde autoriteiten dienen ten minste te toetsen:
- a. de risicostrategie, de risicobereidheid en het risicobeheersingskader;
 - b. het ICARAP-kader;
 - c. de gevoeligheid voor conjuncturele economische schommelingen.

5.6.1 Risicobeheerkader, risicobereidheid en strategie

119. Om het kader voor risicobereidheid te evalueren, dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de mate waarin dit is ingebouwd in de algehele strategie van de beleggingsonderneming en hoe het deze beïnvloedt. Bevoegde autoriteiten dienen vooral te beoordelen of er gepaste en consequente verbanden bestaan tussen de bedrijfsstrategie, de risicostrategie, de risicobereidheid en het kader voor risicobeheer, en de kaders voor kapitaal- en liquiditeitsbeheer.
120. Om de risicostrategie, de risicobereidheid en het kader voor risicobeheer van een beleggingsonderneming te evalueren, beoordelen bevoegde autoriteiten ten minste of:
- a. beleggingsondernemingen over een holistisch, organisatiebreed kader voor risicobeheer beschikken dat zich uitstrekt over de gehele organisatie, waarin de economische realiteit van al haar risicoblootstellingen ten volle wordt erkend met inbegrip van de risico's die de ondernemingen opleveren voor henzelf, hun cliënten en hun markten, en liquiditeitsrisico met name die welke een wezenlijke impact kunnen hebben op het beschikbare eigen vermogen of dit vermogen aanzienlijk kunnen uitputten;

- b. het risicobeheersingskader alle relevante risico's omvat, waarbij zowel financiële als niet-financiële risico's de nodige aandacht krijgen;
- c. de beleggingsonderneming bij het identificeren en meten of beoordelen van risico's niet alleen gebruikmaakt van kwantitatieve beoordelingsmethoden (waaronder stresstests), maar ook van kwalitatieve risicobeoordelingsinstrumenten (waaronder beoordeling door een expert en kritische analyse);
- d. er een doeltreffende risicorapportage is die risico's intern naar behoren in aanmerking neemt en of er wordt gecommuniceerd over de risicostrategie en relevante risicogegevens, zowel horizontaal door de beleggingsonderneming heen, als naar boven en naar beneden in de managementketen;
- e. het risicobeheersingskader van een beleggingsonderneming beleid, procedures, risicolimieten en risicobeheersing bevat die zorgen voor adequate, tijdige en permanente identificatie, meting of beoordeling, monitoring, beheer, beperking en rapportage van de risico's op het niveau van het bedrijfsonderdeel, op het niveau van de beleggingsonderneming en op geconsolideerd niveau;
- f. de risicostrategie en de risicobereidheid alle wezenlijke risico's vertalen in specifieke risicobegrenzings;
- g. de risicostrategie en de risicobereidheid naar behoren rekening houden met de risicotolerantie en de financiële middelen van de beleggingsonderneming en rekening houden met de vereisten inzake het eigen vermogen en liquiditeit en met andere maatregelen en vereisten van de toezichthouder;
- h. de beleggingsonderneming procedures heeft vastgesteld voor de goedkeuring van besluiten waarover de compliancefunctie of, in voorkomend geval, de risicobeheerfunctie een negatief advies heeft uitgebracht.

5.6.2 Kader voor intern beoordelingsproces van de kapitaaltoereikendheid en het interne risicobeoordelingsproces (ICARAP)

121. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of beleggingsondernemingen die geen kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen zijn overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EU) 2019/2033 of waarvoor bevoegde autoriteiten gebruik hebben gemaakt van de discretionaire bevoegdheid waarin artikel 24, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn (EU) 2019/2034 voorziet, op individueel niveau, of groepen van beleggingsondernemingen, op geconsolideerd niveau, beschikken over degelijke, doeltreffende en alomvattende regelingen, strategieën en procedures om de bedragen, soorten en verdeling van het interne kapitaal en de liquide activa die zij toereikend achten ter dekking van de aard en de omvang van de risico's die zij voor anderen kunnen vormen en waaraan de beleggingsondernemingen zelf zijn of kunnen zijn blootgesteld, doorlopend te beoordelen en in stand te houden. Dergelijke regelingen, strategieën en processen dienen deel uit te maken van een proces voor de beoordeling van de

interne kapitaaltoereikendheid en het interne risico, dat verder kan worden opgesplitst in intern beoordelingsproces van de kapitaaltoereikendheid (ICAAP) en een intern beoordelingsproces van de liquiditeitstoereikendheid (ILAAP).

122. Wanneer beleggingsondernemingen die voldoen aan de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033 gestelde voorwaarden om als kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen te worden gekwalificeerd, door hun bevoegde autoriteiten worden verzocht de vereisten toe te passen overeenkomstig artikel 24, lid 2, van Richtlijn (EU) 2019/2034, dienen bevoegde autoriteiten de beoordeling uit te voeren zoals passend wordt geacht.
123. Deze beoordelingen dienen mede te worden gebruikt voor de vaststelling van een aanvullend-eigenvermogensvereiste en voor de beoordeling van de toereikendheid van het kapitaal zoals uiteengezet in titel 7, evenals voor de beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit zoals uiteengezet in titel 9.

Soliditeit van ICARAP

124. Bij de beoordeling van de soliditeit van ICARAP dienen bevoegde autoriteiten, waar nodig met een onderscheid tussen ICAAP en ILAAP, te beoordelen of:
- a. de regelingen, strategieën en procedures die ICARAP vormen passend en evenredig zijn met de aard, omvang en complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming;
 - b. de regelingen, strategieën en processen die ICARAP vormen, regelmatig door de beleggingsonderneming worden beoordeeld;
 - c. de door beleggingsondernemingen toegepaste methoden en aannames adequaat zijn en gebaseerd op solide empirische gegevens;
 - d. de mate van betrouwbaarheid in lijn ligt met de risicobereidheid;
 - e. de bepaling en samenstelling van het beschikbare interne kapitaal of de beschikbare interne liquide activa die door de beleggingsonderneming in aanmerking worden genomen voor ICARAP in lijn liggen met de risico's die de beleggingsonderneming heeft gemeten en in aanmerking komen voor de berekening van eigen vermogen en liquiditeitsbuffers.

Doeltreffendheid van ICARAP

125. Bij de beoordeling van de doeltreffendheid van ICARAP dienen bevoegde autoriteiten, waar nodig met een onderscheid tussen ICAAP en ILAAP, te beoordelen of:
- a. de beleggingsonderneming rekening houdt met ICARAP en de resultaten in de besluitvormings- en beheersprocessen op alle niveaus van de beleggingsonderneming;

- b. de beleggingsonderneming ICARAP en de resultaten gebruikt bij haar risico-, kapitaal- en liquiditeitsbeheer;
- c. de beleggingsonderneming beschikt over beleid, procedures en instrumenten om dit te vergemakkelijken:
 - i. duidelijke identificatie van de functies en/of relevante comités die verantwoordelijk zijn voor de verschillende elementen van ICARAP;
 - ii. kapitaal- en liquiditeitsplanning: de berekening van kapitaal en liquide activa op toekomstgerichte basis in samenhang met de totale strategie of significante transacties;
 - iii. de toewijzing aan en monitoring van kapitaal en liquide activa voor bedrijfsactiviteiten en soorten risico's, met name door risicobegrenzings te bepalen voor bedrijfsactiviteiten, entiteiten of afzonderlijke risico's, die in overeenstemming zijn met de doelstelling om de algehele toereikendheid van het interne kapitaal en de liquide activa van de beleggingsonderneming te waarborgen;
 - iv. een regelmatige en tijdige rapportage betreffende de toereikendheid van kapitaal en liquiditeit aan de directie en het leidinggevend orgaan.
 - v. de directie of het leidinggevend orgaan is zich ervan bewust en neemt maatregelen wanneer de bedrijfsstrategie en/of belangrijke individuele transacties mogelijk niet in lijn liggen met ICAAP en het beschikbare interne kapitaal of met ILAAP en de beschikbare interne liquiditeitsmiddelen;
- d. of het leidinggevend orgaan blijkt geeft van voldoende inzet voor en kennis van ICARAP en de uitkomsten daarvan; en
- e. ICARAP heeft een toekomstgericht karakter door de samenhang van de interne kapitaal- en liquiditeitsmiddelen met de strategische plannen te beoordelen.

Volledigheid van ICARAP

126. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of ICARAP het bedrijfsmodel, de bedrijfsonderdelen, de activiteiten en de juridische entiteiten van de beleggingsonderneming adequaat bestrijkt. Op basis van deze beoordeling dienen bevoegde autoriteiten na te gaan of ICARAP de risico's waaraan de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld of die zij voor anderen vormt, adequaat identificeert en beoordeelt, en of ICARAP de wettelijke voorschriften naleeft. Zij beoordelen met name:

- a. of ICARAP ten aanzien van risico-identificatie en -beoordeling homogeen en evenredig wordt toegepast voor alle relevante bedrijfsactiviteiten, activiteiten en rechtspersonen van de beleggingsonderneming;
- b. indien een entiteit verschillende regelingen of processen voor interne governance heeft dan de andere entiteiten in de groep, of deze afwijkingen gerechtvaardigd

zijn. De invoering van geavanceerde modellen door slechts een deel van de groep bijvoorbeeld kan gerechtvaardigd zijn omdat er voor sommige bedrijfsactiviteiten, activiteiten of rechtspersonen onvoldoende gegevens zijn om parameters te schatten, mits deze bedrijfsactiviteiten, activiteiten of rechtspersonen geen bron van risicoconcentratie voor de rest van de portefeuille vormen.

5.6.3 Beoordeling door de beleggingsonderneming van conjuncturele economische schommelingen

127. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsondernemingen een alomvattende beoordeling maken van de risico's die van wezenlijk belang zijn voor hun bedrijfs- en exploitatiemodel, voor de samenstelling van hun portefeuille of voor hun handelstrategieën. Dit dient een beoordeling te omvatten van deze risico's in de context van conjuncturele economische schommelingen en van de gevolgen die dergelijke schommelingen kunnen hebben voor het vermogen van de beleggingsonderneming om aan haar eigenvermogensvereisten te voldoen, haar lopende bedrijfsactiviteiten te financieren of haar activiteiten op ordelijke wijze af te bouwen.
128. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of beleggingsondernemingen die de in hoofdstuk A, punt 3 of 6, van bijlage I bij Richtlijn 2014/65/EU bedoelde activiteiten verrichten, een diepgaandere beoordeling uitvoeren met behulp van stresstest(s) of gevoeligheidsanalyse, waarbij zij verwachten dat deze een reikwijdte en niveau van verfijning weerspiegelen die in overeenstemming zijn met de aard, schaal en complexiteit van de activiteiten van de beleggingsondernemingen.
129. Bevoegde autoriteiten dienen de beoordelingen door beleggingsondernemingen van conjuncturele economische schommelingen te toetsen, indien relevant in de vorm van stresstests of gevoeligheidsanalyses, en de uitkomsten daarvan. Wanneer op basis van die toetsing de beoordeling door de beleggingsonderneming van de gevolgen van conjuncturele economische schommelingen voldoende betrouwbaar is, dienen de resultaten van die toetsing te worden gebruikt voor de beoordeling van met name diverse SREP-onderdelen:
 - a. er dient rekening te worden gehouden met de vaststelling van mogelijke tekortkomingen in de algemene governance-regelingen of de controles van de gehele beleggingsonderneming die tijdens de toetsing aan het licht komen;
 - b. het in kaart brengen van relevante zakelijke kwetsbaarheden waarmee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van de levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel van beleggingsondernemingen en de duurzaamheid van hun strategieën overeenkomstig titel 4;
 - c. het in kaart brengen van mogelijke kwetsbaarheden of zwakke punten in het risicobeheer en de controles op afzonderlijke risicogebieden die tijdens de toetsing aan het licht komen, dient door bevoegde autoriteiten in aanmerking te worden

genomen bij de beoordeling van de individuele risico's voor het kapitaal zoals bedoeld in titel 6, of de risico's voor de liquiditeit zoals bedoeld in titel 8; en

- d. de mogelijke vaststelling van richtsnoeren inzake aanvullend eigen vermogen (P2G), herziene kapitaalplanning en andere maatregelen zoals uiteengezet in de titels 7 en 10.

130. Voor beleggingsondernemingen die de in hoofdstuk A, punt 3 of 6, van bijlage I bij Richtlijn 2014/65/EU bedoelde activiteiten verrichten, dienen bevoegde autoriteiten bij de beoordeling van stresstests of gevoeligheidsanalyses en de resultaten daarvan bijzondere aandacht te besteden aan het volgende:

- a. de geschiktheid van de selectie van de scenario's, die relevant dient te zijn voor het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming of de afzonderlijke bedrijfsactiviteiten of portefeuilles en de markt waarop zij actief is;
- b. de onderliggende aannames, methoden en risicobepalende factoren, met inbegrip van de ernst van het scenario;
- c. de dekking van vastgestelde wezenlijke risico's en kwetsbaarheden en de gevolgen daarvan voor het vermogen van de beleggingsondernemingen om winst te genereren en voldoende kapitaal aan te houden; en
- d. het gebruik van de resultaten, vóór en na het in aanmerking nemen van relevante beheersmaatregelen, in het risico- en strategisch beheer van de beleggingsonderneming.

131. Bij het beoordelen van de stresstests en gevoeligheidsanalyses en hun resultaten in het geval van internationale groepen dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de overdraagbaarheid van kapitaal en liquide activa tussen de juridische entiteiten van businessunits tijdens stresssituaties, evenals met de werking van bestaande financiële steunmaatregelen binnen de groep, rekening houdende met de financieringsproblemen die kunnen worden verwacht in stresssituaties.

132. Indien bevoegde autoriteiten tekortkomingen vaststellen in de opzet van de beoordeling van conjuncturele economische schommelingen of, indien relevant, in de opzet van de scenario's of aannames die door beleggingsondernemingen voor stresstests of gevoeligheidsanalyses worden gehanteerd, kunnen zij beleggingsondernemingen verplichten hun analyses, of bepaalde specifieke onderdelen daarvan, opnieuw uit te voeren of opnieuw te verrichten met gebruikmaking van door bevoegde autoriteiten verstrekte gewijzigde aannames of specifieke voorgeschreven scenario's.

5.7 ML/TF-risico's en prudentiële bezorgdheden

133. Bij het analyseren van het kader voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing, dienen bevoegde autoriteiten ook rekening te houden met de beoordelingen die zij hebben ontvangen van AML/CFT-toezichthouders, en evalueren zij of die aanleiding

geven tot prudentiële bezorgdheden. Dit zou met name het geval kunnen zijn wanneer bevindingen wijzen op ernstige tekortkomingen in de AML/CFT-systemen en -risicobeheersing van een beleggingsonderneming. Wanneer daarentegen de beoordeling van de bevoegde autoriteit wijst op tekortkomingen in de interne risicobeheersing en het governancekader van een beleggingsonderneming en de ondernemingsbrede risicobeheersing aanleiding geeft tot prudentiële bezorgdheden met betrekking tot het ML/TF-risico, dienen bevoegde autoriteiten de uitkomst van die beoordeling met AML/CFT-toezichthouders te delen.

134. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of het algehele governancekader van de beleggingsonderneming ook het beheer van de ML/TF-risico's omvat.
135. In overeenstemming met de EBA-richtsnoeren inzake interne governance en de gezamenlijke ESMA- en EBA-richtsnoeren voor het beoordelen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie beoordelen bevoegde autoriteiten vanuit prudentieel perspectief of de verantwoordelijkheden van het leidinggevend orgaan op het gebied van ML/TF-risico's worden nagekomen. Bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met alle aanvullende informatie die zij na hun beoordeling van de AML/CFT-toezichthouders ontvangen.

Beleggingsondernemingen van categorie 3

136. Met het oog op de evenredigheid dienen bevoegde autoriteiten, wanneer de soorten cliënten en de aard, schaal en complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming een lager ML/TF-risico rechtvaardigen, ten minste te beoordelen of het algehele governancekader van de beleggingsonderneming ook het beheer van ML/TF-risico's omvat.

5.8 Informatie- en communicatietechnologieën

137. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming over degelijke, doeltreffende en betrouwbare informatiesystemen beschikt en of haar interne controlefuncties over passende IT-systemen en ondersteuning beschikken met toegang tot de interne en externe informatie die zij nodig hebben om hun verantwoordelijkheden na te komen.
138. Bevoegde autoriteiten dienen in het bijzonder na te gaan of de beleggingsonderneming in staat is de beveiliging van haar netwerk en informatiesystemen te waarborgen om de vertrouwelijkheid, integriteit en beschikbaarheid van haar processen, gegevens en activa te garanderen.
139. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de informatiesystemen de activiteiten en het risicobeheer van de beleggingsonderneming doeltreffend ondersteunen.

5.9 Bedrijfscontinuïteits- en noodplanning

140. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een doeltreffend bedrijfscontinuïteitsbeheer heeft opgezet dat ervoor zorgt dat zij op permanente basis kunnen opereren en dat verliezen door ernstige verstoringen van de bedrijfsactiviteiten worden beperkt.
141. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of een beleggingsonderneming:
- noodplannen en bedrijfscontinuïteitsplannen heeft uitgerold en getest die ervoor zorgen dat de beleggingsonderneming passend op noodsituaties reageert en in staat is haar meest cruciale bedrijfsactiviteiten en -functies doorgang te laten vinden indien zich een onderbreking van de normale bedrijfsprocedures voordoet;
 - haar noodplannen en bedrijfscontinuïteitsplannen naar behoren heeft gedocumenteerd en uitgevoerd.

5.10 Toepassing op geconsolideerd niveau en gevolgen voor de entiteiten van de groep

142. Op geconsolideerd niveau beoordelen bevoegde autoriteiten naast de hierboven genoemde elementen ook of:
- het leidinggevend orgaan van het moederbedrijf van de beleggingsonderneming inzicht heeft in zowel de organisatie van de groep als de rollen van zijn verschillende entiteiten, evenals in hun onderlinge verbanden en relaties;
 - de organisatorische en juridische structuur van de groep duidelijk en transparant is en past bij de omvang en complexiteit van het bedrijf en de bedrijfsactiviteiten;
 - de beleggingsonderneming een doeltreffend groepsbreed managementinformatie- en -rapportagesysteem heeft ingesteld voor alle bedrijfsactiviteiten en rechtspersonen, en of deze informatie en rapportages tijdig beschikbaar zijn voor het leidinggevend orgaan van het moederbedrijf van de beleggingsonderneming;
 - het leidinggevend orgaan van de consoliderende beleggingsonderneming consistente groepsbrede strategieën heeft ingesteld, waaronder een groepsbreed kader voor risicostrategie en risicobereidheid;
 - het groepsrisicobeheer alle wezenlijke risico's omvat, ongeacht de vraag of het risico voortvloeit uit entiteiten die niet worden geconsolideerd (inclusief SPV's, SPE's en property firms) en een totaalbeeld geeft van alle risico's;
 - indien ingesteld, de groepsbrede interne auditfunctie onafhankelijk is, een groepsbreed, een op risico's gebaseerd auditplan heeft, voldoende bemand is en

beschikt over voldoende middelen en rechtstreeks rapporteert aan het leidinggevend orgaan van de consoliderende beleggingsonderneming.

143. Bij het beoordelen van interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing op het niveau van dochterondernemingen, beoordelen bevoegde autoriteiten naast de in deze titel genoemde elementen ook of groepsbrede beleidslijnen en procedures op het niveau van de dochterondernemingen consistent ten uitvoer worden gelegd en of bedrijven uit de groep stappen hebben ondernomen om te garanderen dat hun activiteiten alle geldende wetten en voorschriften naleven.

5.11 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

144. Na de eerder vermelde beoordelingen dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen van de toereikendheid van de regelingen van de beleggingsonderneming voor interne governance en van de ondernemingsbrede risicobeheersing. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 4 genoemde overwegingen.

Tabel 4. Overwegingen van de toezichthouder voor de toewijzing van een score voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing

Score	Standpunt van toezichthouder	Overwegingen
1	Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing leveren een laag risico op voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming heeft een robuuste en transparante organisatiestructuur met duidelijke verantwoordelijkheden, waarin het nemen van risico gescheiden is van de risicobeheers- en risicobeheersingsfuncties. • De beleggingsonderneming beschikt over een gezonde bedrijfscultuur, een beheer van belangenconflicten en processen voor klokkenluiders. • De samenstelling en de werking van het leidinggevend orgaan zijn passend. • Het beloningsbeleid is in overeenstemming met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de beleggingsonderneming. • Het kader voor risicobeheer en de risicobeheersprocessen zijn adequaat. • Het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf zijn passend. • De functies voor intern risicobeheer, naleving en audit zijn onafhankelijk en beschikken over voldoende middelen, en de interne auditfunctie werkt doeltreffend overeenkomstig algemeen aanvaarde internationale normen en vereisten.

		<ul style="list-style-type: none"> • De informatie- en communicatietechnologie (ICT) is geschikt. • De regelingen inzake de bedrijfscontinuïteits- en noodplanning zijn adequaat.
2	Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing leveren een gemiddeld tot laag risico op voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming heeft een grotendeels robuuste en transparante organisatiestructuur met duidelijke verantwoordelijkheden, waarin het nemen van risico gescheiden is van de risicobeheers- en risicobeheersingsfuncties. • De beleggingsonderneming beschikt over een grotendeels gezonde bedrijfscultuur, beheer van belangenconflicten en processen voor klokkenluiders. • De samenstelling en de werking van het leidinggevend orgaan zijn voor het grootste deel passend. • Het beloningsbeleid is grotendeels in overeenstemming met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de beleggingsonderneming. • Het kader voor risicobeheer en de risicobeheersprocessen zijn grotendeels adequaat. • Het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf zijn grotendeels passend. • De functies voor intern risicobeheer, naleving en audit zijn onafhankelijk en hun activiteiten zijn in grote mate doeltreffend. • De informatie- en communicatietechnologie (ICT) is grotendeels geschikt. • De regelingen inzake de bedrijfscontinuïteits- en noodplanning zijn grotendeels adequaat.
3	Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing leveren een gemiddeld tot hoog risico op voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De organisatiestructuur van de beleggingsonderneming en de verantwoordelijkheden zijn niet volledig transparant en het nemen van risico's is niet volledig gescheiden van de risicobeheer- en risicobeheersingsfuncties. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van de bedrijfscultuur, het beheer van belangenconflicten en/of processen voor klokkenluiders. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van de samenstelling en het functioneren van het leidinggevend orgaan. • Er wordt gevreesd dat het beloningsbeleid mogelijk in strijd is met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de beleggingsonderneming. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van het risicobeheersingskader en de risicobeheersprocessen.

		<ul style="list-style-type: none"> • Er zijn twijfels over de geschiktheid van het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf. • Er zijn twijfels over de onafhankelijkheid en de doeltreffende werking van de functies voor intern risicobeheer, naleving en audit. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van informatie- en communicatietechnologieën. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van de regelingen voor de bedrijfscontinuïteits- en noodplanning.
4	<p>Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing leveren een hoog risico op voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • De organisatorische structuur en de verantwoordelijkheden van de beleggingsonderneming zijn niet transparant, en het nemen van risico's is niet gescheiden van de risicobeheers- en risicobeheersingsfuncties. • De bedrijfscultuur, het beheer van belangenconflicten en/of de processen voor klokkenluiders zijn niet passend. • De samenstelling en het functioneren van het leidinggevend orgaan zijn niet passend. • Het beloningsbeleid is in strijd met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de beleggingsonderneming. • Het kader voor risicobeheer en de risicobeheersprocessen zijn niet adequaat. • De functies voor intern risicobeheer, naleving en/of audit zijn niet onafhankelijk en/of de interne auditfunctie werkt niet overeenkomstig vastgestelde internationale normen en vereisten; de activiteiten zijn niet doeltreffend. • Het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf zijn niet passend. • De informatie- en communicatietechnologie (ICT) is niet geschikt. • De regelingen inzake de bedrijfscontinuïteits- en noodplanning zijn niet adequaat.

Titel 6 Beoordeling van de risico's voor het kapitaal

6.1 Algemene overwegingen

145. Bevoegde autoriteiten dienen de risico's voor het kapitaal die zijn geïdentificeerd als wezenlijk te beoordelen voor de beleggingsonderneming en kennen hier scores aan toe. Om de reikwijdte van de beoordeling te bepalen, stellen bevoegde autoriteiten eerst vast aan welke bronnen van risico's voor het kapitaal de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld. Daartoe dienen bevoegde autoriteiten gebruik te maken van de kennis die zij hebben verworven bij de beoordeling van andere SREP-onderdelen, bij de vergelijking van de positie van de beleggingsonderneming met die van vergelijkbare instellingen en bij eventuele andere toezichtactiviteiten. De beoordeling van de risico's voor het kapitaal dient op evenredige wijze plaats te vinden, d.w.z. dat de mate van gedetailleerdheid van de analyse dient te worden aangepast aan de aard, de omvang en de complexiteit van de beleggingsonderneming.
146. Het doel van deze titel is gemeenschappelijke methoden aan te reiken voor de beoordeling van afzonderlijke risico's en van risicobeheer en risicobeheersing. Hierbij wordt niet naar volledigheid gestreefd. Bevoegde autoriteiten houden dus de ruimte om aanvullende criteria te hanteren die zij op basis van hun ervaring en de specifieke kenmerken van de beleggingsonderneming relevant achten.
147. Deze titel verschaft bevoegde autoriteiten een leidraad voor de beoordeling van de risico's en kosten in verband met een eventuele ordelijke liquidatie van de beleggingsonderneming, alsook richtsnoeren voor de beoordeling en waardering van de volgende categorieën kapitaalrisico's bij de lopende activiteiten van beleggingsondernemingen:
- a. risico voor de cliënt;
 - b. Risico voor de markt;
 - c. Risico voor de onderneming;
 - d. andere risico's.
148. De in paragraaf 147, punten a) t/m c), genoemde risico's dienen in aanmerking te worden genomen bij de beoordeling van beleggingsondernemingen die in de categorieën 1, 2 of 3 zijn ingedeeld, gelet op de reikwijdte van de toegestane activiteiten van deze beleggingsondernemingen. Indien relevant kunnen bevoegde autoriteiten bij de beoordeling van kleine en niet-complexe beleggingsondernemingen die voldoen aan de criteria van artikel 12 van Verordening (EU) 2019/2033 rekening houden met paragraaf 147, punten a) en c), gelet op de relevantie van bepaalde subcategorieën die onder de bovengenoemde kapitaalrisico's voor deze beleggingsondernemingen worden

genoemd. Bevoegde autoriteiten dienen de ordelijke afbouw van een beleggingsonderneming en andere risico's te beoordelen, zowel in het geval van alle beleggingsondernemingen die onder het SREP vallen.

149. Ook wordt binnen elk van de hiervoor genoemde risicocategorieën een reeks subcategorieën geïdentificeerd waarmee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van risico's voor het kapitaal. Deze subcategorieën kunnen afhankelijk van hun belang voor een specifieke beleggingsonderneming afzonderlijk worden beoordeeld en van een score worden voorzien.
150. De beslissing over de materialiteit is gebaseerd op de meest recente beschikbare gegevens en kan worden aangevuld met het oordeel door de toezichthouder.
151. Bevoegde autoriteiten dienen ook andere risico's te beoordelen die voor een specifieke beleggingsonderneming van wezenlijk belang worden geacht, maar die hierboven niet zijn opgesomd. Die andere risico's, die redelijkerwijs niet tot een van de drie categorieën worden toegekend zoals opgesomd in paragraaf 147, punten a) t/m c), vormen een afzonderlijke risicocategorie. De volgende informatie kan nuttig zijn bij het identificatieproces:
 - a. bepalende factoren achter de eigenvermogensvereisten;
 - b. risico's die in ICARAP of de stresstests van de beleggingsonderneming zijn vastgesteld, indien beschikbaar;
 - c. risico's die voortvloeien uit het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming (met inbegrip van risico's die zijn geïdentificeerd door andere beleggingsonderneming en met een vergelijkbaar bedrijfsmodel);
 - d. informatie die is verkregen uit het monitoren van sleutelindicatoren;
 - e. bevindingen en constatering in interne of externe auditrapporten;
 - f. aanbevelingen en richtsnoeren die EBA heeft uitgevaardigd, alsmede waarschuwingen en aanbevelingen die macroprudentiële autoriteiten of het ESRB hebben doen uitgaan die relevant zijn voor de onderneming; en
 - g. rapporten over schendingen en incidenten aan bevoegde autoriteiten.
152. Bevoegde autoriteiten dienen de bovengenoemde elementen ook in aanmerking te nemen bij het plannen van de intensiteit van hun toezichtactiviteiten met betrekking tot de beoordeling van een specifiek risico.
153. Bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de beleggingsonderneming voldoet aan de in Verordening (EU) 2019/2033 gespecificeerde minimumvereisten voor het risico voor de cliënt, het risico voor de markt en het risico voor de onderneming, alsook voor de vereiste vaste overheadkosten. Deze richtsnoeren bieden bevoegde autoriteiten echter de mogelijkheid om de reikwijdte van de beoordeling uit te breiden tot buiten deze vereisten om een alomvattend beeld te krijgen van de risico's voor het kapitaal. Bevoegde autoriteiten dienen met name situaties in kaart te brengen waarin bepaalde risico's of

aspecten van risico's onvoldoende worden gedekt door de minimumeigenvermogensvereisten, ondanks de naleving van de vereisten van Verordening (EU) 2019/2033. Zo kan de vertraging als gevolg van het gebruik van voortschrijdende gemiddelden voor sommige K-factoren activiteitspieken afvlakken en leidt het gebruik van verbonden agenten in plaats van intern personeel tot een onderschatting van de uitgaven. Deze beoordeling dienen te worden gebruikt als input voor de bepaling van het aanvullend-eigenvermogensvereiste zoals bepaald in hoofdstuk 7.2.1.

154. Bij de tenuitvoerlegging van de in deze titel gespecificeerde methoden dienen bevoegde autoriteiten gebruik te maken van informatie afkomstig van het toezicht op sleutelindicatoren, zoals gespecificeerd in titel 3. Bevoegde autoriteiten dienen andere kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren te gebruiken wanneer die voor deze beoordeling relevant zijn.
155. Bij de uitvoering van de beoordelingen maken bevoegde autoriteiten gebruik van alle beschikbare informatiebronnen, waaronder wettelijk verplichte verslaglegging, specifieke verslaglegging, interne gegevens en rapporten van de beleggingsonderneming (met inbegrip van een rapport van interne audit, risicobeheerrapporten, informatie uit het ICARAP), rapporten van inspecties ter plaatse en externe rapporten (met inbegrip van berichten van de beleggingsonderneming aan beleggers, ratingbureaus). Hoewel de beoordeling ondernemingsspecifiek dient te zijn, nemen bevoegde autoriteiten ook vergelijkingen met soortgelijke groepen in aanmerking om potentiële blootstelling aan risico's voor het kapitaal te identificeren. Daartoe worden per risico vergelijkbare groepen gedefinieerd; dit kunnen andere vergelijkbare groepen zijn dan die welke zijn vastgesteld voor de BMA of voor andere analyses.
156. Ten aanzien van elke risicocategorie dienen bevoegde autoriteiten een beoordeling uit te voeren en drukken zij in de risicoscore het volgende uit:
 - a. inherent risico (risicoblootstellingen); en
 - b. de kwaliteit en doeltreffendheid van risicobeheer en risicobeheersing.
157. Bevoegde autoriteiten dienen de uitkomsten van de beoordeling van elke risicocategorie weer te geven in een samenvatting van bevindingen waarin een uitleg wordt gegeven over de belangrijkste risicofactoren, plus een risicoscore, zoals vermeld in de volgende hoofdstukken.

6.2 Beoordeling van de ordelijke afbouw van de beleggingsonderneming

158. Bevoegde autoriteiten dienen het proces voor een ordelijke afbouw van de beleggingsonderneming vast te stellen en te beoordelen volgens plausibele scenario's die het bedrijfsmodel en de strategie van de beleggingsonderneming weergeven. De mate van detail van deze beoordeling, met inbegrip van het aantal in aanmerking genomen scenario's, dient te worden vastgesteld met inachtneming van het bedrijfsmodel, de schaal

en de complexiteit van de door de beleggingsonderneming verrichte activiteiten. De beoordeling dient in elk geval de volgende onderdelen te omvatten:

- a. vaststelling van afbouwscenario's;
- b. vaststelling van een realistisch tijdschema voor de afbouw van de beleggingsondernemingen; en
- c. beoordeling van de gevolgen van een afbouw van een beleggingsonderneming voor haar cliënten, tegenpartijen en markten, en voor de beleggingsonderneming zelf.

6.2.1 Identificatie van afbouwscenario's

159. Er zijn vele scenario's waarin een beleggingsonderneming kan worden afgebouwd. Bij hun analyse dienen bevoegde autoriteiten zich te concentreren op één of meer scenario's waarin de beleggingsonderneming niet langer levensvatbaar is en gedwongen wordt haar activiteiten af te bouwen. Enkele typische scenario's die door bevoegde autoriteiten in overweging kunnen worden genomen zijn:

- a. aanzienlijke financiële verliezen als gevolg van ernstige marktschommelingen; en
- b. verlies van kritieke infrastructuur die onmogelijk tijdig kan worden vervangen.

160. Om adequate scenario's op te stellen overeenkomstig paragraaf 159, dienen bevoegde autoriteiten, indien relevant, rekening te houden met de volgende informatie, voortbouwend op de overeenkomstig titel 4 (Analyse van het bedrijfsmodel) verrichte analyse:

- a. rechtsvorm van de beleggingsonderneming en de daarmee samenhangende toepasselijke insolventievoorschriften;
- b. bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming en de daarmee samenhangende kwetsbaarheden;
- c. belangrijke bepalende factoren voor inkomsten en kosten van de beleggingsonderneming;
- d. belangrijkste in- en uitgaande kasstromen;
- e. belangrijke interne of uitbestede operationele instrumenten en processen (essentiële IT-systemen); en
- f. belangrijke bedrijfsactiviteiten, met name diegene die moeilijk af te bouwen zijn of die in hoge mate intern/extern verweven zijn.

161. Wanneer een herstelplan beschikbaar is, dienen bevoegde autoriteiten in voorkomend geval op de scenario's van het herstelplan te vertrouwen door deze verder te benadrukken om tot een afbouw te komen (d.w.z. situaties waarin geen herstelopties beschikbaar zullen zijn).

6.2.2 Vaststelling van de adequate tijdshorizon voor de afbouw

162. Bevoegde autoriteiten dienen te bepalen hoeveel tijd de beleggingsonderneming nodig heeft voor een ordelijke afbouw. Bevoegde autoriteiten dienen met name na te gaan of een tijdshorizon van meer dan drie maanden nodig is om de activiteiten van beleggingsondernemingen ordelijk af te bouwen.
163. Om de verwachte tijdshorizon van een ordelijke afbouw te bepalen, dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de in de paragrafen 165 tot en met 167 beschreven aspecten die van invloed kunnen zijn op de duur van de afbouw. Bevoegde autoriteiten kunnen zich ook baseren op de gemiddelde tijdshorizon van een eerder uitgevoerde afbouw van beleggingsondernemingen met soortgelijke kenmerken binnen hun rechtsgebied.

6.2.3 Beoordeling van de impact van een afbouw op cliënten, tegenpartijen en markten

164. Bevoegde autoriteiten dienen te bepalen op welke verschillende belanghebbenden de afbouw van de beleggingsonderneming volgens de geanalyseerde scenario's een impact kan hebben. Bij hun impactanalyse dienen bevoegde autoriteiten ten minste rekening te houden met de voornaamste cliënten van de beleggingsonderneming, andere tegenpartijen en markten.
165. Bevoegde autoriteiten dienen de gevolgen van een afbouw voor de cliënten van de beleggingsonderneming te beoordelen. Die beoordeling dient ten minste de volgende aspecten te omvatten, voor zover de relevante informatie beschikbaar is:
 - a. het vermogen van de beleggingsondernemingen om uitstaande transacties te sluiten en de gevolgen die een dergelijke sluiting kan hebben voor cliënten en voor de beleggingsonderneming zelf (d.w.z. of de beleggingsonderneming te maken krijgt met beëindigingsboetes of juridische kosten);
 - b. in geval van niet-opzegbare contracten, de mogelijkheid van de beleggingsonderneming om ze allemaal aan een andere financiële instelling over te dragen en tegen welke kosten; en
 - c. het vermogen van de beleggingsonderneming om tijdig geld van cliënten en activa onder bewaring van de beleggingsonderneming terug te geven, overeenkomstig de krachtens Richtlijn 2014/65/EU ingevoerde regels.
166. Bevoegde autoriteiten dienen de gevolgen van een afbouw op de markten waarop de beleggingsonderneming actief is, te beoordelen. Bevoegde autoriteiten dienen zich specifiek te richten op de volgende situaties:
 - a. wanneer een groot aandeel van de activiteiten van de beleggingsonderneming plaatsvindt op één of enkele specifieke markten; en

- b. waar de beleggingsonderneming een belangrijke zakelijke aanbieder is op een specifieke markt.

6.2.4 Beoordeling van de impact van een afbouw op de beleggingsonderneming

167. Op basis van de analyse van de organisatiestructuur en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming dienen bevoegde autoriteiten de voornaamste risico's voor de beleggingsonderneming in geval van een afbouw te bepalen. Bevoegde autoriteiten dienen de volgende aspecten in aanmerking te nemen, voor zover zij relevant zijn voor de beleggingsonderneming en de informatie beschikbaar is:

- a. het vermogen van de beleggingsonderneming om haar operationele kosten te dekken, met inbegrip van de kosten voor de instandhouding van haar belangrijkste interne of uitbestede proces- en IT-systemen, zodat ze kan blijven functioneren op een niveau dat een ordelijke afbouw mogelijk maakt;
- b. het vermogen van de beleggingsonderneming om haar vaste activa tijdig van de hand te doen en de daarmee samenhangende verliezen op te vangen;
- c. het vermogen van de beleggingsonderneming om haar werknemers te beheren/ontslaan, rekening houdend met de vereisten van de relevante arbeidswetgeving, met name in gevallen waarin de beleggingsonderneming grensoverschrijdende entiteiten heeft, en de kosten die dit met zich mee kan brengen (met name rekening houdend met mogelijke ontslagvergoedingen);
- d. het vermogen van de beleggingsonderneming om belangrijke werknemers te behouden voor de afbouw en de kosten die dit met zich mee kan brengen; en
- e. alle andere operationele kosten of risico's die zich tijdens het afbouwproces kunnen voordoen.

6.3 Beoordeling van het risico voor de cliënt

6.3.1 Algemene overwegingen

168. Bevoegde autoriteiten dienen het risico voor de cliënt te beoordelen dat voortvloeit uit alle soorten risico's, met inbegrip van risico's buiten de balanstelling: beheerde activa, aangehouden geld van cliënten, bewaarde en beheerd activa en afgehandelde orders van cliënten. Zij dienen ook rekening te houden met de nationale wetgeving inzake scheiding die van toepassing is op geld van cliënten, en met de beschikbaarheid voor de beleggingsonderneming van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering als doeltreffend instrument voor het beheer van risico's, overeenkomstig artikel 29, lid 1, van Richtlijn (EU) 2019/2034.

169. Bij de beoordeling van het risico voor de cliënt dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de verschillende soorten cliënten en met de aard en de complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming ten aanzien van deze cliënten.

6.3.2 Beoordeling van het inherente risico voor de cliënt

170. Bevoegde autoriteiten dienen door middel van de beoordeling van het risico voor de cliënt vast te stellen wat de belangrijkste bepalende K-factoren zijn van het risico voor de cliënt waaraan de beleggingsonderneming blootstaat. Ook beoordelen zij op die manier de omvang van de prudentiële impact van dit risico voor de beleggingsonderneming. De beoordeling van het inherente risico voor de cliënt dient dus te worden uitgevoerd in de volgende hoofdstappen:
 - a. voorlopige beoordeling;
 - b. beoordeling van de aard en omvang van de diensten en activiteiten voor het beheer van activa van cliënten, het aanhouden van geld van cliënten, de bescherming van activa van cliënten en de afhandeling van orders van cliënten; en
 - c. beoordeling van de systemen en processen met betrekking tot deze activiteiten.
171. Bevoegde autoriteiten dienen het kredietrisico te beoordelen zowel voor het risico voor de cliënt als vanuit een toekomstperspectief.
172. Indien relevant voeren bevoegde autoriteiten ook een meer gedetailleerde beoordeling uit, potentieel op het niveau van afzonderlijke cliënten.

Voorlopige beoordeling

173. Om de reikwijdte van de beoordeling van het risico voor de cliënt te bepalen, dienen bevoegde autoriteiten eerst vast te stellen aan welke bronnen van het risico voor de cliënt de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld.
174. Bevoegde autoriteiten dienen ten minste de volgende aspecten in aanmerking te nemen:
 - a. de risicobereidheid met betrekking tot het risico voor de cliënt, rekening houdend met het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming;
 - b. het gewicht van het K-factorbedrag voor het risico voor de cliënt ten opzichte van de totale K-factor;
 - c. prognoses van het K-factorbedrag voor het risico voor de cliënt, indien beschikbaar;
 - d. de aard, omvang en samenstelling van de cliëntgerelateerde posten van de beleggingsonderneming in en buiten de balanstelling;
 - e. indien beschikbaar, de kosten van operationele verliezen op de rekeningen van de cliënt tegenover de vergoedingen.
175. Bevoegde autoriteiten voeren de voorlopige analyse uit met inachtneming van de verandering in de loop van de tijd van de hierboven genoemde indicatoren om zich een onderbouwde mening te vormen over de belangrijkste bepalende factoren van het risico voor de cliënt van de beleggingsonderneming.

Beheerde activa (Assets under management – AuM)

176. Bevoegde autoriteiten dienen het risico te beoordelen dat cliënten verlies lijden als gevolg van een verkeerd beheer van de beheerde activa van cliënten. De beheerde activa omvatten zowel activa onder discretionair portefeuillebeheer als niet-discretionaire adviesregelingen van permanente aard. Dit risico kan onder meer voortvloeien uit schending van de voorwaarden van het mandaat, buitensporige hefboomwerking, buitensporige concentratie, aan liquiditeitskrapte onderhevige activa of onvoldoende productcomplexiteit in verhouding tot het mandaat.
177. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op deze bronnen van inherent risico:
- a. complexiteit van de mandaten, het beleggingsbeleid of de toegepaste strategieën;
 - b. cliëntenprofielen (staatsfondsen, institutionele beleggers, ondernemingen of particulieren) en risicotolerantie;
 - c. activaklassen van de onderliggende portefeuille;
 - d. omvang van de beheerde activa.

Aangehouden gelden van cliënten (CMH)

178. Bevoegde autoriteiten dienen het risico te beoordelen dat cliënten geld verliezen en dat cliënten schadeloos moeten worden gesteld omdat de beleggingsonderneming rekeningen van cliënten verkeerd beheert.
179. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de gelden van cliënten worden aangehouden overeenkomstig de nationale wetgeving inzake de bescherming van de gelden van cliënten en duidelijk kan worden onderscheiden van het eigen contant geld van de beleggingsonderneming.
180. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op deze bronnen van inherent risico:
- a. rekeningtype (commercieel bankdeposito);
 - b. overeenkomsten over de toegang van de beleggingsonderneming tot gelden van cliënten;
 - c. het beleggingsbeleid voor gelden van cliënten waartoe de beleggingsonderneming is gemachtigd;
 - d. omnibus of individuele gescheiden rekeningen;
 - e. traceerbaarheid van geld van cliënten;
 - f. de bedragen van de van cliënten aangehouden gelden en het aantal cliënten;
 - g. valuta's waarin de rekeningen van cliënten luiden.

Bewaarde en beheerde activa (ASA)

181. Bevoegde autoriteiten dienen het risico te beoordelen dat cliënten verliezen lijden en hen te moeten compenseren omdat de beleggingsonderneming bewaarde en beheerde activa van cliënten verkeerd beheert.
182. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op deze bronnen van inherent risico:
 - a. Hergebruik van aangehouden zekerheden;
 - b. liquidatierechten op activa;
 - c. waardedaling van zekerheden,
 - d. inkomende en uitgaande delegaties aan andere financiële entiteiten;
 - e. soorten activa;
 - f. verrichtingen of het niet uitvoeren van verrichtingen met betrekking tot gebeurtenissen in verband met activa (stemming voor de algemene vergadering, couponbetaling, uitgifte van rechten).

Afgehandelde orders van cliënten (COH)

183. Bevoegde autoriteiten dienen het risico van operationeel verlies bij de afhandeling van orders van cliënten te beoordelen. Dit risico kan voortvloeien uit systeem- of menselijke fouten als gevolg van de complexiteit van processen, procedures en IT-systemen (waaronder het gebruik van nieuwe technologieën), voor zover deze kunnen leiden tot fouten, waaronder vertragingen, verkeerde specificaties of inbreuken op de beveiliging.
184. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op deze bronnen van inherent risico:
 - a. hoeveelheid en hoeveelheid afgehandelde orders van cliënten;
 - b. aard van de onderliggende activa (OTC, meer of minder liquide...);
 - c. ordertypes en kenmerken (per blok, vaste prijs...);
 - d. transmissie- of uitvoeringskenmerken (elektronische handel of via spraak...);
 - e. transmissie- of uitvoeringsprocessen en -organisatie (specifieke desks per activaklasse, verkopers, handel voor eigen rekening, markttoegang...).

6.3.3 Beoordeling beheer en beheersing risico voor de cliënt

185. Teneinde een compleet inzicht te krijgen in het risicoprofiel voor de cliënt van de beleggingsonderneming dienen bevoegde autoriteiten ook het kader voor risicobeheer te toetsen dat ten grondslag ligt aan haar activiteiten. Hiertoe beoordelen bevoegde autoriteiten de volgende elementen indien relevant:

- a. de beleggingsonderneming beschikt over een degelijke, duidelijk geformuleerde en gedocumenteerde risicostrategie die door de raad van bestuur naar behoren is gevalideerd en die het beheer van activa, het kasstroombeheer binnen de onderneming en het beheer van de bewaarde en beheerde activa bestrijkt;
- b. de beleggingsonderneming beschikt over een passend organisatorisch kader om een effectieve dienstverlening aan cliënten te waarborgen, met voldoende (zowel kwalitatieve als kwantitatieve) personele en technische middelen (front- en backoffice, informatiesystemen);
- c. de beleggingsonderneming heeft een sterk en uitgebreid controlekader (doeltreffendheid en onafhankelijkheid van de controlefuncties) en solide beveiliging om haar risico's voor cliënten te beperken overeenkomstig de beheersstrategie en de risicobereidheid;
- d. de beleggingsonderneming heeft duidelijk omschreven beleid en procedures voor de identificatie, het beheer, de meting en de beheersing van operationele risico's voor cliënten;
- e. de toegangsrechten van de onderneming tot rekeningen van cliënten zijn in overeenstemming met de toepasselijke regelgeving.

6.3.4 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

186. Na de voorgaande beoordeling vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van het risico voor de cliënt van de beleggingsonderneming. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een score op basis van de in tabel 5 genoemde overwegingen. Indien bevoegde autoriteiten op basis van het grote belang van bepaalde risicofactoren besluiten deze factoren afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

Tabel 5. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor het risico voor de cliënt

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en -beheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van de blootstelling aan risico impliceren geen wezenlijk risico/een uiterst laag risico. • Er is geen wezenlijke/een uiterst lage blootstelling aan complexe producten en transacties. • Het niveau van concentratierisico is niet wezenlijk/uiteerst laag. • Het risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is niet wezenlijk/uiteerst laag. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het beheer en de beheersing van de beleggingsonderneming en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader is robuust, met duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing.
2	Er is een gemiddeld tot laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<p>De aard en samenstelling van de blootstelling aan het risico impliceren een laag tot gemiddeld risico.</p> <p>Er is een lage tot gemiddelde blootstelling aan complexe producten en transacties.</p> <p>Het niveau van concentratierisico is laag tot gemiddeld.</p> <p>Het risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is laag tot gemiddeld.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Meting, monitoring en rapportagesystemen zijn geschikt.

3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<p>De aard en samenstelling van de blootstelling aan het risico impliceren een gemiddeld tot hoog risico.</p> <p>Er is een gemiddelde tot hoge blootstelling aan complexe producten en transacties.</p> <p>Het niveau van concentratierisico is gemiddeld tot hoog.</p> <p>Het risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is gemiddeld tot hoog.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Het beheer en de beheersing van de beleggingsonderneming vergeleken met haar algehele strategie en risicobereidheid zijn niet met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader voor operationeel risico heeft geen duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing.
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van de blootstelling aan risico impliceren een hoog risico. • Er is een hoge blootstelling aan complexe producten en transacties. • Het niveau van concentratierisico is hoog. • Het risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is hoog. 	<ul style="list-style-type: none"> • De systemen voor meting, monitoring en rapportage zijn niet toereikend of consistent genoeg, sommige risico's worden niet naar behoren gemonitord of gerapporteerd.

6.4 Beoordeling van het risico voor de markt

6.4.1 Algemene overwegingen

187. Bevoegde autoriteiten dienen het risico voor de markt te beoordelen dat voortvloeit uit alle soorten posities: voor posities die niet aan clearing zijn onderworpen (d.w.z. posities die worden berekend aan de hand van de methodologie voor het nettopositierisico), en voor posities die aan clearing of margining zijn onderworpen (d.w.z. posities die worden berekend aan de hand van de methodologie voor het bepalen van de clearingmarge).
188. Bij de beoordeling van het risico voor de markt dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met het volume, met de aard en de complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming.

6.4.2 Beoordeling van het inherente risico voor de markt

189. Via de beoordeling van het inherente marktrisico dienen bevoegde autoriteiten vast te stellen wat de belangrijkste factoren van de blootstelling van de beleggingsonderneming aan marktrisico zijn en schatten zij het risico in van een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming. De beoordeling van het inherente marktrisico wordt uitgevoerd in de volgende hoofdstappen:
- a. voorlopige beoordeling;
 - b. beoordeling van de aard en samenstelling van de posities van de beleggingsonderneming die onderhevig zijn aan het risico van de markt;
 - c. beoordeling van de winstgevendheid;
 - d. beoordeling van het marktconcentratierisico;
 - e. beoordeling van het voorzichtige waarderingskader voor posities in de handelsportefeuille; en
 - f. beoordeling van het modelrisico (d.w.z. modellen die voor regelgevingsdoeleinden worden gebruikt).

Voorlopige beoordeling

190. Om de reikwijdte van de beoordeling van het risico voor de markt te bepalen, dienen bevoegde autoriteiten eerst vast te stellen aan welke bronnen van risico voor de markt de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld.
191. Bevoegde autoriteiten dienen ten minste de volgende aspecten in aanmerking te nemen:
- a. de marktactiviteiten, bedrijfsonderdelen en producten van de beleggingsonderneming;
 - b. de belangrijkste strategie van de marktrisicoportefeuille binnen de handelsportefeuille en de risicobereidheid bij marktactiviteiten;
 - c. het relatieve gewicht van posities in de handelsportefeuille in termen van totale activa, ontwikkelingen in de loop van de tijd en de strategie van de beleggingsonderneming voor deze posities, indien beschikbaar;
 - d. het relatieve gewicht van nettowinsten op marktposities in het totale bedrijfsresultaat; en
 - e. de eigenvermogensvereiste voor risico's ten opzichte van de totale eigenvermogensvereiste, met inbegrip van de historische ontwikkeling van dit cijfer en prognoses, indien beschikbaar.
192. In hun initiële beoordelingen dienen bevoegde autoriteiten ook naar significante veranderingen te kijken in de marktactiviteiten van de beleggingsonderneming, waarbij zij

speciale aandacht besteden aan potentiële veranderingen in de totale blootstelling aan marktrisico. Zij dienen met name te beoordelen:

- a. significante veranderingen in marktrisicostrategie, -beleid en -limieten;
- b. de potentiële impact van die veranderingen op het risicoprofiel van de beleggingsonderneming; en
- c. belangrijke trends in de financiële markten.

Aard en samenstelling van de marktrisicoactiviteiten van de beleggingsonderneming

193. Bevoegde autoriteiten dienen de aard van de blootstellingen van de beleggingsonderneming aan marktrisico te analyseren teneinde specifieke risicoblootstellingen en daaraan verbonden marktrisicofactoren (met inbegrip van wisselkoersen, rentetarieven of creditspreads) te identificeren voor nadere diepgaande beoordeling.
194. Bevoegde autoriteiten analyseren marktriscoblootstellingen naar relevante activaklassen en/of financiële instrumenten, afhankelijk van de omvang, de complexiteit en het niveau van het risico. Voor de meest relevante blootstellingen beoordelen bevoegde autoriteiten de hieraan verbonden risicofactoren.
195. Wanneer bevoegde autoriteiten marktrisicoactiviteiten analyseren, kijken zij ook naar de complexiteit van de relevante financiële producten (met inbegrip van producten die worden gewaardeerd op basis van een modellenbenadering) en van specifieke activiteiten in de markt (met inbegrip van hoogfrequente handel). Er wordt gekeken naar de volgende punten:
 - a. waar de beleggingsonderneming posities in derivaten heeft, beoordelen bevoegde autoriteiten zowel de marktwaarde als het notionele bedrag;
 - b. waar de beleggingsonderneming zich bezighoudt met OTC-derivaten, dienen bevoegde autoriteiten, indien beschikbaar, het gewicht van deze transacties te beoordelen in de totale derivatenportefeuille en de verdeling van de OTC-portefeuille over soorten contracten (swap, forward), onderliggende financiële instrumenten (het tegenpartijkredietrisico dat verbonden is met deze producten wordt gedekt door de risicomethodologie voor de onderneming);
 - c. waar de beleggingsonderneming hedgingstrategieën heeft toegepast, dienen bevoegde autoriteiten het resterende marktrisico te beoordelen na toepassing van deze strategieën.
196. In voorkomend geval dienen bevoegde autoriteiten noodlijdende en/of illiquide posities te beoordelen en het effect ervan op de winstgevendheid van de beleggingsonderneming te evalueren.
197. Voor beleggingsonderneming en die interne benaderingen gebruiken voor de bepaling van de verplichte eigenvermogensvereisten, dienen bevoegde autoriteiten ook rekening te

houden met de volgende indicatoren om specifieke risicogebieden en daaraan verbonden risicofactoren te identificeren:

- a. de verdeling van eigenvermogensvereisten voor marktrisico over risicowaarde (Value at Risk – VaR), stresswaarde van het potentiële verlies (SVaR), kapitaalvereiste voor additioneel risico (incremental risk charge – IRC) en vereiste voor correlation trading-portefeuille;
 - b. de VaR opgesplitst naar risicofactoren;
 - c. de verandering in de VaR en SVaR (mogelijke indicatoren kunnen zijn de verandering van dag tot dag of van week tot week, het gemiddelde per kwartaal en de uitkomsten van tests achteraf; en
 - d. de vermenigvuldigingsfactoren die worden toegepast op VaR en SVaR.
198. Waar passend dienen bevoegde autoriteiten ook naar de interne risicometingen van de beleggingsonderneming en te kijken. Het kan hierbij onder meer gaan om de expected shortfall, de interne VaR die niet wordt gebruikt in de berekening van het eigenvermogensvereiste of gevoeligheden van het marktrisico voor verschillende risicofactoren en potentiële verliezen.
199. Bevoegde autoriteiten kijken bij de analyse van het inherente marktrisico naar cijfers op een bepaald tijdstip en naar trends, zowel op samengevoegde basis als per portefeuille. Waar mogelijk dient deze analyse te worden aangevuld met een vergelijking van de cijfers van de beleggingsonderneming met vergelijkbare beleggingsondernemingen en met relevante macro-economische indicatoren.

Rentabiliteitsanalyse

200. Bevoegde autoriteiten dienen de historische winstgevendheid van marktactiviteiten te analyseren, met inbegrip van de volatiliteit van de winsten, om een beter inzicht te verwerven in het marktrisicoprofiel van de beleggingsonderneming. Deze analyse kan worden verricht op portefeuilleniveau of worden opgesplitst naar bedrijfsonderdeel, tradingafdeling of activaklasse (mogelijk als onderdeel van de bredere beoordeling die wordt uitgevoerd als onderdeel van de BMA).
201. Bij de beoordeling van de winstgevendheid dienen bevoegde autoriteiten specifieke aandacht te besteden aan de belangrijkste risicogebieden die zijn geïdentificeerd tijdens het onderzoek van marktrisicoactiviteiten. Zij dienen onderscheid te maken tussen inkomsten uit handel en andere inkomsten (zoals commissies, aan cliënten gefactureerde kosten) enerzijds en gerealiseerde en niet-gerealiseerde winsten/verliezen anderzijds.
202. Voor activaklassen en/of -posities die abnormale winsten of verliezen opleveren, beoordelen bevoegde autoriteiten de winstgevendheid in vergelijking met het niveau van het door de beleggingsonderneming aangegane risico (met inbegrip van VaR/nettowinst op voor handel bestemde financiële activa en passiva) teneinde mogelijke inconsistenties te identificeren en te analyseren. Waar mogelijk dienen bevoegde autoriteiten de cijfers

van de beleggingsonderneming te vergelijken met haar prestaties in het verleden en met vergelijkbare groepen.

Marktconcentratierisico

203. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van de mate van marktconcentratierisico waaraan de beleggingsonderneming is blootgesteld, hetzij door blootstellingen aan één risicofactor, hetzij door blootstellingen aan meerdere met elkaar samenhangende risicofactoren.
204. Bij de beoordeling van mogelijke concentraties dienen bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht te besteden aan concentraties in complexe producten (bijv. gestructureerde producten), illiquide producten (meer bepaald gesecuritiseerde schuldverplichtingen (met inbegrip van collateralised debt obligations – CDO's) of producten die worden gewaardeerd op basis van een modellenbenadering.

Voorzichtige waardering van de posities in de handelsportefeuille

205. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van het voorzichtige waarderingskader van de beleggingsonderneming, aangezien een gebrekkig waarderingsproces kan leiden tot fouten in de berekening van de exitwaarde van financiële instrumenten, waardoor de potentiële verliezen van de beleggingsonderneming worden onderschat. Bij deze analyse dienen bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht te besteden aan de berekening van reserves (met name reserves voor de reële waarde, modelreserves) en de mogelijke gevolgen daarvan voor de kapitaalpositie van de beleggingsonderneming.
206. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de posities in de handelsportefeuille van de beleggingsonderneming worden gewaardeerd tegen een voorzichtige waarde die een passende mate van zekerheid biedt, gelet op het dynamische karakter van posities in de handelsportefeuille. De mate van zekerheid zoals bedoeld in Gedelegeerde Verordening 2016/101¹⁸ van de Commissie dient te worden beschouwd als een passende mate van zekerheid voor dit doel.
207. Bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of beleggingsondernemingen over solide, voorzichtige waarderingsmethoden beschikken en of zij de volgende waarderingsaanpassingen in overweging nemen:
 - a. onverdiende creditspreads (renteverschillen);
 - b. liquidatiekosten;
 - c. operationele risico's;
 - d. onzekerheid over de marktprijs;

¹⁸ Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/101 van 26 oktober 2015 van de Commissie tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen voor voorzichtige waardering onder Artikel 105(14) (PB L 021, 28.1.2016, blz. 54).

- e. vervroegde beëindiging;
 - f. Investerings- en financieringskosten;
 - g. toekomstige administratieve kosten; en
 - h. indien relevant, het modelrisico.
208. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of:
- a. de governanceregelingen, processen en procedures met betrekking tot waarderingsaanpassingen voldoende solide zijn, met name wat betreft minder liquide posities, en in lijn liggen met de strategie van de beleggingsonderneming;
 - b. de IT-systemen en -processen in verband met het waarderingskader robuust zijn;
 - c. de adequaatheid van de door de beleggingsondernemingen verrichte aanpassingen periodiek wordt geëvalueerd.

Modelrisico

209. Bevoegde autoriteiten dienen het risico te beoordelen dat verband houdt met de onderschatting van de eigenvermogensvereisten door de gebruikte reglementair goedgekeurde interne modellen, met name de op interne rating-benadering (IRB), de IRC, de modellen die worden gebruikt voor de beperking van het kredietrisico, de VaR en de sVaR.

6.4.3 Beoordeling risicobeheer en risicobeheersing voor de markt

210. Om een volledig inzicht te krijgen in het marktrisicoprofiel van de beleggingsonderneming dienen bevoegde autoriteiten de kaders te toetsen voor governance en risicobeheer die ten grondslag liggen aan haar marktactiviteiten. Hiertoe dienen bevoegde autoriteiten de volgende elementen te beoordelen terwijl ze rekening te houden met het volume, met de aard en de complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming:
- a. of de beleggingsonderneming een gedegen, duidelijk geformuleerde en gedocumenteerde marktrisicostrategie heeft die is goedgekeurd door hun leidinggevend orgaan.
 - b. of de marktrisicostrategie van de beleggingsonderneming een goede weerspiegeling is van de bereidheid van de beleggingsonderneming tot het aangaan van marktrisico en in overeenstemming is met de totale risicobereidheid;
 - c. of de beleggingsonderneming een passend organisatiekader heeft voor functies voor beheer, meting, monitoring en beheersing van marktrisico, met (zowel kwalitatief als kwantitatief) voldoende personele en technische middelen om de vereiste taken uit te voeren;

- d. of de beleggingsonderneming duidelijk omschreven gedragslijnen en procedures heeft voor de vaststelling, het beheer, de meting en de controle van het marktrisico, met inbegrip van limieten die de door de raad van bestuur goedgekeurde risicobereidheid weerspiegelen;
- e. of de beleggingsonderneming een passend kader heeft voor het identificeren, begrijpen en meten van marktrisico, in overeenstemming met de omvang en complexiteit van de beleggingsonderneming, en of dit kader voldoet aan de vereisten van de relevante EU-wetgeving en nationale uitvoeringswetgeving; en
- f. of de beleggingsonderneming een sterk en omvattend kader voor risicobeheersing en goede waarborgen voor marktrisicolimitering heeft, in lijn met haar marktrisicobeheerstrategie en risicobereidheid.

6.4.4 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

211. Na de voorgaande beoordeling dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen van het marktrisico van de beleggingsonderneming. Dit beeld dient te worden verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 6 genoemde overwegingen. Indien bevoegde autoriteiten op basis van het grote belang van bepaalde risicofactoren besluiten deze factoren afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

212. Bevoegde autoriteiten dienen al deze factoren parallel en niet afzonderlijk te beschouwen en de bepalende factoren achter het risico voor de markt te begrijpen.

Tabel 6. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor marktrisico

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van blootstellingen aan het marktrisico impliceren dat er geen wezenlijk/een uiterst laag risico is. • De blootstellingen van de beleggingsonderneming aan marktrisico zijn niet complex. • Het niveau van marktrisicoconcentratie is niet wezenlijk/uiters laag. • De blootstellingen van de beleggingsonderneming aan marktrisico genereren 	<ul style="list-style-type: none"> • Het marktrisicobeleid en de marktrisicostrategie van de beleggingsonderneming en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader voor marktrisico is robuust, met duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken

		niet-volatiele rendementen.	tussen degenen die risico nemen en degenen die de risico's beheren en beheersen. <ul style="list-style-type: none"> • Het marktrisico wordt op passende wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. • De interne limieten en het kader voor de beheersing van het marktrisico zijn deugdelijk en in overeenstemming met de risicobeheerstrategie en de risicobereidheid van de beleggingsonderneming.
2	Er is een gemiddeld tot laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van de blootstellingen aan marktrisico impliceren een laag tot gemiddeld risico. • De complexiteit van het marktrisico van de beleggingsonderneming is laag tot gemiddeld. • Het niveau van marktrisicoconcentratie is laag tot gemiddeld. • De blootstellingen van de beleggingsonderneming aan marktrisico genereren een lage tot gemiddelde volatiliteit van de rendementen. 	
3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van de blootstellingen aan marktrisico impliceren een gemiddeld tot hoog risico. • De complexiteit van het marktrisico van de beleggingsonderneming is gemiddeld tot hoog. • Het niveau van marktrisicoconcentratie is gemiddeld tot hoog. • De blootstellingen van de beleggingsonderneming aan marktrisico genereren een gemiddelde tot hoge volatiliteit van de rendementen. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het marktrisicobeleid en de marktrisicostrategie van de beleggingsonderneming en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn niet met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader voor marktrisico heeft geen duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico nemen en degenen die

4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van de blootstellingen aan marktrisico impliceren een hoog risico. • De complexiteit van het marktrisico van de beleggingsonderneming is hoog. • Het niveau van marktrisicoconcentratie is hoog. • De blootstellingen van de beleggingsonderneming aan marktrisico genereren een hoge volatiliteit van de rendementen. 	<ul style="list-style-type: none"> • de risico's beheren en beheersen. • Systemen voor de meting van het marktrisico, monitoring en rapportage zijn niet toereikend of consistent genoeg, sommige risico's worden niet naar behoren gemonitord of gerapporteerd. • De interne limieten en het kader voor de beheersing van het marktrisico zijn niet in overeenstemming met de risicobeheerstrategie of de risicobereidheid van de beleggingsonderneming.
---	---	--	--

6.5 Beoordeling van het risico voor de onderneming

6.5.1 Algemene overwegingen

213. Bevoegde autoriteiten dienen het risico voor de onderneming te beoordelen dat voortvloeit uit verschillende risicofactoren zoals: operationele risico's van de dagelijkse transactiestroom (DTF), concentratierisico als gevolg van grote posities (CON), en blootstelling aan het in gebreke blijven van handelende tegenpartijen (TCD). Bij hun beoordeling dienen bevoegde instanties ook rekening te houden met bronnen van risico voor de beleggingsonderneming, zoals wezenlijke veranderingen in de boekwaarde van activa, faillissement van cliënten of tegenpartijen, de posities in financiële instrumenten, vreemde valuta en grondstoffen en de verplichtingen jegens pensioenstelsels met vaststaande uitkeringen overeenkomstig artikel 29 van Richtlijn (EU) 2019/2034. Indien relevant dienen zij ook rekening te houden met andere factoren die een risico voor de beleggingsonderneming kunnen inhouden.

214. Bij de beoordeling van het risico voor de onderneming dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met het volume, met de aard en de complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming.

6.5.2 Beoordeling van het inherente risico voor de onderneming

215. Bevoegde autoriteiten dienen door middel van de beoordeling van het inherente risico voor de onderneming vast te stellen wat de belangrijkste bepalende factoren zijn en de

omvang van de prudentiële impact van dit risico voor de beleggingsonderneming te evalueren. De beoordeling van het inherente risico voor de onderneming dient dus te worden uitgevoerd in de volgende hoofdstappen:

- a. voorlopige beoordeling;
 - b. beoordeling van de aard en de omvang van de beleggingsactiviteiten die voor de beleggingsonderneming een risico inhouden;
 - c. beoordeling van de systemen en processen met betrekking tot deze activiteiten.
216. Bevoegde autoriteiten dienen het risico voor de onderneming te beoordelen zowel voor het moment van de beoordeling als vanuit een toekomstperspectief.
217. Indien relevant voeren bevoegde autoriteiten ook een meer gedetailleerde beoordeling uit, potentieel op het niveau van afzonderlijke cliënten.

Voorlopige beoordeling

218. Om de reikwijdte van de beoordeling van het risico voor de onderneming te bepalen, dienen bevoegde autoriteiten eerst vast te stellen aan welke bronnen van risico voor de onderneming de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld.
219. Bevoegde autoriteiten dienen ten minste de volgende aspecten in aanmerking te nemen:
- a. het bedrijfsmodel en de risicobereidheid;
 - b. het gewicht van het K-factorbedrag voor het risico voor de onderneming ten opzichte van de totale K-factor;
 - c. prognoses van het K-factorbedrag voor het risico voor de onderneming, indien beschikbaar;
 - d. de kosten van operationele verliezen voor de onderneming ten opzichte van de inkomsten.
220. Bevoegde autoriteiten dienen de voorlopige analyse uit te voeren met inachtneming van de verandering in de loop van de tijd van het hierboven genoemde om zich een onderbouwde mening te vormen over de belangrijkste bepalende factoren van het risico van de onderneming.

Dagelijkse transactiestroom

221. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van de omvang van het operationele risico in verband met handel voor eigen rekening. Dit risico kan voortvloeien uit systeem- of menselijke fouten als gevolg van de complexiteit van processen, procedures en IT-systemen (waaronder het gebruik van nieuwe technologieën), voor zover deze kunnen leiden tot fouten, vertragingen, verkeerde specificaties, inbreuken op de beveiliging.

222. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op deze bronnen van inherent risico:
- a. volume, blootstelling, aantal en complexiteit van de uitgevoerde transacties;
 - b. onbeschikbaarheid of verlies van integriteit van IT-systemen;
 - c. soorten financiële marktinfrastructuren (FMI's) die worden gebruikt om transacties te verwerken: spraak, elektronische platforms (MTF, OTF);
 - d. algoritmische handel.

Concentratierisico

223. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van het niveau van het concentratierisico waaraan de beleggingsonderneming wordt blootgesteld. In het bijzonder dienen bevoegde autoriteiten het risico te beoordelen dat de beleggingsonderneming aanzienlijke verliezen zal leiden als gevolg van een concentratie van blootstellingen aan een kleine tegenpartijen of aan nauw met elkaar verbonden financiële activa.
224. Bevoegde autoriteiten dienen bij de uitvoering van deze beoordeling naar verschillende categorieën concentratierisico te kijken, waaronder:
- a. naamconcentraties (een enkele cliënt of een groep met elkaar verbonden cliënten als gedefinieerd voor grote risicoblootstellingen);
 - b. sectorconcentraties;
 - c. geografische concentraties;
 - d. productconcentratie; en
 - e. concentratie op het gebied van zekerheden en garanties.
225. Bevoegde autoriteiten dienen bijzondere aandacht te besteden aan verborgen bronnen van concentratierisico die werkelijkheid kunnen worden in stresssituaties, wanneer het niveau van correlatie hoger kan worden dan in normale omstandigheden en wanneer er extra posities kunnen ontstaan uit posten buiten de balansstelling.
226. Voor groepen dienen bevoegde autoriteiten naar het concentratierisico te kijken dat kan voortvloeien uit de consolidatie en dat mogelijk niet duidelijk zichtbaar is op individueel niveau.

Tegenpartijrisico

227. Bevoegde autoriteiten dienen het tegenpartijrisico te beoordelen dat beleggingsondernemingen lopen als gevolg van blootstellingen aan transacties in financiële instrumenten.

228. Bevoegde autoriteiten dienen zich voor deze beoordeling indien relevant te richten op de volgende bronnen van inherent risico:
- a. de kwaliteit van tegenpartijen en relevante aanpassingen van de kredietwaardering (credit valuation adjustments – CVA's);
 - b. de complexiteit van de onderliggende financiële instrumenten van de relevante transacties;
 - c. het wrongwayrisico dat voortvloeit uit de positieve correlatie tussen het tegenpartijkredietrisico en de kredietrisicopositie;
 - d. de blootstelling aan tegenpartijkrediet- en afwikkelingsrisico's in termen van zowel de actuele marktwaarden als het nominale bedrag, vergeleken met de totale kredietpositie en het eigen vermogen;
 - e. het aandeel van de transacties dat wordt verwerkt via financiële marktinfrastructuren (FMI's) die "levering-bij-betaling"-afwikkelingsdiensten leveren;
 - f. het aandeel van de relevante transacties met centrale tegenpartijen (CTP's) en de doeltreffendheid van hun mechanismen voor bescherming zoals winstmarges en bijdrage aan het wanbetalingsfonds; en
 - g. het bestaan, de betekenis, de doeltreffendheid en de afdwingbaarheid van verrekeningsovereenkomsten (close-out netting).

Belangrijke wijzigingen in de boekwaarde van de activa

229. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van de risico's die de beleggingsonderneming loopt als gevolg van wezenlijke wijzigingen in de boekwaarde van de activa. Dit risico kan tot verliezen leiden indien de waarde waartegen de activa worden geboekt, niet goed overeenstemt met hun reële marktwaarde.
230. Bevoegde autoriteiten dienen zich te focussen op activa waarvan de waarde is geraamd aan de hand van modellen en benaderingen in plaats van rechtstreeks van de markt afgeleide inputs.

Kredietrisico (faillissement van cliënten of tegenpartijen)

231. Het kredietrisico kan voortvloeien uit het verstrekken van leningen om een cliënt in staat te stellen een transactie uit te voeren, directe leningen aan personeel, dagkredietkredietrisico als gevolg van voorschotten in rekening-courant, garanties en voorwaardelijke kredietposities, tot einde looptijd aangehouden of illiquide obligatieposities, margeleningen aan cliënten, lopende/onbetaalde provisies en commissies, directe kredietposities op hun beheerde vermogen via leningen, startinvesteringen en garanties.
232. Bevoegde autoriteiten dienen zich te richten op deze bronnen van inherent risico indien de relevante gegevens beschikbaar zijn:

- a. aard van het kredietrisico in de beleggingsonderneming, rekening houdend met de soorten tegenpartijen en risicoposities;
 - b. posities buiten de balansstelling, met name gegeven of ontvangen garanties;
 - c. risico op waardevermindering.
233. Bevoegde autoriteiten dienen zich een mening te vormen over de mate van risico van waardevermindering of afschrijving van activa buiten de handelsportefeuille die niet wordt weergegeven door K-factoren zoals de K-TCD. Dit risico kan voortvloeien uit herwaarderingen wanneer bijvoorbeeld de kans op wanbetaling bij een tegenpartij aanzienlijk toeneemt of de waarde van een dochteronderneming sinds de overname is gedaald.
234. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op deze bronnen van inherent risico:
- a. wijzigingen in de kredietwaardigheid van tegenpartijen;
 - b. complexiteit van de transacties en hoge hefboomwerking (met name LBO's);
 - c. uitzonderlijke gebeurtenissen die aanleiding geven tot herwaardering.

Posities in financiële instrumenten, vreemde valuta en grondstoffen

235. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van de risico's die de beleggingsonderneming loopt door de blootstelling aan financiële instrumenten, vreemde valuta en grondstoffen. Deze risicobronnen kunnen leiden tot verliezen in geval van ongunstige bewegingen op de financiële markt, de valutamarkt en de grondstoffenmarkten.
236. Bevoegde autoriteiten dienen zich te concentreren op de aard van de door de beleggingsonderneming aangehouden financiële instrumenten, op de totale blootstelling van de beleggingsonderneming aan de valutamarkt (waarbij bijvoorbeeld ook wordt gekeken naar de correlatie tussen de valuta's waarin de beleggingsonderneming een positie heeft) en op de blootstelling aan specifieke grondstoffen.

Risico's betreffende personeelsbeloningen en pensioenrisico

237. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van de risico's die de beleggingsonderneming loopt als gevolg van de vergoeding en het pensioenplan voor het personeel. Dit risico kan leiden tot verliezen indien de betalingen buitensporig zijn in verhouding tot de inkomsten van de onderneming, en kan de rentabiliteit en de solvabiliteit van de onderneming in gevaar brengen.
238. Bevoegde autoriteiten dienen zich in voorkomend geval te concentreren op het risico dat voortvloeit uit een structurele kloof tussen activa en passiva betreffende de personeelsbeloningen.

6.5.3 Beoordeling risicobeheer en risicobeheersing voor de onderneming

239. Om een volledig inzicht te krijgen in het risicoprofiel van de beleggingsonderneming dienen bevoegde autoriteiten het governance- en risicobeheerkader te toetsen dat het risico als gevolg van de transactiestroom, de concentratie en het in gebreke blijven van de tegenpartij beperkt. Hiertoe dienen bevoegde autoriteiten de volgende elementen te beoordelen terwijl ze rekening te houden met het volume, met de aard en de complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming:

- a. of de beleggingsonderneming een degelijke, duidelijk geformuleerde en gedocumenteerde risicostrategie heeft met betrekking tot de transactiestromen, concentratie en het in gebreke blijven van tegenpartijen, die door haar leidinggevend orgaan is goedgekeurd;
- b. of de risicostrategie van de beleggingsonderneming een goede weerspiegeling is van de bereidheid van de beleggingsonderneming tot het aangaan van deze risico's en in overeenstemming is met de totale risicobereidheid;
- c. of de beleggingsonderneming een passend organisatiekader heeft voor functies voor beheer, meting, monitoring en beheersing van concentratie en tegenpartijrisico's, met (zowel kwalitatief als kwantitatief) voldoende personele en technische middelen om de vereiste taken uit te voeren;
- d. of de beleggingsonderneming duidelijk omschreven gedragslijnen en procedures heeft voor de vaststelling, het beheer, de meting en de controle van het risico voor de onderneming, met inbegrip van limieten die de door de Raad vastgestelde risicobereidheid weerspiegelen;
- e. of de beleggingsonderneming een passend kader heeft voor het identificeren, begrijpen en meten van het risico voor de onderneming, in overeenstemming met de omvang en complexiteit van de beleggingsonderneming, en of dit kader voldoet aan de minimumvereisten van de relevante EU-wetgeving en nationale uitvoeringswetgeving; en
- f. of de beleggingsonderneming een sterk en uitvoerig controlekader heeft en solide beveiliging om haar risico's voor de onderneming te beperken overeenkomstig haar risicobeheerstrategie en risicobereidheid.

6.5.4 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

240. Na de voorgaande beoordeling dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen van het risico voor de beleggingsonderneming. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een score op basis van de in tabel 7 genoemde overwegingen. Indien bevoegde autoriteiten op basis van het grote belang van bepaalde risicofactoren besluiten deze factoren afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

241. Bevoegde autoriteiten dienen al deze factoren parallel en niet afzonderlijk te beschouwen en de bepalende factoren achter het risico voor de onderneming te begrijpen.

Tabel 7. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor het risico voor de onderneming

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert geen wezenlijk risico/uiteerst laag investeringsrisico. • De aard en samenstelling van de blootstelling aan risico impliceren geen wezenlijk risico/een uiterst laag risico. • Blootstelling aan wanbetaling door een tegenpartij is niet wezenlijk/uiteerst laag. • Blootstelling aan risico's betreffende personeelsbeloningen en pensioenrisico is niet wezenlijk/uiteerst laag. • Het niveau van concentratierisico is niet wezenlijk/uiteerst laag. • Het operationele risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is niet wezenlijk/uiteerst laag. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het beheer en de beheersing van de beleggingsonderneming en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader is robuust, met duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing. • Meting, monitoring en rapportagesystemen zijn geschikt.
2	Er is een gemiddeld tot laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert een laag tot gemiddeld investeringsrisico. • De aard en samenstelling van de blootstelling aan het risico impliceren een laag tot gemiddeld risico. • De blootstelling aan wanbetaling door een tegenpartij is laag tot gemiddeld. 	

		<ul style="list-style-type: none"> • Blootstelling aan risico's betreffende personeelsbeloningen en pensioenrisico is gemiddeld tot hoog. • Het niveau van concentratierisico is laag tot gemiddeld. • Het operationele risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is laag tot gemiddeld. 	
3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert een gemiddeld tot hoog investeringsrisico. • De aard en samenstelling van de blootstelling aan het risico impliceren een gemiddeld tot hoog risico. • De blootstelling aan wanbetaling door een tegenpartij is gemiddeld tot hoog. • Het niveau van concentratierisico is gemiddeld tot hoog. • Het operationele risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is gemiddeld tot hoog. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het beheer en de beheersing van de beleggingsonderneming vergeleken met haar algehele strategie en risicobereidheid zijn niet met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader voor operationeel risico heeft geen duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing.
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert een hoog investeringsrisico. • De aard en samenstelling van de blootstelling aan risico impliceren een hoog risico. • De blootstelling aan wanbetaling door een tegenpartij is hoog. • Blootstelling aan risico's betreffende personeelsbeloningen en pensioenrisico is hoog. 	<ul style="list-style-type: none"> • De systemen voor meting, monitoring en rapportage zijn niet toereikend of consistent genoeg, sommige risico's worden niet naar behoren gemonitord of gerapporteerd.

		<ul style="list-style-type: none"> • Het niveau van concentratierisico is hoog. • Het operationele risiconiveau met betrekking tot processen en systemen is hoog. 	
--	--	---	--

6.6 Beoordeling van andere risico's

6.6.1 Algemene overwegingen

242. Bevoegde autoriteiten dienen het belang van andere risico's voor het kapitaal van beleggingsondernemingen te beoordelen, die niet onder de eigenvermogensvereisten van pijler 1 vallen, overeenkomstig de artikelen 36 en 40 van Richtlijn (EU) 2019/2034. Bij de beoordeling van deze andere risico's dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de aard en de complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming, die gevolgen hebben voor de omvang van deze risico's.

6.6.2 Beoordeling van inherente risico's

243. Bevoegde autoriteiten dienen door middel van de beoordeling van inherente risico's die niet worden gedekt door de eigenvermogensvereisten van pijler 1, vast te stellen wat de belangrijkste bepalende factoren zijn van de risico's voor de beleggingsonderneming. Ook beoordelen zij op die manier de omvang van de impact van deze risico's voor de beleggingsonderneming. De beoordeling van deze risico's wordt uitgevoerd in de volgende hoofdstappen:

- a. voorlopige beoordeling;
- b. beoordeling van de aard en de omvang van de beleggingsactiviteiten die voor de beleggingsonderneming een risico inhouden die niet onder de eigenvermogensvereisten van pijler 1 vallen;
- c. beoordeling van de systemen en processen met betrekking tot deze activiteiten.

244. Bevoegde autoriteiten dienen de risico's die niet worden gedekt door de eigenvermogensvereisten van pijler 1, zowel in huidige als in toekomstige termen te beoordelen.

245. In voorkomend geval dienen bevoegde autoriteiten ook andere dan de in dit hoofdstuk genoemde risico's te beoordelen.

Voorlopige beoordeling

246. Om de reikwijdte te bepalen van de beoordeling van de risico's die niet worden gedekt door de eigenvermogensvereisten van pijler 1, dienen bevoegde autoriteiten eerst vast te stellen aan welke bronnen van risico's de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld.
247. Bevoegde autoriteiten dienen ten minste de volgende aspecten in aanmerking te nemen:
- a. het bedrijfsmodel en de risicobereidheid;
 - b. interne ontwikkeling of uitbesteding van IT-oplossingen;
 - c. ondersteunende functies zoals naleving, juridisch, fiscaal (ook indien uitbesteed);
 - d. kosten van rechtszaken en gerechtelijke procedures;
 - e. totale operationele verliezen, met inbegrip van de kosten van interne en externe fraude;
 - f. reikwijdte van activiteiten buiten de handelsportefeuille.
248. Bevoegde autoriteiten dienen de voorlopige analyse uit te voeren met inachtneming van de verandering in de loop van de tijd van de hierboven genoemde elementen om zich een onderbouwde mening te vormen over de belangrijkste bepalende factoren van andere risico's voor de beleggingsonderneming.

Uit activiteiten buiten de handelsportefeuille voortvloeiend renterisico

249. Bevoegde autoriteiten dienen het renterisico te beoordelen dat voortvloeit uit activiteiten in de activiteiten buiten handelsportefeuille waaraan de beleggingsonderneming is blootgesteld.
250. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen hoe wijzigingen in de rente een negatief effect kunnen hebben op de activa, passiva en posities buiten de balanstelling van de beleggingsonderneming. Om de complexiteit en het renterisicoprofiel van de beleggingsonderneming beter te kunnen bepalen, dienen bevoegde autoriteiten ook inzicht te hebben in de belangrijkste kenmerken van de activa en passiva van de beleggingsonderneming en haar posities buiten de balanstelling.
251. In hun kwantitatieve beoordeling dienen bevoegde autoriteiten waar passend te kijken naar de resultaten van de interne methoden van de beleggingsonderneming voor het meten van het renterisico afkomstig van activiteiten buiten de handelsportefeuille. Bovendien dienen bevoegde autoriteiten passende schokscenario's te overwegen gezien de aard van de blootstelling aan het renterisico dat voortvloeit uit de activiteiten buiten de handelsportefeuille van de beleggingsonderneming.

Operationele risico's die niet worden gedekt door de pijler 1-vereisten

252. Bevoegde autoriteiten dienen de operationele risico's die niet worden gedekt door de minimumeigenvermogensvereisten, te beoordelen overeenkomstig Verordening (EU) 2019/2033. Deze risico's kunnen leiden tot directe operationele verliezen en tot indirecte verliezen als gevolg van klachten en gerechtelijke procedures. Grote operationele risico's kunnen ook leiden tot een tekort aan personeel op sleutelposities. Bij de beoordeling dient niet alleen rekening te worden gehouden met operationele verliezen, maar ook met bijna-ongelukken en gebeurtenissen met een operationeel risico die met winst werden afgesloten.
253. Bevoegde autoriteiten dienen de volgende bronnen van inherent risico in aanmerking te nemen en, indien relevant, de beoordeling toespitsen op de aspecten die voor de beleggingsonderneming het belangrijkste worden geacht:
- a. veiligheid op de werkplek;
 - b. schade aan fysieke activa;
 - c. interne fraude;
 - d. externe fraude;
 - e. ICT-risico's;
 - f. gedragsrisico;
 - g. regelgevende, juridische en fiscale risico's;
 - h. modelrisico, met betrekking tot modellen die voor zakelijke doeleinden worden gebruikt;
 - i. onvoldoende (zowel kwalitatief als kwantitatief) menselijk en technisch potentieel op sleutelposities;
 - j. reputatierisico.
254. Als onderdeel van alle SREP-beoordelingen dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen van de omvang van het ICT-risico en de samenhang van de ICT-activiteiten met de bedrijfsstrategie. Bevoegde autoriteiten dienen in hun beoordeling alle relevante aspecten van het ICT-risico op te nemen, zoals het beveiligingsrisico, het risico van IT-projecten en het ICT-beheerisico, voor zover dit niet reeds door andere delen van deze richtsnoeren wordt bestreken, en rekening houdend met de EBA-richtsnoeren inzake ICT- en beveiligingsrisico¹⁹ en de ESMA-richtsnoeren inzake uitbesteding aan aanbieders van clouddiensten²⁰;
255. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van de omvang van het gedragsrisico verbonden aan de beleggings- en marktactiviteiten van de

¹⁹ EBA-richtsnoeren inzake ICT en risicobeheer op het gebied van veiligheid (EBA/GL/2019/04).

²⁰ ESMA-richtsnoeren inzake uitbesteding aan aanbieders van clouddiensten (ESMA50-164-4285).

beleggingsonderneming, voor zover dit niet onder de eigenvermogensvereisten van de eerste pijler valt. Onder gedragsrisico dient te worden verstaan het huidige of toekomstige risico voor cliënten, markten of de onderneming zelf als gevolg van ongepast gedrag van de onderneming of haar personeel. Dit risico kan voortvloeien uit gevallen van opzettelijk of nalatig wanbeleid (met inbegrip van het op onbehoorlijke wijze verlenen van financiële diensten), voor zover deze tot negatieve financiële of reputatiegevolgen kunnen leiden. Dit reputatierisico kan op zijn beurt leiden tot verlies van marktaandeel of belangrijke cliënten, en een toename van klachten van cliënten.

256. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op de volgende bronnen van inherent gedragsrisico:
- a. sluiting of schorsing van een fonds;
 - b. aantal gevallen van wangedrag: verkeerde verkoop, marktmanipulatie;
 - c. sancties opgelegd door de regelgeving.
257. Bevoegde autoriteiten dienen zich een beeld te vormen van de regelgevings-, juridische en fiscale risico's die voortvloeien uit de niet-naleving van wet- en regelgeving. Deze risico's kunnen leiden tot gerechtelijke procedures en sancties voor de beleggingsonderneming. Herstelprogramma's kunnen ook grote uitgaven met zich meebrengen om aan de wet- en regelgeving te voldoen.
258. Bevoegde autoriteiten dienen zich indien relevant te richten op deze bronnen de inherente regelgevings-, juridische en fiscale risico's:
- a. kosten om te voldoen aan de toepasselijke regelgeving;
 - b. betaling van boetes of andere sancties wegens niet-naleving;
 - c. belastingherziening of betaling van late vergoedingen, boetes en sancties;
 - d. anticiperen op voor de beleggingsonderneming relevante wijzigingen in de regelgeving.
259. Bevoegde autoriteiten dienen het risico te beoordelen van modellen die voor zakelijke doeleinden worden gebruikt, waaronder waarderings-/prijsbepalingsmodellen, modellen voor algoritmische handel en andere modellen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de zakelijke beslissingen en activiteiten van de beleggingsonderneming.
260. Gelet op de specifieke kenmerken van de beleggingsonderneming kunnen bevoegde autoriteiten bij de beoordeling van risico's die niet worden gedekt door de eigenvermogensvereisten van pijler 1, rekening houden met andere risicobronnen die niet onder de bovengenoemde categorieën vallen.

Stysteemrisico

261. Op basis van kwantitatieve en kwalitatieve criteria dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen van het systeemrisico van de beleggingsonderneming. Op basis van

deze beoordeling dienen bevoegde autoriteiten te bepalen of het faillissement van de beleggingsonderneming zou kunnen leiden tot ernstige verstoringen van de financiële markten waarop de beleggingsonderneming actief is.

262. In voorkomend geval kan de beoordeling van het systeemrisico voor een groep beleggingsondernemingen met een soortgelijk bedrijfsmodel en risicoprofiel op geaggregeerde wijze worden verricht. Bij een dergelijke geaggregeerde beoordeling dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de mogelijke gevolgen van een gelijktijdig faillissement van een bepaald aantal/aandeel van deze beleggingsondernemingen voor de financiële markten waarop zij actief zijn. Daartoe kunnen bevoegde autoriteiten één of meer scenario's in overweging nemen.

6.6.3 Beoordeling risicobeheer en risicobeheersing

263. Om een volledig inzicht te krijgen in het risicoprofiel van de beleggingsonderneming met betrekking tot risico's die niet worden gedekt door de eigenvermogensvereisten van pijler 1, dienen bevoegde autoriteiten het governance- en risicobeheerkader te toetsen dat het risico uit andere risicobronnen beperkt. Hiertoe dienen bevoegde autoriteiten de volgende elementen te beoordelen terwijl ze rekening te houden met het volume, met de aard en de complexiteit van de activiteiten van de beleggingsonderneming:

- a. de strategie van de beleggingsonderneming is een goede weerspiegeling van de bereidheid van de beleggingsonderneming tot het aangaan van marktrisico en in overeenstemming is met de totale risicobereidheid;
- b. de beleggingsonderneming beschikt over interne richtsnoeren en beleidslijnen om een gezonde risicocultuur te waarborgen;
- c. de beleggingsonderneming beschikt over een passend kader voor het beheer, de meting, de monitoring en de beheersing van het renterisico dat voortvloeit uit activiteiten in de activiteiten buiten de handelsportefeuille;
- d. de beleggingsonderneming heeft een passend kader voor functies voor beheer, meting, monitoring en beheersing van IT-risico's, met (zowel kwalitatief als kwantitatief) voldoende personele en technische middelen om de vereiste taken uit te voeren;
- e. de beleggingsonderneming heeft duidelijk omschreven beleid en procedures voor de beheersing van operationele risico's.

6.6.4 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

264. Na de voorgaande beoordeling dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen van de andere risico's van de beleggingsonderneming. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een score op basis van de in tabel 8 genoemde overwegingen. Indien bevoegde autoriteiten op basis van het grote belang van bepaalde risicofactoren besluiten deze factoren afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

265. Bevoegde autoriteiten dienen al deze factoren parallel en niet afzonderlijk te beschouwen en de bepalende factoren achter risico's die niet worden gedekt door de eigenvermogensvereisten van pijler 1.

Tabel 8. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score aan andere risico's

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert geen wezenlijk risico/uiteerst laag gedragsrisico. • De blootstelling aan renterisico uit activiteiten buiten de handelsportefeuille is niet wezenlijk/zeer laag. • Het niveau van andere operationele risico's die worden gedekt door de pijler 1-vereisten, waaronder met name ICT-risico's en regelgevings-, juridische en fiscale risico's, is niet wezenlijk/zeer laag. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het beheer en de beheersing van de beleggingsonderneming en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader is robuust met een duidelijke toewijzing van verantwoordelijkheden en specifieke beheers- en controlefuncties. • Meting, monitoring en rapportagesystemen zijn geschikt.
2	Er is een gemiddeld tot laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert een laag tot gemiddeld gedragsrisico. • De blootstelling aan renterisico uit activiteiten buiten de handelsportefeuille is laag tot gemiddeld. • Het niveau van andere operationele risico's die niet worden gedekt door de pijler 1-vereisten, is laag tot gemiddeld. 	

3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert een gemiddeld tot hoog gedragsrisico. • De blootstelling aan renterisico uit activiteiten buiten de handelsportefeuille is gemiddeld tot hoog. • Het niveau van andere operationele risico's die niet worden gedekt door de pijler 1-vereisten, is gemiddeld tot hoog. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het beheer en de beheersing van de beleggingsonderneming vergeleken met haar algehele strategie en risicobereidheid zijn niet met elkaar in overeenstemming, indien relevant. • Het organisatiekader heeft geen duidelijke toewijzing van verantwoordelijkheden of specifieke beheers- en controlefuncties.
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard van de activiteiten impliceert een hoog gedragsrisico. • De blootstelling aan renterisico uit activiteiten buiten de handelsportefeuille is hoog. • Het niveau van andere operationele risico's die niet worden gedekt door de pijler 1-vereisten, is hoog. 	<ul style="list-style-type: none"> • De systemen voor meting, monitoring en rapportage zijn niet toereikend of consistent genoeg, sommige risico's worden niet naar behoren gemonitord of gerapporteerd.

Titel 7 SREP kapitaalbeoordeling

7.1 Algemene overwegingen

266. Bevoegde autoriteiten bepalen via de SREP-kapitaalbeoordeling of het eigen vermogen van de beleggingsonderneming goede dekking biedt van de risico's voor het kapitaal afkomstig van gereglementeerde en niet-gereglementeerde bedrijven waaraan de beleggingsonderneming is of zou kunnen worden blootgesteld of die zij voor anderen vormt, indien die risico's worden beoordeeld als wezenlijk voor de beleggingsonderneming.
267. Bevoegde autoriteiten dienen dit te doen door het bedrag te bepalen en vast te stellen van het aanvullend eigen vermogen dat de beleggingsonderneming moet aanhouden ter dekking van risico's en aspecten van risico's waaraan de beleggingsonderneming is blootgesteld of die zij voor anderen vormt en die niet of niet voldoende door de delen drie en vier van Verordening (EU) 2019/2033 worden gedekt. Zo nodig dienen bevoegde autoriteiten een aanvullend-eigenvermogensvereiste vast te stellen om tekortkomingen in de governance- en controlemechanismen van de beleggingsonderneming, de voor regelgevingsdoeleinden gebruikte interne modellen en de voorzichtige waardering van de handelsportefeuille aan te pakken, of om te verhelpen dat beleggingsondernemingen er herhaaldelijk niet in slagen voldoende aanvullend eigen vermogen in overeenstemming met het richtsnoer aan te houden. De beleggingsonderneming dient te allen tijde te voldoen aan de bijkomende eigenvermogensvereisten.
268. Om potentiële kapitaalontoereikendheden aan te pakken, ook in ongunstige omstandigheden, dienen bevoegde autoriteiten passende toezichtmaatregelen te nemen, waaronder, indien relevant, de vaststelling en mededeling van richtsnoeren inzake het aanvullend eigen vermogen (P2G), dat wil zeggen de hoeveelheid kapitaal die de beleggingsonderneming geacht wordt aan te houden om te voorkomen dat conjuncturele economische schommelingen leiden tot niet-nakoming van het eigenvermogens en het aanvullend-eigen vermogensvereiste of een bedreiging vormen voor het vermogen van de beleggingsonderneming om haar activiteiten op ordelijke wijze af te bouwen en te staken.
269. Bij het bepalen van het aanvullend-eigenvermogensvereiste, en indien relevant, P2G, dienen bevoegde autoriteiten:
- a. rekening te houden met toezichtmaatregelen, die de bevoegde autoriteit heeft toegepast of voornemens is toe te passen op een beleggingsonderneming in overeenstemming met titel 10, rekening houdend met de paragrafen 291 tot en met 293;
 - b. het besluit om een aanvullend-eigenvermogensvereiste op te leggen en het desbetreffende richtsnoer duidelijk te motiveren;

- c. op consistente wijze aanvullend-eigenvermogensvereisten en -richtsnoeren toe te passen om te zorgen voor brede consistentie van de prudentiële uitkomsten voor alle beleggingsondernemingen.
270. Bevoegde autoriteiten dienen de toereikendheid van het eigen vermogen van de beleggingsonderneming te beoordelen en de impact van conjuncturele economische schommelingen hierop als een essentiële bepalende factor van de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming. De uitkomst van deze beoordeling wordt samengevat en weergegeven in een score op basis van de criteria die aan het eind van deze titel worden vermeld.
271. Bevoegde autoriteiten dienen het aanvullend-eigenvermogensvereiste en, indien relevant de P2G te bepalen en vast te stellen overeenkomstig het in titel 2 gespecificeerde minimale model van toezichtinspanning. Met name de minimumfrequentie waarmee dit aanvullend vereiste en, indien relevant, de P2G worden bepaald en vastgesteld, dient de frequentie te volgen van de beoordeling van de toereikendheid van het kapitaal krachtens het SREP minimale model van toezichtinspanning.
272. Bevoegde autoriteiten kunnen voor kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen, met inachtneming van de criteria van artikel 12 van Verordening (EU) 2019/2033, aanvullend-eigenvermogensvereisten vaststellen wanneer zij dat gerechtvaardigd achten, en dit per geval. Dergelijke kleine en niet-verweven beleggingsondernemingen zijn op grond van artikel 41 van Richtlijn (EU) 2019/2034 niet onderworpen aan een P2G.

7.2 Vaststelling van aanvullende eigenvermogensvereisten

273. Bevoegde autoriteiten dienen aanvullend-eigenvermogensvereisten vast te stellen voor wezenlijke risico's en aspecten van risico's die voortvloeien uit de activiteiten van de beleggingsonderneming, rekening houdend met alle in artikel 40, lid 1, van Richtlijn (EU) 2019/2034 genoemde situaties, waaronder:
- a. risico's of aspecten van risico's waaraan de beleggingsonderneming is blootgesteld of die zij voor anderen vormt, zijn niet of onvoldoende gedekt door adequate bedragen, soorten en verdeling van kapitaal overeenkomstig deel drie of vier van Verordening (EU) 2019/2033;
 - b. tekortkomingen in de regelingen, procedures, mechanismen en strategieën van de beleggingsondernemingen, indien deze tekortkomingen niet binnen een passende termijn kunnen worden verholpen;
 - c. tekortkomingen in de aanpassingen van de beleggingsonderneming met betrekking tot de voorzichtige waardering van de handelsportefeuille, waardoor zij haar posities binnen een korte periode kan verkopen of afdekken zonder wezenlijke verliezen te lijden onder normale marktomstandigheden;

- d. de niet-naleving door de beleggingsonderneming van het vereiste om de toegestane interne modellen toe te passen, wat leidt tot ontoereikende kapitaalniveaus; en
 - e. het herhaaldelijk nalaten door een beleggingsonderneming om een toereikend niveau van aanvullend eigen vermogen tot stand te brengen of te handhaven, zoals bepaald in artikel 41 van Richtlijn (EU) 2019/2034.
274. Het totale bedrag van het aanvullend eigen vermogen dient de som te zijn van alle door bevoegde autoriteiten vastgestelde aanvullend-eigenvermogensvereisten voor alle in de vorige paragraaf genoemde situaties.

7.2.1 Bepaling van aanvullend eigen vermogen ter dekking van risico's of aspecten van risico's die niet of niet voldoende door de vereisten van deel drie of vier van Verordening (EU) 2019/2033 worden gedekt

275. Bevoegde autoriteiten dienen het niveau vast te stellen van het aanvullend-eigenvermogenvereiste ter dekking van risico's of aspecten van risico's die niet of niet voldoende door de vereisten van de delen drie en vier van Verordening (EU) 2019/2033 worden gedekt, nader gespecificeerd in de gedelegeerde verordening die is vastgesteld overeenkomstig artikel 40, lid 6, van Richtlijn (EU) 2019/2034 en na de risicobeoordeling die in het kader van titel 6 is uitgevoerd.
276. Voor de identificatie, beoordeling en kwantificering van dergelijke risico's of aspecten van risico's dienen bevoegde autoriteiten zich te baseren op de volgende informatiebronnen:
- a. voor beleggingsondernemingen die niet voldoen aan de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033 genoemde criteria om als kleine en niet-verweven beleggingsonderneming te worden aangemerkt, groepen beleggingsondernemingen, en voor beleggingsondernemingen die aan deze criteria voldoen wanneer de bevoegde autoriteit dit passend acht, het ICARAP of het geconsolideerde ICARAP in het geval van een groep beleggingsondernemingen, en meer in het bijzonder de ICAAP-component daarvan, en de uitkomsten van de beoordeling daarvan door de bevoegde autoriteit, met inbegrip van de ICAAP-berekeningen, wanneer deze overeenkomstig paragrafen 279 tot en met 282 betrouwbaar of gedeeltelijk betrouwbaar worden geacht;
 - b. voor beleggingsondernemingen die onder Richtlijn 2014/59/EU vallen, het herstelplan en de uitkomsten van de beoordeling ervan door de bevoegde autoriteit, rekening houdend met de vereisten voor de herstelplannen die van toepassing zijn op de getoetste beleggingsonderneming;
 - c. toezicht-rapportage;
 - d. de uitkomsten van de beoordeling door de toezichthouder en eventuele benchmarkberekeningen;

- e. de uitkomst van eventuele eerdere relevante activiteiten van de toezichthouder; en
 - f. alle andere relevante input, waaronder diegene die voortkomt uit interacties en dialogen met de beleggingsonderneming, openbare marktstudies of sectorale en portefeuilleoverzichten.
277. Zoals vermeld in paragraaf 276, punt a), dienen het ICAAP en de uitkomsten van de beoordeling ervan door bevoegde autoriteiten in aanmerking te worden genomen als één van de belangrijkste gegevens voor de identificatie en beoordeling van de risico's en aspecten van risico's die voortvloeien uit zowel niet-gereguleerde als geregleerde activiteiten en waaraan de beleggingsonderneming blootstaat of die zij vormt voor cliënten en markten. Bij de kwantificering van het bedrag van het toereikend geachte kapitaal en het eventuele aanvullend-eigenvermogenvereiste dient onder meer rekening te worden gehouden met de ICAAP-berekeningen, indien deze betrouwbaar of gedeeltelijk betrouwbaar worden geacht.
278. Zoals bedoeld in paragraaf 276, punt b), dienen het herstelplan en de beoordeling ervan in voorkomend geval door bevoegde autoriteiten in aanmerking te worden genomen ter ondersteuning van de vaststelling van het kapitaal dat toereikend wordt geacht voor een ordelijke afbouw, zoals nader gespecificeerd door middel van de gedelegeerde verordening die is vastgesteld overeenkomstig artikel 40, lid 6, van Richtlijn (EU) 2019/2034. Meer bepaald dient de bevoegde autoriteit de input van het herstelplan te gebruiken om de belangrijkste bedrijfsonderdelen en kritieke functies, herstelmaatregelen, governance-regelingen, operationele stappen en scenario's vast te stellen. Deze kunnen gebruikmaken van de in het herstelplan gebruikte scenario's door het niveau van de ernst ervan te verhogen om tot een afbouwscenario te komen.

ICAAP-berekeningen

279. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of het ICAAP beide bestrijkt:
- a. de risico's of aspecten van risico's waaraan de beleggingsonderneming of de groep beleggingsondernemingen blootstaat of die zij voor anderen vormt als gevolg van haar al dan niet geregleerde bedrijfsactiviteiten; en
 - b. de noodzakelijke stappen en middelen, maar ook de risico's of aspecten van risico's die uit een ordelijk afbouwproces kunnen voortvloeien.
280. Bevoegde autoriteiten dienen de betrouwbaarheid van de ICAAP-berekeningen in verband met paragraaf 279, punten a) en b), te beoordelen door na te gaan of deze voldoende zijn:
- a. consistent: de gekwantificeerde risico's dienen in verhouding te staan tot het bedrijfsmodel, de samenstelling van de portefeuille en de handelsstrategie van de beleggingsonderneming;

- b. gedetailleerd zijn: de ICAAP-berekeningen/methoden dienen ten minste de mogelijkheid tot opsplitsing naar risicocategorie te bieden,²¹ indien mogelijk uitgesplitst per risico, en niet één enkele berekening (economisch kapitaal) te geven die alle risico's omvat;
 - c. geloofwaardig: de gebruikte berekeningen/methoden dienen aantoonbaar de risico's te dekken die zij beogen aan te pakken en dienen gebaseerd te zijn op de kennis en ervaring van de beleggingsonderneming of, indien van toepassing, op passende modellen en voorzichtige aannames;
 - d. begrijpelijk: de uitgangspunten van de berekeningen/methoden dienen duidelijk te zijn aangegeven. Een "black box"-berekening is niet acceptabel; en
 - e. vergelijkbaar: bevoegde autoriteiten dienen te overwegen de risicometingsmethoden van het ICAAP aan te passen of van de beleggingsonderneming te verlangen dat zij deze aanpassen om de vergelijkbaarheid met gelijken en benchmarkramingen van toezichthouders te vergemakkelijken.
281. Bevoegde autoriteiten dienen verder de betrouwbaarheid te beoordelen van de ICAAP-berekeningen door deze te vergelijken met de uitkomsten van de benchmarks van de toezichthouder voor dezelfde risico's, of indien voldoende vergelijkbaar, dezelfde risicocategorieën; en andere relevante informatie.
282. Een ICAAP-berekening wordt als deels betrouwbaar beschouwd wanneer de berekening niet voldoet aan alle bovenstaande criteria, maar desondanks zeer geloofwaardig lijkt. Dit dient echter slechts in uitzonderingsgevallen te gebeuren en vergezeld te gaan van stappen ter verbetering van de gebreken die zijn geconstateerd in de ICAAP-berekening.

Benchmarks van de toezichthouder

283. Bevoegde autoriteiten dienen risicospecifieke benchmarks van de toezichthouder te ontwikkelen en toe te passen als middel om ICAAP-berekeningen te toetsen op wezenlijke risico's of op aspecten daarvan die niet of niet voldoende door de vereisten van de delen drie en vier van Verordening (EU) nr. 2019/2033 zijn gedekt, of ter verdere onderbouwing van de bepaling van de risicocategorie per risicocategorie en bij voorkeur van aanvullend-eigenvermogensvereisten per risico, met name wanneer ICAAP-berekeningen van die wezenlijke risico's of aspecten daarvan onbetrouwbaar worden geacht of niet beschikbaar zijn.
284. De toezichtbenchmarks dienen, rekening houdend met de uitvoeringslast voor bevoegde autoriteiten, zodanig te worden ontwikkeld dat voorzichtige, consistente, transparante en vergelijkbare metingen kunnen worden verstrekt om voor alle

²¹ De risicocategorieën omvatten de risico's in verband met een ordelijke afbouw, risico's voor de cliënten, risico's voor de markten, risico's voor de ondernemingen en andere risico's die nader worden gespecificeerd door middel van de gedelegeerde verordening die is vastgesteld overeenkomstig artikel 40, lid 6, van Richtlijn (EU) 2019/2034.

beleggingsondernemingen het kapitaal te vergelijken dat voor een bepaalde risicocategorie of een bepaald aspect van een risico toereikend wordt geacht.

285. Gezien de verscheidenheid aan bedrijfsmodellen die beleggingsondernemingen gebruiken, de grootte en de complexiteit, is de uitkomst van de benchmarks van de toezichthouder mogelijk niet altijd en voor elke beleggingsonderneming passend. Wanneer er alternatieven beschikbaar zijn dienen bevoegde autoriteiten daarom de meest passende benchmark te kiezen en rekening te houden met specifieke kenmerken van het bedrijfsmodel en van de beleggingsonderneming door naast de uitkomst van de benchmark ook hun eigen oordeel mee te laten wegen.
286. Wanneer bevoegde autoriteiten gebruik maken van benchmarks van de toezichthouder voor de bepaling van aanvullend-eigenvermogensvereisten leggen zij, in het kader van de dialoog, aan de beleggingsonderneming uit wat de redenering en de algemene onderliggende beginselen van de benchmarks zijn.

Andere relevante informatie

287. Bevoegde autoriteiten dienen andere relevante informatie te gebruiken ter ondersteuning van de bepaling van de aanvullend-eigenvermogensvereisten per risicocategorie of per afzonderlijk risico. Andere relevante input kan bestaan uit vergelijkingen met andere groepen of andere relevante rapporten en studies.
288. Andere relevante input dient bevoegde autoriteiten ertoe aan te zetten de geschiktheid/betrouwbaarheid van een ICAAP/benchmark-berekening voor een specifiek risico of een specifieke risicocategorie opnieuw te beoordelen, en/of de uitkomst aan te passen indien deze aanleiding geeft tot twijfel aan de nauwkeurigheid ervan.
289. Om te waarborgen dat de eigenvermogensvereisten per risicocategorie of per afzonderlijke risico consequent worden bepaald, dienen bevoegde autoriteiten gebruik te maken van dezelfde vergelijkbare groepen als degene die in titel 6 zijn vastgesteld voor de analyse van de risico's voor het kapitaal.
290. Wanneer bevoegde autoriteiten gebruikmaken van andere relevante informatie voor de bepaling van aanvullend-eigenvermogensvereisten, dienen zij, in het kader van de toezichthoudende dialoog, aan de beleggingsonderneming uit te leggen wat de redenering en de algemene onderliggende beginselen van de gebruikte informatie zijn.

7.2.2 Bepaling van eigen vermogen of andere maatregelen ter dekking van tekortkomingen in modellen die voor regelgevingsdoeleinden worden gebruikt

291. Indien bevoegde autoriteiten tijdens de lopende toetsing van de interne benaderingen overeenkomstig de vereisten van artikel 37 van Richtlijn (EU) 2019/2034 tekortkomingen in het model vaststellen die kunnen leiden tot een te lage raming van de minimumeigenvermogensvereisten als bedoeld in Verordening (EU) 2019/2033, dienen zij voor dergelijke tekortkomingen aanvullend-eigenvermogensvereisten vast te stellen, wanneer dit passender wordt geacht dan andere toezichtmaatregelen, zoals eisen dat beleggingsondernemingen hun modellen aanpassen. Dergelijke aanvullend-

eigenvermogensvereisten dienen alleen te worden vastgesteld als overgangsmaatregel, terwijl wordt gewerkt aan het verhelpen van de tekortkomingen.

7.2.3 Bepaling van eigen vermogen of andere maatregelen ter dekking van tekortkomingen bij de aanpassing van de voorzichtige waardering van de handelsportefeuille

292. Indien bevoegde autoriteiten tijdens hun toetsingen uit hoofde van artikel 36 van Richtlijn (EU) 2019/2034 en na de risicobeoordeling uit hoofde van titel 6 tekortkomingen vaststellen in de voorzichtige waardering van de posities in de handelsportefeuille van de beleggingsonderneming die kunnen leiden tot een onderschatting van het K-NPR-vereiste van artikel 22 van Verordening (EU) 2019/2033, dienen zij aanvullend-eigenvermogensvereisten vast te stellen om dergelijke tekortkomingen te dekken. Een dergelijk aanvullend eigen vermogen dient alleen te worden vastgesteld indien dit geschikter is dan andere toezichtmaatregelen en dient alleen als tijdelijke maatregel te worden gehandhaafd totdat de tekortkomingen zijn verholpen.

7.2.4 Vaststelling van eigen vermogen of andere maatregelen ter dekking van andere tekortkomingen

293. Bevoegde autoriteiten dienen aanvullend-eigenvermogensvereisten vast te stellen ter dekking van tekortkomingen in governanceregelingen, processen, mechanismen en strategieën of andere tekortkomingen – zoals geïdentificeerd na de in de titels 4 tot en met 6 beschreven risicobeoordeling – waar andere toezichtmaatregelen onvoldoende of niet passend worden geacht om te kunnen voldoen aan de vereisten. Bevoegde autoriteiten dienen dergelijke aanvullend-eigenvermogensvereisten alleen vast te stellen als overgangsmaatregel, terwijl wordt gewerkt aan het verhelpen van de tekortkomingen.

294. Wanneer een beleggingsonderneming die niet voldoet aan de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033 gestelde voorwaarden om als klein en niet-verweven te worden aangemerkt, er herhaaldelijk niet in slaagt een adequaat niveau van eigen vermogen vast te stellen of aan te houden ter dekking van de overeenkomstig artikel 41, lid 1, van Richtlijn (EU) 2019/2034 meegedeelde richtsnoeren inzake aanvullend eigen vermogen, dienen bevoegde autoriteiten uiterlijk twee jaar na de inbreuk op de richtsnoeren een aanvullend-eigenvermogensvereiste vast te stellen ter dekking van dat extra risico. Bevoegde autoriteiten kunnen dat besluit uitstellen wanneer zij toestaan dat de beleggingsonderneming wegens conjuncturele economische schommelingen of andere ondernemings specifieke omstandigheden onder het als richtsnoer gegeven niveau werkt.

7.3 Omschrijving en rechtvaardiging van eigenvermogensvereisten

295. Bij de bepaling van het aanvullend eigen vermogen overeenkomstig artikel 40, lid 3, van Richtlijn (EU) 2019/2034 dienen bevoegde autoriteiten op een in paragraaf 271 gespecificeerd tijdstip vast te stellen:

- a. een absoluut bedrag aan vereist aanvullend eigen vermogen als gevolg van de conclusie op basis van de SREP-beoordeling; en
- b. de verhouding tussen het in punt a) bedoelde absolute bedrag en het eigenvermogensvereiste van de beleggingsonderneming dat overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2019/2033 is vastgesteld op het moment van de vaststelling van dat punt a) bedoelde absolute bedrag ("D") volgens de volgende formule:

Absoluut bedrag aan aanvullend eigenvermogen

D

296. Bevoegde autoriteiten dienen ervoor te zorgen dat het toepasselijke aanvullend-eigenvermogensvereiste te allen tijde gelijk is aan het hoogste van de volgende twee bedragen: het absolute bedrag zoals bedoeld in paragraaf 295, punt a), of het bedrag aan aanvullend eigen vermogen dat nodig is om, in gevallen waarin D toeneemt en totdat een nieuw absoluut bedrag wordt vastgesteld als gevolg van de afronding van de SREP-beoordeling door bevoegde autoriteiten, de ratio als bedoeld in paragraaf 295, punt b), te handhaven.
297. Bij de mededeling van de prudentiële vereisten aan beleggingsondernemingen dienen bevoegde autoriteiten hun besluit om aanvullend-eigenvermogensvereisten op te leggen te onderbouwen met een duidelijke uiteenzetting van de volledige beoordeling van de in paragraaf 273 genoemde elementen overeenkomstig artikel 40, lid 5, van Richtlijn (EU) 2019/2034. De rechtvaardiging dient specifiek te gelden voor de beleggingsonderneming en dient een heldere aanwijzing te geven van de belangrijkste drivers waarop het aanvullend-eigenvermogensvereiste is gebaseerd, waaronder de risico's en aspecten daarvan die bijdragen aan een dergelijk aanvullend-eigenvermogensvereiste. Bij de rechtvaardiging van het aanvullend-eigenvermogensvereiste dienen bevoegde autoriteiten alle relevante risicocategorieën in aanmerking te nemen, d.w.z. risico's in verband met een ordelijke afbouw, risico voor de cliënt, risico voor de markten, risico voor de ondernemingen en andere risico's.
298. Bij de rechtvaardiging van het aanvullend-eigenvermogensvereiste overeenkomstig paragraaf 273, punten b) t/m d), dienen bevoegde autoriteiten ook vast te stellen wat de belangrijkste tekortkomingen zijn die door deze vereisten gedekt moeten worden, totdat zij verholpen zijn, in lijn met de paragrafen 291 tot 293. Rekening houdend met passende toezichtmaatregelen in overeenstemming met titel 10, dienen bevoegde autoriteiten beleggingsondernemingen te verzoeken te bepalen wat passende acties zijn om deze tekortkomingen te verhelpen en de verwachte tijdspaden voor het verhelpen daarvan te melden.

7.4 Voldoen aan de vereisten bij conjuncturele economische schommelingen

299. Voor beleggingsondernemingen die niet voldoen aan de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) 2019/2033 gestelde voorwaarden om als kleine en niet-verweven

beleggingsondernemingen te worden aangemerkt, dienen bevoegde autoriteiten te bepalen of het eigen vermogen van de beleggingsonderneming toereikend is in geval van ongunstige conjuncturele schommelingen en of toezichtmaatregelen, waaronder richtsnoeren inzake aanvullend eigen vermogen (P2G), een herziene kapitaalplanning en andere maatregelen zoals bedoeld in titel 10, nodig zijn om mogelijke tekortkomingen aan te pakken.

300. Wanneer bevoegde autoriteiten ongunstige conjuncturele schommelingen in aanmerking nemen, dienen zij te beoordelen hoe de risico's of aspecten van risico's die de beleggingsondernemingen voor anderen vormen of waaraan zij blootstaan, zich over een periode van meerdere jaren kunnen ontwikkelen, rekening houdend met de bedrijfscyclus van de beleggingsonderneming. De mate van detail van deze beoordeling dient te variëren naar gelang van de complexiteit van het bedrijfsmodel en het risicoprofiel van de beleggingsonderneming.
301. Om de kapitaaltoereikendheid in geval van ongunstige conjuncturele schommelingen te beoordelen, dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de kwalitatieve en kwantitatieve uitkomsten van:
 - a. indien beschikbaar, stresstests door toezichthouders of gevoeligheidsanalyses;
 - b. indien beschikbaar en voldoende betrouwbaar op basis van de beoordeling in titel 5, stresstests of gevoeligheidsanalyses van beleggingsondernemingen; of
 - c. een andere beoordeling van conjuncturele economische schommelingen door bevoegde autoriteiten, of door de beleggingsonderneming op basis van de in titel 5 bedoelde beoordeling, indien deze voldoende betrouwbaar wordt geacht; of
302. Op basis van de beoordeling overeenkomstig paragraaf 301 dienen bevoegde autoriteiten te bepalen of het eigen vermogen van de beleggingsonderneming toereikend is om de toepasselijke eigenvermogensvereisten, met inbegrip van het aanvullend-eigenvermogensvereiste, bij ongunstige conjuncturele schommelingen te dekken.

7.4.1 P2G bepalen en instellen

303. Bevoegde autoriteiten dienen P2G vast te stellen zoals in dit hoofdstuk is bepaald, en wel op een in paragraaf 271 gespecificeerd tijdstip. Wanneer de vaststelling leidt tot een positieve waarde, dienen zij P2G vast te stellen om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de toezichthouders over de gevoeligheid van de beleggingsonderneming voor ongunstige conjuncturele economische schommelingen.
304. P2G is het adequaat geachte bedrag aan kapitaal dat dient te worden vastgesteld om conjuncturele economische schommelingen op te vangen en tegelijkertijd bescherming te bieden tegen een mogelijke niet-nakoming van de relevante eigenvermogensvereisten overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EU) 2019/2033 of van het overeenkomstig artikel 39, lid 2, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034 berekende aanvullend-eigenvermogensvereiste alsook tegen een eventuele bedreiging voor het vermogen van de beleggingsonderneming om activiteiten op ordelijke wijze af te wikkelen. Indien bevoegde

autoriteiten concluderen dat de beleggingsonderneming in ongunstige economische omstandigheden niet door dergelijke belemmeringen wordt getroffen, kunnen bevoegde autoriteiten besluiten geen P2G vast te stellen.

305. Bevoegde autoriteiten dienen de P2G te bepalen en vast te stellen op basis van de uitkomst van de beoordeling van de conjuncturele economische schommelingen overeenkomstig paragraaf 301. Dergelijke analyses dienen rekening te houden met de strategie en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming, alsook met de omgeving waarin zij actief is, om de kwetsbaarheden en schaderisico's op het niveau van de beleggingsonderneming in kaart te brengen, en dienen ze rekening te houden met relevante economische schommelingen die systeembreed kunnen zijn als een wijdverbreide verstoring van de verstrekking van financiële diensten als gevolg van een verzwakking van een groot deel van het financiële stelsel of een wijdverbreide volatiliteit van de activaprijzen, dan wel specifiek zijn voor het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming als een schok die specifiek is voor de aard en de duur van de financiële instrumenten die de beleggingsonderneming verhandelt) over een toekomstgerichte horizon.
306. Voor de toepassing van paragraaf 305 dienen bevoegde autoriteiten ervoor te zorgen dat de analyses die voor het opzetten van P2G worden verricht, voldoende dekking bieden voor:
- a. alle wezenlijke risico's die bijdragen tot het overeenkomstig artikel 39, lid 2, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034 opgelegde aanvullend-eigenvermogensvereiste; en
 - b. situaties waarin de beleggingsonderneming aanzienlijke verliezen lijdt die de bedrijfsvoering belemmeren of waarin zij haar activiteiten ordelijk kan moeten staken.
307. Bevoegde autoriteiten dienen P2G in beginsel niet te gebruiken om aspecten van risico's te dekken die eigenlijk moeten worden gedekt door het aanvullend-eigenvermogensvereiste overeenkomstig hoofdstuk 7.2 van deze richtsnoeren.
308. Bij het bepalen van de omvang van de P2G dienen bevoegde autoriteiten ervoor te zorgen dat deze wordt vastgesteld op een niveau dat geschikt is om de maximale verwachte variaties van de CET1 van de beleggingsonderneming te dekken en de dekking van de toepasselijke eigenvermogensvereisten te waarborgen.
309. Bij het bepalen van de omvang van P2G dienen bevoegde autoriteiten indien relevant rekening te houden met de volgende factoren:
- a. indien P2G wordt vastgesteld op basis van stresstests, het jaar waarin de maximale stressimpact zich voordoet ten opzichte van het beginpunt en de tijdhorizon van de scenario's gebruikt in de stresstests;
 - b. de uitkomst van een betrouwbare stresstest van de beleggingsonderneming of de gevoeligheidsanalyse van de beleggingsonderneming, rekening houdende met de specifieke definities en aannames voor het scenario, in het bijzonder waar deze

- meer relevant worden geacht voor het bedrijfsmodel en het risicoprofiel van de beleggingsonderneming of waar de interne scenario's strenger zijn dan de scenario's van de toezichthouder; waar dergelijke scenario's van de toezichthouder beschikbaar zijn;
- c. relevante limiteringsmaatregelen van de beleggingsonderneming indien voldoende geloofwaardig en indien deze zeer zeker worden geacht op basis van de beoordeling door de toezichthouder;
 - d. informatie over en opvattingen van de toezichthouder over de relevantie van eigen stresstests of gevoeligheidsanalyses van de beleggingsonderneming voor de strategie, de financiële plannen en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming;
 - e. een afgenomen mate van zekerheid over de feitelijke gevoeligheid van de beleggingsonderneming voor ongunstige scenario's;
 - f. eventuele overlappings met het toepasselijke aanvullend-eigenvermogensvereiste;
 - g. of de beleggingsonderneming al dan niet een herstructurering ondergaat of ontbonden wordt.
310. Onverminderd paragraaf 271 dienen bevoegde autoriteiten het niveau van de P2G tijdig te toetsen indien dat niveau onjuist wordt geacht op basis van alle relevante informatie waarover bevoegde autoriteiten beschikken. Zij dienen ten minste te beoordelen of het bestaande P2G-niveau passend blijft en het zo nodig te herzien, telkens wanneer de in paragraaf 305 kwantitatieve en kwalitatieve uitkomsten significante veranderingen vertonen in vergelijking met de eerder voor de vaststelling van de P2G gebruikte analyse.
311. De door bevoegde autoriteiten vastgestelde P2G vormt een aanvulling op de hoogste component van de eigenvermogensvereisten overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2019/2033 en op het aanvullend-eigenvermogensvereiste die is vastgesteld overeenkomstig artikel 39, lid 2, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034.

7.4.2 Communicatie en samenstelling van P2G

312. Wanneer P2G of P2G-LR wordt ingesteld of bijgewerkt, dienen bevoegde autoriteiten het niveau en de relevante tijdslimieten te communiceren voor de opstelling ervan in overeenstemming met paragraaf 316 aan de beleggingsonderneming. Bevoegde autoriteiten geven ook uitleg over de potentiële reactie van de toezichthouder op situaties waarbij P2G niet wordt gerealiseerd.
313. In het geval van een toetsing overeenkomstig paragraaf 310 dienen bevoegde autoriteiten, wanneer geen toetsing door toezichthouders overeenkomstig artikel 36 van Richtlijn (EU) 2019/2034 plaatsvindt, het nieuwe niveau van P2G me te edelen.

314. Bevoegde autoriteiten dienen aan beleggingsondernemingen te communiceren dat P2G naar verwachting moet worden gerealiseerd met eigen vermogen dat in aanmerking komt voor CET1 en dat verwacht wordt dat P2G wordt opgenomen in hun kaders voor kapitaalplanning en risicobeheer, inclusief het risicobereidheidskader en, indien van toepassing, de herstelplanning.
315. Bevoegde autoriteiten dienen beleggingsondernemingen ook mee te delen dat het voor P2G-doeleinden aangehouden eigen vermogen niet kan worden gebruikt om aan andere eigenvermogensvereisten te voldoen.
316. Bij het definiëren en communiceren van deadlines voor het opstellen van P2G aan de beleggingsondernemingen, dienen bevoegde autoriteiten ten minste rekening te houden met volgende elementen:
 - a. of de beleggingsonderneming al dan niet een herstructurering ondergaat of ontbonden wordt; en
 - b. de potentiële implicaties die als CET1 gecatalogiseerd P2G mogelijk hebben voor andere delen van de kapitaalvereisten en voor het vermogen van beleggingsondernemingen om bijkomende tier 1 (AT1) of tier 2 (T2) instrumenten uit te geven.

7.4.3 Kapitaalplanning en andere toezichtmaatregelen om de toereikendheid van het kapitaal in stressomstandigheden aan te pakken

Kapitaalplanning

317. Wanneer uit de kwantitatieve uitkomsten zoals vermeld in hoofdstuk 7.4 blijkt dat een beleggingsonderneming, in de gegeven ongunstige scenario's, niet in staat zal zijn om te voldoen aan de toepasselijke kapitaalvereisten, dienen bevoegde autoriteiten te eisen dat de beleggingsonderneming een geloofwaardig kapitaalplan voorlegt dat het risico op niet-naleving van de geldende kapitaalvereisten aanpakt.
318. Om de geloofwaardigheid van het kapitaalplan te bepalen, overweegt de bevoegde autoriteit, waar passend:
 - a. of het kapitaalplan de volledige geraamde ongunstige tijdhorizon dekt;
 - b. of het kapitaalplan een reeks geloofwaardige limiterings- en beheersmaatregelen formuleert;
 - c. of de beleggingsonderneming bereid is en in staat is om dergelijke maatregelen te nemen om de inbreuken op de geldende kapitaalvereisten in ongunstige omstandigheden aan te pakken;
 - d. of die verzachtende en beheersmaatregelen onderworpen zijn aan juridische of reputatiebeperkingen;

- e. de waarschijnlijkheid dat limiterings- en beheersmaatregelen de beleggingsonderneming in staat stellen om haar geldende kapitaalvereisten na te komen binnen een gepaste deadline;
 - f. of de voorgestelde maatregelen in grote lijnen overeenstemmen met macro-economische overwegingen en met gekende toekomstige veranderingen aan de regelgeving die een invloed hebben op een beleggingsonderneming binnen de reikwijdte en het tijds kader van de geraamde ongunstige scenario's; en
 - g. indien van toepassing, het scala aan herstelopties en hun analyse zoals gedefinieerd in het herstelplan van de beleggingsonderneming.
319. Bij het beoordelen van kapitaalplannen dienen bevoegde autoriteit na een doeltreffende dialoog met de beleggingsonderneming, indien gepast, te eisen dat de beleggingsonderneming gepaste wijzigingen aanbrengt aan deze plannen, inclusief aan de voorgestelde beheersmaatregelen, of dat de beleggingsondernemingen bijkomende limiteringsmaatregelen nemen die relevant worden op basis van de scenario's en huidige macro-economische omstandigheden.
320. Bevoegde autoriteiten dienen te verwachten dat de beleggingsonderneming het herziene kapitaalplan ten uitvoer brengen, inclusief bijkomende veranderingen op basis van de resultaten van de beoordeling door de toezichthouder en de dialoog met de toezichthouder.

Aanvullende toezichtmaatregelen

321. Indien relevant dienen bevoegde autoriteiten de toepassing te overwegen van de aanvullende toezichtmaatregelen beschreven in titel 10, om te garanderen dat de beleggingsonderneming over voldoende kapitaal beschikt in ongunstige omstandigheden.
322. Vooral wanneer uit de kwantitatieve uitkomsten van de stresstests of gevoeligheidsanalyses blijkt dat de beleggingsonderneming haar geldende kapitaalvereisten binnen de volgende 12 maanden waarschijnlijk niet zal nakomen in het ongunstige scenario, dienen bevoegde autoriteiten dergelijke informatie te behandelen, waar passend, als één van de mogelijke omstandigheden in de betekenis van artikel 38, punt b), van Richtlijn (EU) 2019/2034. In dergelijke gevallen dienen bevoegde autoriteiten gepaste maatregelen te nemen in overeenstemming met artikel 39, lid 2, van Richtlijn (EU) 2019/2034 om te garanderen dat het eigen vermogen voldoende hoog is. Meer bepaald wanneer dergelijke maatregelen betrekking hebben op kapitaal dienen bevoegde autoriteiten in het bijzonder te overwegen de volgende maatregelen, zoals bepaald in artikel 39, lid 2, punten a) en f), of een van die maatregelen, te treffen:
- a. eisen dat de beleggingsonderneming een gepast bedrag (nominaal bedrag) aan aanvullend eigen vermogen aanhoudt, rekening houdend met de uitkomst van de SREP-beoordeling;
 - b. een beperking eisen van het risico dat verbonden is aan de activiteiten, producten en systemen van de beleggingsonderneming.

7.5 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

323. Na voorgaande beoordeling dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen van de mate waarin het bestaande eigen vermogen een goede dekking biedt van de risico's waaraan de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld. Dit beeld dient te worden verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 9 genoemde overwegingen.

Tabel 9 – Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor toereikendheid van het kapitaal

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	Het bedrag van het aangehouden eigen vermogen vormt een laag risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming kan haar ruimschoots voldoen aan de P2G met beschikbaar CET1-kapitaal, indien van toepassing. • De beleggingsonderneming houdt een eigen vermogen aan dat ruim boven het voor haar geldende eigenvermogens- en aanvullend-eigenvermogensvereiste ligt en zal dat naar verwachting ook in de toekomst doen. • De beoordeling van conjuncturele economische schommelingen, met inbegrip van eventuele stresstests of gevoeligheidsanalyses indien van toepassing, brengt geen waarneembaar risico aan het licht wat betreft het effect van conjuncturele economische schommelingen op het eigen vermogen. • De beleggingsonderneming heeft een plausibel en geloofwaardig kapitaalplan dat indien noodzakelijk doeltreffend kan zijn.
2	De omvang en samenstelling van het aangehouden eigen vermogen vormen een gemiddeld tot laag risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De beleggingsonderneming heeft moeite om met haar beschikbare CET1-kapitaal aan de P2G te voldoen. De maatregelen van het management om deze moeilijkheid te verminderen, worden als geloofwaardig en doeltreffend beoordeeld. • Uit de beoordeling van conjuncturele economische schommelingen, met inbegrip, indien van toepassing, van stresstests of gevoeligheidsanalyses, blijkt een laag risiconiveau wat betreft het effect van conjuncturele economische schommelingen op het eigen vermogen, maar de beheersmaatregelen om

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		<p>dit aan te pakken worden geloofwaardig en doeltreffend beoordeeld.</p> <ul style="list-style-type: none"> De beleggingsonderneming heeft een plausibel en geloofwaardig kapitaalplan dat weliswaar niet zonder risico is, maar indien noodzakelijk doeltreffend kan zijn.
3	<p>De omvang en samenstelling van het aangehouden eigen vermogen vormen een gemiddeld tot hoog risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<ul style="list-style-type: none"> De beleggingsonderneming voldoet met het beschikbare CET1-kapitaal niet aan de P2G. Er zijn twijfels over de geloofwaardigheid en doeltreffendheid van de maatregelen die het management neemt om dit probleem aan te pakken. De beoordeling van conjuncturele economische schommelingen, met inbegrip van eventuele stresstests of gevoeligheidsanalyses indien van toepassing, brengen een gemiddeld risico aan het licht wat betreft het effect van conjuncturele economische schommelingen op het eigen vermogen. Dit wordt mogelijk niet op geloofwaardige en doeltreffende wijze aangepakt door maatregelen van het management. De beleggingsonderneming heeft een kapitaalplan waarvan het niet waarschijnlijk is dat het doeltreffend zal zijn.
4	<p>De omvang en samenstelling van het aangehouden eigen vermogen vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<ul style="list-style-type: none"> De beleggingsonderneming realiseert haar P2G niet (of heeft opzettelijk geen P2G geformuleerd) met beschikbaar CET1-kapitaal en zal hier ook in de voorzienbare toekomst niet in slagen. De maatregelen van het management om dit probleem aan te pakken, zijn niet geloofwaardig noch doeltreffend. Uit de beoordeling van conjuncturele economische schommelingen, met inbegrip van eventuele stresstests of gevoeligheidsanalyses, blijkt dat de beleggingsonderneming als gevolg van conjuncturele economische schommelingen haar aanvullend-eigenvermogensvereiste niet zou nakomen. Dit zal niet op geloofwaardige en doeltreffende wijze worden aangepakt door maatregelen van het management. De beleggingsonderneming heeft geen kapitaalplan of een kapitaalplan dat duidelijk ontoereikend is.

Titel 8 Beoordeling van het liquiditeitsrisico

8.1 Algemene overwegingen

324. Bevoegde autoriteiten dienen de liquiditeitsrisico's die voor de beleggingsonderneming als wezenlijk zijn aangemerkt en het beheer en de controle van deze risico's door de beleggingsonderneming te beoordelen en een score te geven.
325. De formaliteit en de granulariteit van de beoordeling dienen af te hangen van de omvang van de beleggingsonderneming, de structuur en de interne organisatie en de aard, reikwijdte en complexiteit van haar activiteiten, alsmede van het risico voor de cliënt, het risico voor de markt en het risico voor de beleggingsonderneming. Voor beleggingsondernemingen die niet voor eigen rekening handelen dient de beoordeling minder uitgebreid te zijn, terwijl voor beleggingsondernemingen die voor eigen rekening handelen de beoordeling gedetailleerder en uitgebreider dient te zijn.
326. Beleggingsondernemingen die voor eigen rekening handelen, dienen een liquiditeitsbeoordeling uit te voeren, ook binnen een en dezelfde dag, overeenkomstig artikel 29, lid 1, punt d), van Richtlijn (EU) 2019/2034. Bevoegde autoriteiten dienen daarom beleggingsondernemingen die marktmakingactiviteiten verrichten zoals omschreven in artikel 2, lid 1, punt k), van Verordening (EU) nr. 236/2012 uitvoerig te beoordelen en na te gaan of deze beleggingsondernemingen elementen dekken die voor hen relevant zijn, zoals de beoordeling van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag en de toereikendheid van de beschikbare liquide activa.
327. Bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de beleggingsonderneming voldoet aan de in Verordening (EU) 2019/2033 en Richtlijn (EU) 2019/2034 gespecificeerde minimale liquiditeitsvereisten. Bevoegde autoriteiten dienen de reikwijdte van de beoordeling uit te breiden om een volledig beeld van het liquiditeitsrisico te krijgen.
328. Bij de beoordeling van het liquiditeitsrisico dienen bevoegde autoriteiten alle onderstaande informatiebronnen, voor zover beschikbaar, in aanmerking te nemen:
- uitkomsten van de analyse van de door de beleggingsonderneming verrichte diensten en activiteiten en informatie uit het toezicht op de belangrijkste indicatoren, met name wanneer dat kan bijdragen tot een beter begrip van de voornaamste bronnen van liquiditeitsrisico;
 - toezichtsrapportages en met name de informatie die de beleggingsonderneming krachtens artikel 54 van Verordening (EU) 2019/2033 in haar rapportage verstrekt;

- c. periodieke rapporten van beleggingsondernemingen, kwantitatieve rapporten, financiële rapporten, interne rapporten zoals de managementrapporten over de liquiditeit en alle andere informatie waarom de bevoegde autoriteit de beleggingsonderneming verzoekt;
 - d. alle informatie van de moeder van de beleggingsonderneming indien de beleggingsonderneming een dochteronderneming is en op geconsolideerde basis in het toezicht is opgenomen, en met name informatie over het liquiditeitsrisico van beleggingsondernemingen die deel uitmaken van een bankgroep;
 - e. uitkomsten van enige toezichtactiviteiten;
 - f. alle informatie uit het ILAAP van de beleggingsonderneming;
 - g. bevindingen en constatering in interne of externe auditrapporten;
 - h. aanbevelingen en richtsnoeren die EBA of ESMA heeft uitgevaardigd, alsmede waarschuwingen en aanbevelingen die macroprudentiële autoriteiten of het ESRB hebben doen uitgaan; en
 - i. risico vastgesteld bij andere beleggingsondernemingen met een soortgelijk bedrijfsmodel.
329. De beoordeling van het liquiditeitsrisico dient gebaseerd te zijn op betrouwbare en actuele informatie en met de resultaten dient rekening te worden gehouden bij de beoordeling van het liquiditeitsrisicobeheer.
330. Bevoegde autoriteiten dienen de uitkomsten van de beoordeling van elk liquiditeitsrisico weer te geven in een samenvatting van bevindingen waarin een uitleg wordt gegeven over de belangrijkste risicofactoren, plus een score.

8.2 Beoordeling van het liquiditeitsrisico

331. Bevoegde autoriteiten dienen het effect op de liquide activa te evalueren onder strenge, maar plausibele omstandigheden en na te gaan hoe de beleggingsonderneming klaar is om de uitstroom onder stress te beperken overeenkomstig het kader voor het beheer van het liquiditeitsrisico als bedoeld in hoofdstuk 8.4 van deze richtsnoeren.
332. Bevoegde autoriteiten dienen het bedrag aan liquide activa te beoordelen dat nodig is om ervoor te zorgen dat de beleggingsonderneming voldoende liquide activa aanhoudt om wezenlijke risicobronnen van de beleggingsonderneming, waaronder het risico voor de cliënt, het risico voor de markt en het risico voor de beleggingsonderneming onder zowel normale als ernstige, maar plausibele omstandigheden op te vangen, teneinde idiosyncratische, marktbrede en gecombineerde schokken op te vangen.

333. Bij de beoordeling van het effect van ernstige maar plausibele omstandigheden op de liquiditeitsbehoeften van de beleggingsonderneming dienen bevoegde autoriteiten alle belangrijke bronnen van liquiditeitsrisico te beoordelen, met inbegrip van het risico voor de cliënt, het risico voor de markt en het risico voor de beleggingsonderneming, alsook de liquide activa die nodig zijn voor een ordelijke afbouw van de potentiële beleggingsonderneming. Bevoegde autoriteiten dienen met name het volgende te beoordelen:

- a. of de beleggingsonderneming activa of geld van cliënten aanhoudt en haar vermogen om deze activa in strenge maar plausibele scenario's tijdig terug te geven;
- b. of de beleggingsonderneming haar liquiditeitsbehoeften voor haar andere activiteiten buiten de balansstelling beoordeelt, rekening houdend met het feit dat de voorwaardelijke aard van instrumenten buiten de balansstelling het beheer van de desbetreffende kasstromen complexer maakt;
- c. andere potentiële bronnen van uitgaande kasstromen, waaronder swaps, geschreven of verkochte over-the-counter (OTC) opties, andere rentecontracten, valutatermijncontracten, Marchin calls en overeenkomsten tot vroegtijdige beëindiging;
- d. of er moeilijkheden zijn om toegang te krijgen tot bepaalde markten;
- e. of het de buitenlandse valutamarkten aan liquiditeit ontbreekt;
- f. of de wisselkoers sterk kan dalen wanneer de beleggingsonderneming op grote schaal transacties in deviezen verricht; en
- g. of de beleggingsonderneming die haar posities als hefboom gebruikt, een liquiditeitsrisico loopt wegens het risico van een daling van de marktwaarde van een positie waardoor extra zekerheden of marge nodig zijn om haar posities snel te liquideren.

Beoordeling van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag

334. Voor beleggingsondernemingen die voor eigen rekening handelen, dienen bevoegde autoriteiten na te gaan of de beleggingsonderneming beschikt over een voldoende niveau van liquide activa van hoge kwaliteit en andere instromen van liquiditeiten om de uitstroom van liquiditeiten op dagelijkse basis, met inbegrip van de intraday-periode, te dekken. Bevoegde autoriteiten dienen beleggingsondernemingen die aan marktmaking doen, grondiger te beoordelen. Deze dient echter rekening te houden met een eventuele beperking van het liquiditeitsrisico door de clearing van transacties via een clearing-lid.

335. Bevoegde autoriteiten dienen hun beoordeling te baseren op de analyse van de beleggingsonderneming van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag overeenkomstig artikel 29, lid 1, punt d), van Richtlijn (EU) 2019/2034. De liquiditeit binnen de werkdag dient te worden beoordeeld onder normale en strenge maar plausibele omstandigheden.
336. Voor de beoordeling van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag dienen bevoegde autoriteiten na te gaan of de beleggingsonderneming haar posities via clearingleden cleart of op een OTC-markt actief is. Indien de beleggingsonderneming door een clearinglid of een andere partij is gegarandeerd, dient de bevoegde autoriteit na te gaan of de garanties het liquiditeitsrisico doeltreffend beperken.
337. Voor de beoordeling van de liquiditeitsbehoeften onder normale omstandigheden en de evaluatie van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag dienen bevoegde autoriteiten de analyse te ondersteunen met bewijsmateriaal uit de interne rapporten en informatie van de beleggingsonderneming, en met gegevens uit toezichtrapportage zoals gespecificeerd in de overeenkomstig artikel 54, lid 3, van Verordening (EU) 2019/2033 vastgestelde uitvoeringsverordening.
338. Bevoegde autoriteiten dienen de blootstelling van de beleggingsonderneming aan het liquiditeitsrisico binnen de werkdag te beoordelen, met inbegrip van de beschikbaarheid van liquide activa binnen de werkdag. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of aan de dagelijkse afwikkelingsvereisten zal worden voldaan, met inbegrip van een evaluatie van de beschikbare liquiditeit binnen de werkdag of van de toegankelijke liquiditeit onder normale omstandigheden, alsook tijdens financiële of operationele gebeurtenissen die de toegang tot liquiditeit kunnen beïnvloeden, zoals IT-storingen, wettelijke beperkingen op de overdracht van middelen of het in gebreke blijven van tegenpartijen.

Evaluatie van de beschikbare liquide activa

339. Voor beleggingsondernemingen die marketmakers zijn in de zin van artikel 2, lid 1, punt k), van Verordening (EU) nr. 236/2012 dienen bevoegde autoriteiten de beschikbare liquide activa te beoordelen. Bevoegde autoriteiten dienen soortgelijke beoordelingen uit te voeren op beleggingsondernemingen die niet als marketmaker kunnen worden aangemerkt, voor zover bevoegde autoriteiten dit passend achten.
340. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de liquiditeitsmiddelen van beleggingsondernemingen die marketmakers zijn, toereikend zijn om gedurende verschillende tijdshorizonten, waaronder binnen de werkdag, aan hun liquiditeitsbehoeften te voldoen. Deze beoordeling dient rekening te houden met alle volgende criteria:
- a. de liquide activa die tijdig beschikbaar zijn voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming in normale en zware maar plausibele omstandigheden;

- b. de totale liquide activa waarover de beleggingsonderneming beschikt gedurende de volledige periode van de relevante strenge, maar plausibele omstandigheden;
 - c. de kenmerken van verschillende ernstige, maar plausibele omstandigheden, zoals ernst en duur, en perioden die bij de evaluatie van de liquiditeitsbehoeften van de beleggingsonderneming in aanmerking worden genomen;
 - d. de hoeveelheid activa die gedurende de relevante tijdhorizonnen zouden moeten worden geliquideerd; en
 - e. de vraag of de feitelijke liquide activa, inclusief de kwaliteit van de liquide activa, in overeenstemming zijn met de bereidheid inzake het liquiditeitsrisico van de beleggingsonderneming;
 - f. de beschikbaarheid en de omvang van de door een clearinglid verstrekte liquiditeitsmiddelen.
341. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen in hoeverre de beleggingsondernemingen die marketmakers zijn in staat zijn hun liquide activa tijdig geldig te maken om gedurende een stressperiode aan haar liquiditeitsbehoeften te voldoen. Bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met alle volgende criteria:
- a. of de beleggingsonderneming haar markttoegang test door periodiek te verkopen of terug te kopen;
 - b. of er hoge concentraties zijn die een risico op verkeerd verwachte liquide activa kunnen inhouden;
 - c. of de liquiditeitsmiddelen gemakkelijk beschikbaar zijn en onder controle staan van het betrokken personeel;
 - d. of de denominatie van de liquide activa consistent is met de distributie van de liquiditeitsbehoeften per valuta;
 - e. indien de beleggingsonderneming liquide activa heeft geleend, of zij deze onder strenge maar plausibele omstandigheden niet langer beschikbaar zou hebben om aan haar uitstroom te voldoen, gelet op het netto-effect van de transactie; en
 - f. de betrouwbaarheid van de toegezegde liquiditeitsfaciliteiten indien deze door de beleggingsonderneming worden gebruikt.

Evaluatie van de financiering

342. Bij de beoordeling van het liquiditeitsrisico dienen bevoegde autoriteiten de financieringsregelingen van de beleggingsonderneming en de stabiliteit van de

financieringsbronnen te beoordelen onder zowel normale als strenge, maar plausibele omstandigheden.

343. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming passend is, rekening houdend met alle volgende criteria:
- a. of de verplichtingen van de beleggingsonderneming adequaat worden nagekomen met stabiele financiering;
 - b. of er – ingeval de beleggingsonderneming tot groepen behoort – regelmatige liquiditeitsstromen binnen de groep zijn en of deze door contracten zijn gemandateerd en nog steeds van kracht zijn; en
 - c. of de beleggingsonderneming toegang heeft tot kredietfaciliteiten van een kredietinstelling of een andere entiteit van de groep of tot andere alternatieve financieringsbronnen.
344. Bevoegde autoriteiten dienen de diversiteit van de financieringsbronnen te beoordelen. Bij de beoordeling dient te worden nagegaan of de financiering gedekt of ongedekt is, zoals het gebruik van repo-overeenkomsten, markten voor effectenuitleen, de uitgifte van langetermijnschulden op de openbare en de particuliere markt, een verscheidenheid aan financieringsinstrumenten op korte termijn zoals bankleningen, en, indien van toepassing, de diversiteit van de regionale markten.
345. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of potentiële tekortkomingen die voortvloeien uit het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming, zoals mismatches bij in- en uitstroom in marktactiviteiten die de aanvaardbare grenzen overschrijden, of buitensporige concentraties van financieringsbronnen, tot een liquiditeitsrisico zouden kunnen leiden. Bevoegde autoriteiten dienen de mate waarin de beleggingsonderneming op bepaalde financieringsbronnen steunt, te beoordelen op basis van de beleggingsdiensten, de aard en de verstrekker van de middelen.
346. Bevoegde autoriteiten dienen naar factoren te kijken waardoor de financiering in relatie tot het type en de kenmerken van zowel activa als passiva minder stabiel wordt.
347. Bevoegde autoriteiten dienen de risico's te beoordelen die er als gevolg van concentraties in financieringsbronnen bestaan voor de houdbaarheid van het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming. Zij dienen te rekening houden met de vraag of de tegenpartijen van de beleggingsonderneming enkelvoudig of verweven zijn en met andere concentratierisico's die de toegang van de beleggingsonderneming tot financiering in de toekomst kunnen beïnvloeden. De beoordeling dient ook betrekking te hebben op de betrouwbaarheid van de alternatieve financieringsstrategieën van de beleggingsonderneming en de mate waarin deze de onderneming beschermen.

8.3 Beoordeling van het beheer van het liquiditeitsrisico

348. Bevoegde autoriteiten dienen het kader voor het beheer van het liquiditeitsrisico van de beleggingsonderneming te beoordelen. Voor kleinere en minder complexe beleggingsondernemingen dient deze beoordeling te worden gestroomlijnd om zowel de autoriteit als de beleggingsonderneming niet te zwaar te belasten.

Organisatiekader, beleid en procedures

349. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een doeltreffend kader voor het beheer van het liquiditeitsrisico heeft dat de onderneming in staat stelt na te gaan hoe zij aan het liquiditeitsrisico is blootgesteld. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een robuust beheer van het liquiditeitsrisico en controlesystemen heeft opgezet, die de beleggingsonderneming in staat stellen de doeltreffendheid van haar liquiditeit, de omvang van het liquiditeitsrisico en de naleving van de vastgestelde gedragslijnen en procedures te bewaken.
350. Het kader dient proportioneel te zijn met de omvang, de structuur en de interne organisatie van de beleggingsonderneming en de aard, reikwijdte en complexiteit van haar activiteiten, alsmede van het risico voor de cliënt, het risico voor de markt en het risico voor de beleggingsonderneming. Voor beleggingsondernemingen die niet voor eigen rekening handelen, hoeft het kader voor het beheer van het liquiditeitsrisico wellicht niet te worden gescheiden van andere risicogerelateerde beleidsmaatregelen en procedures.
351. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of het kader voor risicobeheer van de beleggingsonderneming nagaat hoe de beleggingsonderneming in staat is tekorten aan liquide activa te identificeren voordat zich stresssituaties voordoen.
352. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de strategieën van de beleggingsonderneming erop gericht zijn ervoor te zorgen dat de beleggingsonderneming in alle marktomstandigheden gedurende langere tijd kan blijven opereren en nieuwe zakelijke kansen kan benutten zonder onmiddellijk activa te liquideren of aanvullende financiering aan te trekken.
353. Bij de beoordeling van het kader, het beleid en de procedures voor het beheer van het liquiditeitsrisico dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met alle onderstaande criteria:
- a. of het leidinggevend orgaan het beleid voor het beheer van het liquiditeitsrisico goedkeurt en deze regelmatig bespreekt en toetst;
 - b. of de directie verantwoordelijk is voor de uitwerking en implementatie van het beleid en de procedures voor het beheer van het liquiditeitsrisico;
 - c. of de directie ervoor zorgt dat actief toezicht wordt uitgeoefend op de besluiten van het leidinggevend orgaan en dat deze worden geïmplementeerd;

- d. of het kader voor het beheer van het liquiditeitsrisico interne samenhang kent en ervoor zorgt dat het ILAAP, indien beschikbaar, allesomvattend is, en goed is ingebed in het bredere risicobeheerkader van de beleggingsonderneming; en
 - e. of het beleid en de procedures naar behoren zijn vastgesteld, geformaliseerd en binnen de gehele beleggingsonderneming effectief gecommuniceerd.
354. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een passend organisatorisch kader heeft voor het beheer, de meting en de controle van het liquiditeitsrisico. Bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met alle volgende criteria:
- a. of de systemen en processen voor de beheersing van en het toezicht op het liquiditeitsrisico via onafhankelijke controlefuncties worden bewaakt; en
 - b. of de functies voor het beheren, meten en beheersen van risico's het liquiditeitsrisico in de beleggingsonderneming dekken, en in het bijzonder alle gebieden waar liquiditeitsrisico's kunnen worden genomen, beperkt of gemonitord.

Intern kader voor beheersing van het liquiditeitsrisico

355. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de beleggingsonderneming een degelijk en allesomvattend kader voor risicobeheersing heeft en krachtige waarborgen om haar liquiditeitsrisico te verminderen of te beperken. Het kader voor liquiditeitscontrole en de vrijwaringsmechanismen kunnen worden gescheiden van de controlekaders of -mechanismen voor andere risico's. Bij de beoordeling van zo'n kader en mechanismen dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met alle onderstaande criteria:
- a. of het limiterings- en risicobeheersingskader toereikend is voor de complexiteit, omvang en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming en de verschillende wezenlijke bepalende factoren van het liquiditeitsrisico weerspiegelt, zoals looptijdverschillen, valutamismatches, derivatentransacties, posten buiten de balanstelling en liquiditeitsrisico binnen de werkdag;
 - b. of de beleggingsonderneming adequate limieten en controlesystemen heeft ingevoerd die in lijn liggen met haar liquiditeitsrisicobereidheid;
 - c. of de risicolimieten regelmatig door de bevoegde instanties of de controlefunctie van de beleggingsonderneming worden geëvalueerd en duidelijk binnen de onderneming worden meegedeeld;
 - d. of er heldere en transparante procedures zijn voor de wijze waarop toezicht wordt gehouden op de naleving van afzonderlijke limieten voor liquiditeitsrisico's en de wijze waarop met overschrijding van de limieten wordt omgegaan (waaronder duidelijke escalatie- en rapportageprocedures); en

- e. of het begrenzings- en controlekader de beleggingsonderneming helpt de beschikbaarheid van voldoende liquide activa te waarborgen.

8.4 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

356. Na de voorgaande beoordeling vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van het liquiditeitsrisico van de beleggingsonderneming. Dit beeld dient te worden verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een score op basis van de in tabel 10 genoemde overwegingen.

Tabel 10. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score aan het liquiditeitsrisico

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van liquiditeitsrisico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • Het risico is niet wezenlijk/zeer laag. • De omvang en samenstelling van het liquide activum zijn adequaat en passend. • Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (met inbegrip van reputatierisico's, onvermogen om liquide activa binnen de groep over te dragen, enz.) spelen geen wezenlijke/een uiterst beperkte rol. • Er is een niet-wezenlijk/uiterst laag risico op grond van het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming of de stabiliteit ervan. • Andere oorzaken van het liquiditeitsrisico (waaronder het reputatierisico) zijn niet wezenlijk/zeer gering. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het kader voor het beheer van het liquiditeitsrisico van de beleggingsonderneming en haar algemene strategie en risicobereidheid zijn met elkaar in overeenstemming. • De systemen voor beheer en controle van het liquiditeitsrisico zijn adequaat en in overeenstemming met de risicobeheerstrategie en de risicobereidheid van de beleggingsonderneming.

2	<p>Er is een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • De discrepanties (tussen looptijden, valuta's) impliceren een laag tot gemiddeld risico. • De omvang en samenstelling van de liquiditeitsbuffer brengen een laag tot gemiddeld risico met zich mee. • Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (bijvoorbeeld reputatierisico's, onvermogen om liquide activa binnen de groep over te dragen, enz.) brengen een laag tot gemiddeld risico met zich mee. • Het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming of de stabiliteit ervan brengt een laag tot gemiddeld risico met zich mee. • Andere oorzaken van het liquiditeitsrisico (waaronder het reputatierisico) zijn laag tot gemiddeld.
3	<p>Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van liquiditeitsrisico en het risicobeheer en de risicobeheersing.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • De discrepanties (tussen looptijden, valuta) impliceren een gemiddeld tot hoog risico. • De omvang en samenstelling van de liquide activa brengen een gemiddeld tot hoog risico met zich mee. • Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (bijvoorbeeld

		<p>reputatierisico's, onvermogen om liquide activa binnen de groep over te dragen, enz.) brengen een gemiddeld tot hoog risico met zich mee.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming of de houdbaarheid ervan brengt een gemiddeld tot hoog risico met zich mee. • Andere oorzaken van het liquiditeitsrisico (waaronder het reputatierisico) zijn gemiddeld tot hoog.
4	<p>Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de beleggingsonderneming, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • De discrepanties (bijvoorbeeld tussen looptijden, valuta's, enz.) impliceren een hoog risico. • De omvang en samenstelling van de liquide activa brengen een hoog risico met zich mee. • Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (bijvoorbeeld reputatierisico's, onvermogen om liquide activa binnen de groep over te dragen, enz.) brengen een hoog risico met zich mee. • Het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming of de houdbaarheid ervan brengt een hoog risico met zich mee. • Andere oorzaken van het liquiditeitsrisico (waaronder het reputatierisico) zijn hoog.

Titel 9. Bepaling van de uitkomsten van de liquiditeitsbeoordeling

9.1 Algemene overwegingen

357. Bevoegde autoriteiten dienen de in titel 8 bedoelde beoordeling te gebruiken om het huidige en toekomstige liquiditeitsrisico dat de beleggingsonderneming loopt of kan lopen, vast te stellen en te beoordelen, alsmede de wijze waarop de beleggingsonderneming dit risico kan beperken.
358. Bevoegde autoriteiten dienen de SREP-liquiditeitsbeoordeling te doen aan de hand van de volgende stappen:
- a. algemene beoordeling van de liquiditeit van de beleggingsonderneming;
 - b. bepaling van de behoefte aan specifieke liquiditeitsmaatregelen op basis van de gedelegeerde verordening die is vastgesteld overeenkomstig artikel 42, lid 6, van Richtlijn (EU) 2019/2034;
 - c. bepaling van de liquiditeitscore.

9.2 Totale beoordeling van het liquiditeitsrisico

359. Om te beoordelen of de door de beleggingsonderneming aangehouden liquiditeit een passende dekking vormt voor het liquiditeitsrisico, dienen bevoegde autoriteiten gebruik te maken van de volgende informatiebronnen:
- a. de uitkomsten van de beoordeling van het liquiditeitsrisico;
 - b. het ILAAP van de beleggingsonderneming, indien beschikbaar; en
 - c. andere relevante input, zoals informatie van inspecties ter plaatse, peer group-analyse van AML/CFT-toezichthouders of stresstests, interne risicobeheerrapporten en ad-hocrapporten op verzoek van bevoegde autoriteiten, indien beschikbaar.
360. Voor de uitkomst van de beoordeling van het liquiditeitsrisico dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de bevindingen betreffende alle onderstaande aspecten:
- a. liquiditeitsrisico dat niet valt onder de in Verordening (EU) 2019/2033 gespecificeerde liquiditeitsvereisten, met inbegrip van, in voorkomend geval, het liquiditeitsrisico binnen de werkdag;

- b. andere risico's die door de beleggingsonderneming niet adequaat zijn gedekt en gemeten, als gevolg van onderschatting van uitstromen, overschatting van instromen, overschatting van de liquide activa, of de onbeschikbaarheid van liquide activa vanuit operationeel oogpunt, zoals activa die niet beschikbaar zijn voor verkoop en activa die meteen beschikbaar zijn;
 - c. specifieke concentratiefinanciering per tegenpartij of product/type; en
 - d. andere relevante uitkomsten van de stresstests voor liquiditeit voor toezichtdoeleinden.
361. Bij de beoordeling van het ILAAP-kader van de beleggingsonderneming dienen bevoegde autoriteiten te beoordelen of de ILAAP-berekeningen geloofwaardig zijn. De door beleggingsondernemingen gebruikte berekeningen dienen als geloofwaardig te worden beschouwd wanneer zij de risico's die zij willen aanpakken naar behoren dekken. Berekeningen dienen als begrijpelijk te worden beschouwd: waar er een duidelijke uitsplitsing en dito overzicht bestaan van de componenten die aan de ILAAP-berekeningen ten grondslag liggen.
362. Bevoegde autoriteiten dienen deze totale beoordeling te vertalen in een liquiditeits- en financieringsscore die hun standpunt weergeeft over de bedreigingen voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming als gevolg van het liquiditeitsrisico.

9.3 Vaststelling van de noodzaak van specifieke liquiditeitsmaatregelen

363. Wanneer bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 42 van Richtlijn (EU) 2019/2034 specifieke liquiditeitsvereisten vaststellen, dienen zij te beslissen over de toepassing van kwantitatieve vereisten, zoals bedoeld in deze titel, of over de toepassing van kwalitatieve vereisten, zoals bedoeld in titel 10 van deze richtsnoeren.
364. Ter bepaling van het kwantitatieve vereiste dienen bevoegde autoriteiten overeenkomstig de krachtens artikel 42, lid 6, van Richtlijn (EU) 2019/2034 vastgestelde gedelegeerde verordening een bedrag aan liquide activa te eisen dat de geconstateerde tekortkomingen ondervangt.

9.4 Samenvatting van bevindingen en toekenning van scores

365. Naar aanleiding van bovenstaande beoordeling dienen bevoegde autoriteiten zich een beeld te vormen met betrekking tot de vraag of de bestaande liquide activa een goede dekking vormen voor het risico waaraan de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld. Dit beeld dient te worden verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een score op basis van de in tabel 11 genoemde overwegingen.

Tabel 11. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score in verband met de toereikendheid van de liquiditeit

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	De liquiditeitspositie en het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming vormen geen significant risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De liquiditeit van de beleggingsonderneming voldoet ruimschoots aan de specifieke kwantitatieve toezichtsvereisten, en dit zal naar verwachting in de toekomst zo blijven. • De samenstelling en stabiliteit van de financiering vormen geen waarneembaar risico voor de activiteiten en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming. • De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten binnen de groep, wordt, indien relevant, niet belemmerd of alle entiteiten hebben een compenserend vermogen en liquiditeit die hoger zijn dan de toezichtsvereisten.
2	De liquiditeitspositie of het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming vormen een laag risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De liquiditeit van de beleggingsonderneming valt hoger uit dan de specifieke kwantitatieve toezichtsvereisten, maar de kans bestaat dat dat niet zo blijft. • De samenstelling en stabiliteit van de financiering vormen een laag risico voor de activiteiten en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming. • De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten in de groep, indien relevant, wordt marginaal belemmerd of zou marginaal kunnen worden belemmerd.
3	De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming vormen een gemiddeld risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • De liquiditeit van de beleggingsonderneming neemt af en/of valt lager uit dan de specifieke kwantitatieve toezichtsvereisten, en er bestaat twijfel over het vermogen van de beleggingsonderneming om de naleving van deze vereisten tijdig te herstellen. • De samenstelling en stabiliteit van de financiering vormen een gemiddeld risico voor de activiteiten en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming. • De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten binnen de groep wordt, indien relevant, belemmerd.
4	De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de	<ul style="list-style-type: none"> • Het compenserende vermogen en de liquiditeitsbuffers van de

	<p>beleggingsonderneming vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<p>beleggingsonderneming nemen snel af en/of vallen lager uit dan de specifieke kwantitatieve toezichtsvereisten, en er bestaat grote twijfel over het vermogen van de beleggingsonderneming om de naleving van deze vereisten tijdig te herstellen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De samenstelling en stabiliteit van de financiering vormen een hoog risico voor de activiteiten en het bedrijfsmodel van de beleggingsonderneming. • De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten binnen de groep wordt, indien relevant, ernstig belemmerd.
--	---	---

Titel 10 Totale SREP-beoordeling en toepassing van toezichtmaatregelen

10.1 Algemene overwegingen

366. Deze titel gaat over het samenvoegen van de bevindingen van de beoordelingen van de afzonderlijke SREP-onderdelen tot een totale SREP-beoordeling. Ook de toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten treffen om tekortkomingen aan te pakken die tijdens de beoordeling van de SREP-onderdelen zijn geconstateerd, komen hier aan de orde. Bevoegde autoriteiten kunnen toezichtmaatregelen nemen als genoemd in Richtlijn (EU) 2019/2034 (artikelen 38, 39, 40, 41 en 42) en de nationale wetgeving en, indien van toepassing, vroegtijdig interveniëren, zoals bedoeld in artikel 27 van Richtlijn 2014/59/EU, of een combinatie hiervan.
367. Bevoegde autoriteiten oefenen hun bevoegdheden als toezichthouder uit op basis van tekortkomingen die tijdens de beoordeling van de afzonderlijke SREP-onderdelen zijn geconstateerd, en met inachtneming van de totale SREP-beoordeling, inclusief de score, waarbij zij naar de volgende zaken kijken:
- a. de ernst van de tekortkomingen/kwetsbare punten en de mogelijke prudentiële impact die zich kan voordoen wanneer het probleem niet wordt aangepakt (d.w.z. of het nodig is het probleem via een specifieke maatregel aan te pakken);
 - b. of de maatregelen stroken met of evenredig zijn aan de totale beoordeling van een specifiek SREP-onderdeel (en de totale SREP-beoordeling);
 - c. of toezicht- of andere administratieve maatregelen nodig zijn voor de aanpak van prudentiële tekortkomingen/kwetsbare punten in verband met het ML/TF-risico die binnen hun toezichtopdracht vallen, na overleg met de betreffende AML/CFT-toezichthouders;
 - d. of de tekortkomingen/kwetsbare punten reeds via andere maatregelen zijn verholpen/aangepakt;
 - e. of met andere maatregelen hetzelfde doel zou worden bereikt met minder grote administratieve en financiële gevolgen voor de beleggingsonderneming;
 - f. het optimale niveau en de optimale toepassingsduur van de maatregel om het doel van het toezicht te bereiken; en
 - g. de mogelijkheid dat de geconstateerde risico's en kwetsbare punten met elkaar verband houden en/of zichzelf versterken, waardoor aanscherping van de toezichtmaatregelen geboden is.

368. Bij het nemen van toezichtmaatregelen om specifieke tekortkomingen aan te pakken die tijdens de beoordeling van SREP-onderdelen aan het licht zijn gekomen, dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de algehele kwantitatieve eigenvermogens- en liquiditeitsvereisten die op basis van de in de titels 7 en 9 vermelde criteria dienen te worden gehanteerd.
369. Bij de toepassing van toezichtmaatregelen of sancties om prudentiële tekortkomingen aan te pakken in verband met ML/TF-risico's, dienen bevoegde autoriteiten samen te werken met de AML/CFT-toezichthouders zodat de onderliggende tekortkomingen/zwakke punten naar behoren worden aangepakt met de daartoe geëigende maatregelen binnen het werkterrein van de AML/CFT-toezichthouders resp. bevoegde autoriteiten, vanuit hun respectieve oogpunt.
370. Bevoegde autoriteiten kunnen onmiddellijke toezichtmaatregelen nemen die rechtstreeks verband houden met de uitkomsten van toezichtactiviteiten.

10.2 Totale SREP-beoordeling

371. Om tot een totale SREP-beoordeling te komen, dienen bevoegde autoriteiten de bevindingen van de beoordelingen van de SREP-onderdelen onder de loep te nemen, met name:
- a. de risico's waaraan de beleggingsonderneming is of kan worden blootgesteld;
 - b. de kans dat de governance, tekortkomingen in de risicobeheersing en/of het bedrijfsmodel of de strategie van de beleggingsonderneming deze risico's kunnen versterken of verminderen of de beleggingsonderneming aan nieuwe oorzaken van risico's kunnen blootstellen;
 - c. of het eigen vermogen en de liquide activa van de beleggingsonderneming deze risico's goed dekken; en
 - d. de mogelijkheid van positieve en negatieve interactie tussen de onderdelen (zo kunnen bevoegde autoriteiten een sterke kapitaalpositie als een potentiële verzachtende factor beschouwen voor bepaalde punten van zorg op het gebied van liquiditeit of financiering, of juist menen dat een zwakke kapitaalpositie de zorgen op dat gebied kan vergroten).
372. Op grond van deze overwegingen dienen bevoegde autoriteiten de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming te bepalen, die wordt gedefinieerd als de nabijheid ten opzichte van een punt van niet-levensvatbaarheid op basis van de vraag of haar eigen vermogen en liquide activa, governance, risicobeheersing en/of bedrijfsmodel of strategie toereikend zijn om de risico's te dekken waaraan zij is of kan worden blootgesteld.
373. Op grond van deze bepaling handelen bevoegde autoriteiten als volgt:

- a. zij treffende de toezichtmaatregelen die nodig zijn om punten van zorg aan te pakken;
 - b. zij bepalen de toekomstige personele inzet en planning van de toezichthouder voor de beleggingsonderneming, waaronder of er specifieke toezichtactiviteiten dienen te worden gepland voor de beleggingsonderneming;
 - c. indien van toepassing, bepalen zij of het nodig is de in artikel 27 van Richtlijn 2014/59/EU bedoelde vroegtijdige-interventiemaatregelen te treffen.
 - d. zij bepalen of de beleggingsonderneming als “faalt of waarschijnlijk zal falen” kan worden beschouwd.
374. De totale SREP-beoordeling dient tot uitdrukking te komen in een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 12 genoemde overwegingen en duidelijk worden gedocumenteerd in een samenvatting van de totale SREP-beoordeling. Deze jaarlijkse samenvatting dient tevens de totale SREP-score en de score voor onderdelen van het SREP te bevatten, en eventuele bevindingen van de toezichthouder in de loop van de voorgaande 12 maanden.

Tabel 12. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van de totale SREP-score

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	De vastgestelde risico's vormen een laag risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de beleggingsonderneming geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen voor interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • De kapitaal- en liquiditeitsrisico's van de beleggingsonderneming brengen een niet-wezenlijk/uiterst laag risico op een significante prudentiële impact met zich mee. • De samenstelling en kwantiteit van het aangehouden eigen vermogen geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • De liquiditeitspositie en het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • Indien relevant, is er geen aanleiding tot wezenlijke bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		<p>herstelplan van de beleggingsonderneming, waaronder haar algehele herstelvermogen.</p>
2	<p>De vastgestelde risico's vormen een gemiddeld tot laag risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de beleggingsonderneming geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen van de beleggingsonderneming voor governance of ondernemingsbrede risicobeheersing geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. • De kapitaal- en liquiditeitsrisico's brengen een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact met zich mee. • De samenstelling en kwantiteit van het door de beleggingsonderneming aangehouden eigen vermogen geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. • De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. • Indien relevant, is er een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het herstelplan van de beleggingsonderneming, waaronder haar algehele herstelvermogen.
3	<p>De vastgestelde risico's vormen een gemiddeld tot hoog risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de beleggingsonderneming geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen van de beleggingsonderneming voor governance of ondernemingsbrede risicobeheersing geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. • De kapitaal- en liquiditeitsrisico's brengen een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact met zich mee. • De samenstelling en kwantiteit van het door de beleggingsonderneming aangehouden

Score	Standpunt van de toezichhouder	Overwegingen
		<p>eigen vermogen geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. • Er is een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het herstelplan van de beleggingsonderneming, waaronder haar algehele herstelvermogen.
4	De vastgestelde risico's vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming.	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de beleggingsonderneming geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen van de beleggingsonderneming voor governance of ondernemingsbrede risicobeheersing geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • Er is een hoog risico van een significante prudentiële impact van risico's voor het kapitaal en de liquiditeit. • De samenstelling en kwantiteit van het door de beleggingsonderneming aangehouden eigen vermogen geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • Er is grote aanleiding tot bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het herstel van de beleggingsonderneming, waaronder haar algehele herstelvermogen.
F	De beleggingsonderneming wordt geacht te falen of waarschijnlijk te zullen falen.	<ul style="list-style-type: none"> • Er bestaat een onmiddellijk risico voor de levensvatbaarheid van de beleggingsonderneming. • De beleggingsonderneming voldoet aan de voorwaarden om te worden geacht te falen of waarschijnlijk te zullen falen, zoals

Score	Standpunt van de toezichhouder	Overwegingen
		vermeld in artikel 32, lid 4, van Richtlijn 2014/59/EU ²² :

375. Wanneer is vastgesteld dat een beleggingsonderneming “faalt of waarschijnlijk zal falen”, hetgeen tot uitdrukking komt in een totale SREP-score van “F”, overleggen bevoegde autoriteiten indien relevant met de afwikkelingsautoriteiten over de bevindingen volgens de in artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU beschreven procedure. In het geval van beleggingsondernemingen die niet onder Richtlijn 2014/59/EU vallen, maar die worden aangemerkt als “falende of waarschijnlijk falende” ondernemingen, dienen bevoegde autoriteiten de betrokkenheid bij de beleggingsonderneming te vergroten om een ordelijke afwikkeling ervan te waarborgen.

10.3 Toepassing van kapitaalmaatregelen

376. Bevoegde autoriteiten dienen een aanvullend-eigenvermogensvereiste op te leggen en formuleren verwachtingen rond eigen vermogen door P2R en P2G te bepalen in overeenstemming met titel 7.

377. Onverminderd de in de vorige paragraaf bedoelde vereisten kunnen bevoegde autoriteiten op grond van de kwetsbare punten en tekortkomingen die bij de beoordeling van de SREP-onderdelen zijn geconstateerd, aanvullende kapitaalmaatregelen opleggen. Zij kunnen onder meer:

- a. van de beleggingsonderneming verlangen dat zij haar nettowinst gebruikt om het eigen vermogen te versterken in overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt h), van Richtlijn(EU) 2019/2034;
- b. uitkeringen of rentebetalingen door de beleggingsonderneming aan aandeelhouders, leden of houders van aanvullend-tier 1-instrumenten beperken of verbieden, mits het verbod niet leidt tot wanbetaling door de beleggingsonderneming in overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt i), van Richtlijn (EU) 2019/2034; en/of

²² Met name is de bevoegde autoriteit van oordeel dat 1) de beleggingsonderneming de voor het behouden van de vergunning in acht te nemen vereisten overtreedt, of dat er objectieve elementen bestaan die aangeven dat de beleggingsonderneming in de nabije toekomst deze op dusdanige wijze zal overtreden dat intrekking van de vergunning door de bevoegde autoriteit gerechtvaardigd zou zijn onder meer, doch niet uitsluitend omdat de beleggingsonderneming verliezen heeft geleden of waarschijnlijk verliezen zal lijden die haar eigen vermogen geheel of aanmerkelijk uitputten; 2) de activa van de beleggingsonderneming geringer zijn, of dat er objectieve elementen bestaan die aangeven dat de activa van de beleggingsonderneming in de nabije toekomst waarschijnlijk geringer zullen zijn dan haar passiva; of 3) de beleggingsonderneming niet in staat is of dat er objectieve elementen bestaan die aangeven dat de beleggingsonderneming in de nabije toekomst niet in staat zal zijn haar schulden of andere passiva te betalen wanneer deze opeisbaar worden. In artikel 32, lid 4, punt d), van Richtlijn 2014/59/EU wordt tevens gewag gemaakt van criteria voor buitengewone openbare steun om vast te stellen of een beleggingsonderneming faalt of waarschijnlijk zal falen, maar deze criteria worden voor het SREP en bij de vaststelling door bevoegde autoriteiten buiten beschouwing gelaten.

- c. verlangen dat de beleggingsonderneming in verband met de eigenvermogensvereisten een specifiek voorzieningenbeleid voert of activa op een specifieke wijze behandelt in overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt d), van Richtlijn (EU) 2013/2034.
378. Indien bevoegde autoriteiten, na overleg met de AML/CFT-toezichthouder, prudentiële tekortkomingen/zwakke punten moeten verhelpen, in verband met ML/TF-risico's als gevolg van de beoordeling van de SREP-onderdelen, dan dienen bevoegde autoriteiten deze op te nemen in hun overwegingen wanneer ze het aanvullend-eigenvermogensvereiste vaststellen, alleen wanneer deze geacht worden geschikter te zijn dan andere toezichtmaatregelen. Indien een aanvullend-eigenvermogensvereiste worden opgelegd, wordt die gebruikt als overgangmaatregel, terwijl wordt gewerkt aan het verhelpen van de tekortkomingen.

10.4 Toepassing van liquiditeitsmaatregelen

379. Bevoegde autoriteiten dienen specifieke liquiditeitsvereisten op te leggen in overeenstemming met het proces en de criteria zoals beschreven in titel 9.
380. Niettegenstaande de in de vorige paragraaf bedoelde specifieke kwantitatieve vereisten kunnen bevoegde autoriteiten op basis van de kwetsbaarheden en tekortkomingen die bij de beoordeling van de liquiditeits- en financieringsrisico's zijn vastgesteld, aanvullende liquiditeitsmaatregelen opleggen, zoals specifieke liquiditeitsvereisten overeenkomstig artikel 39, lid 2, punt k), of artikel 42 van Richtlijn (EU) 2019/2034.

10.5 Toepassing van andere toezichtmaatregelen

381. Om specifieke tekortkomingen aan te pakken die tijdens de beoordeling van SREP-onderdelen aan het licht zijn gekomen, kunnen bevoegde autoriteiten andere maatregelen overwegen die geen rechtstreeks verband houden met kwantitatieve kapitaal- of liquiditeitsvereisten. In deze hoofdstuk wordt een niet-volledig overzicht gegeven van mogelijke toezichtmaatregelen die op grond van de artikel 39 van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen worden getroffen. Bovendien kunnen bevoegde autoriteiten andere toezichtmaatregelen toepassen zoals vermeld in voormeld artikel indien deze geschikter zijn om de vastgestelde tekortkomingen zoals beschreven in dit hoofdstuk aan te pakken. Bij de keuze voor bepaalde maatregelen dient rekening te worden gehouden met de resultaten van de beoordeling die is verricht in overeenstemming met de titels 4, 5, 6 en 8 van deze richtsnoeren.

Analyse van het bedrijfsmodel

382. Toezichtmaatregelen om tekortkomingen aan te pakken die tijdens de BMA aan het licht zijn gekomen, kunnen maatregelen omvatten waarbij de beleggingsonderneming

verplicht is de regelingen voor governance en risicobeheersing dusdanig aan te passen dat deze de uitvoering van het bedrijfsmodel en -beleid ondersteunen, of maatregelen om bepaalde bedrijfsactiviteiten te beperken.

383. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt b), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten de regelingen voor risicobeheer en risicobeheersing of de governanceregelingen dusdanig aan te passen dat zij stroken met het gewenste bedrijfsmodel of -beleid, onder andere door:
- a. het in het beleid veronderstelde financiële plan aan te passen, indien dit niet wordt ondersteund door interne kapitaalplanning of geloofwaardige aannames;
 - b. wijzigingen in organisatiestructuren, de versterking van functies voor risicobeheer en -beheersing en regelingen te verlangen om te helpen bij de uitvoering van het bedrijfsmodel of -beleid; en/of
 - c. wijzigingen in en versterking van IT-systemen te verlangen om te helpen bij de uitvoering van het bedrijfsmodel of de bedrijfsstrategie.
384. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt e), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten wijzigingen aan te brengen in het bedrijfsmodel of de bedrijfsstrategie wanneer:
- a. deze niet worden ondersteund door passende organisatorische regelingen of regelingen voor governance of risicobeheer en -beheersing;
 - b. deze niet worden ondersteund door kapitaal- en operationele plannen, waaronder de toekenning van de benodigde financiële, personele en technologische (IT) middelen; en/of
 - c. er ernstige bezorgdheid is over de houdbaarheid van het bedrijfsmodel.
385. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt f), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten:
- a. de beleggingsondernemingen verplichten te risico's te beperken die verbonden zijn aan de door hen ontwikkelde/verhandelde producten, onder andere door:
 - wijzigingen te verlangen in de risico's die inherent zijn aan het aanbieden van bepaalde producten; en/of
 - verbeteringen in de governance- en risicobeheersingsregelingen voor productontwikkeling en -onderhoud te verlangen;
 - b. de beleggingsonderneming te verplichten het risico te beperken dat inherent is aan haar systemen te beperken, bijvoorbeeld door:
 - verbeteringen in de systemen te verlangen, het niveau van de investeringen te verhogen of nieuwe systemen sneller in te voeren; en/of

- verbeteringen in de governance- en risicobeheersingsregelingen voor systeemontwikkeling en -onderhoud te verlangen;
- c. beleggingsondernemingen te verplichten het risico te beperken dat inherent is aan hun activiteiten, waaronder uitbestede activiteiten, bijvoorbeeld door:
- wijzigingen of een afname in bepaalde activiteiten te verlangen met het oog op het verkleinen van het inherente risico ervan; en/of
 - verbeteringen in de governance- en risicobeheersingsregelingen en toezicht op uitbestede activiteiten te verlangen.

Interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing

386. Toezichtmaatregelen om tekortkomingen aan te pakken die tijdens de beoordeling van interne governance en ondernemingsbrede risicobeheersing aan het licht zijn gekomen, kunnen erop gericht zijn de beleggingsondernemingen te verplichten de governance- en risicobeheersingsregelingen te versterken of het aan haar producten, systemen en werkzaamheden verbonden risico te beperken. Bij het toepassen van toezichtmaatregelen om bij de beoordeling van de interne governance vastgestelde tekortkomingen aan te pakken, dienen bevoegde autoriteiten voor de toepassing van Richtlijn 2014/65/EU samen te werken met bevoegde autoriteiten, zodat de onderliggende tekortkomingen/kwetsbaarheden op consistente wijze worden aangepakt.

387. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt b), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten:

- a. de beleggingsonderneming verplichten wijzigingen aan te brengen in haar regelingen voor algehele governance en haar organisatie, onder meer door:
- wijzigingen te verlangen in de organisatie- of functiestructuur, inclusief rapportagelijnen;
 - veranderingen te verlangen in het risicobeleid of in de wijze waarop dit beleid binnen de gehele organisatie wordt ontwikkeld en uitgevoerd; en/of
 - meer transparantie in governanceregelingen te verlangen;
- b. de beleggingsonderneming te verplichten wijzigingen aan te brengen in de organisatie, samenstelling of werkafspraken van het leidinggevend orgaan;
- c. de beleggingsonderneming verplichten haar regelingen voor geheel risicobeheer te versterken, onder andere door:
- wijzigingen te verlangen in de risicobereidheid of daar paal en perk aan te stellen, of in de governanceregelingen waarin de risicobereidheid

wordt vastgesteld, en verdere ontwikkeling van de algehele risicostrategie;

- verbeteringen te verlangen in de ICAAP- of ILAAP-procedures en -modellen, wanneer deze voor het beoogde doel ongeschikt worden geacht;
- uitbreiding te verlangen van de stresstestcapaciteit en het algehele stresstestprogramma; en/of
- versterking van de noodplannen te verlangen;

d. de beleggingsonderneming verplichten de interne risicobeheersingsregelingen en -functies te versterken, onder andere door:

- voor de interne auditfunctie een onafhankelijke status en voldoende personeel te verlangen; en/of
- verbeteringen in het interne rapportageproces te verlangen zodat de verslaglegging aan het leidinggevend orgaan op passende wijze plaatsvindt;

e. de beleggingsonderneming verplichten informatiesystemen of regelingen voor bedrijfscontinuïteit te versterken, onder andere door:

- te verlangen dat de betrouwbaarheid van de systemen wordt verbeterd; en/of
- te verlangen dat er bedrijfscontinuïteitsplannen worden ontwikkeld en getest.

388. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt g), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten:

- a. wijzigingen aan te brengen in het beloningsbeleid; en/of
- b. de variabele beloning tot een bepaald percentage van haar netto-inkomsten te beperken.

389. Op basis van de uitkomsten van de kwalitatieve toetsing van stresstestprogramma's en indien tekortkomingen werden geïdentificeerd, kunnen bevoegde autoriteiten eisen dat de beleggingsonderneming:

- a. een plan met corrigerende maatregelen ontwikkelt met het oog op de verbetering van de stresstestprogramma's en -praktijken.
- b. wijzigingen aan te brengen in het kapitaalplan van de beleggingsonderneming;
- c. indien gepast, specifieke voorgeschreven scenario's (of onderdelen daarvan) toepast of specifieke aannames gebruikt.

Risico voor de cliënt

390. Toezichtmaatregelen om tekortkomingen aan te pakken die tijdens de beoordeling van het risico voor de cliënt aan het licht zijn gekomen, zijn er doorgaans op gericht de beleggingsonderneming te verplichten het niveau van het daaraan verbonden risico te verlagen of de regelingen voor risicobeheer en -beheersing te versterken.
391. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt b), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten:
- a. het leidinggevend orgaan of diens comités actiever bij relevante besluiten omtrent het beheer risico voor de cliënt te betrekken;
 - b. het organisatorisch kader te verbeteren om een effectieve dienstverlening aan cliënten te waarborgen, met voldoende (zowel kwalitatieve als kwantitatieve) personele en technische middelen (met inbegrip van front- en backoffice, informatiesystemen);
 - c. het controlekader te verbeteren (doeltreffendheid en onafhankelijkheid van de controlefuncties) om de risico's voor de cliënten te beperken;
 - d. de kwaliteit en frequentie van rapportage over het risico voor de cliënt aan het leidinggevend orgaan en de directie te verhogen.
392. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt d), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten:
- a. een specifiek voorzieningenbeleid toe te passen;
 - b. de interne ramingen van het K-factorbedrag voor het risico voor de cliënt aan te passen en het aanvullend-eigenvermogensvereiste te berekenen.
393. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punten e) en f), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten:
- a. het bedrijf, de activiteiten of het netwerk te beperken;
 - b. te verzoeken om afstoting van activiteiten die een buitensporig risico vormen voor de financiële soliditeit van de beleggingsonderneming;
 - c. het risico te verminderen dat inherent is aan de activiteiten, producten (waaronder de blootstelling aan complexe producten en transacties, het concentratierisico) en systemen, met inbegrip van uitbestede activiteiten.

Risico voor de markt

394. Toezichtmaatregelen om tekortkomingen aan te pakken die tijdens de beoordeling van het risico voor de markt aan het licht zijn gekomen, kunnen erop gericht zijn de beleggingsonderneming te verplichten het niveau van het inherente risico te verlagen of de regelingen voor risicobeheer en risicobeheersing te versterken.
395. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt b), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten de geconstateerde tekortkomingen aan te pakken met betrekking tot het vermogen van de beleggingsonderneming om het risico voor de markt te herkennen, te meten, te monitoren en te beheersen, onder andere door:
- a. ervoor te zorgen dat het marktrisico van de beleggingsonderneming een goede weerspiegeling is van de bereidheid van de beleggingsonderneming tot het aangaan van marktrisico en in overeenstemming is met de totale risicobereidheid;
 - b. een passend organisatorisch kader te vereisen met voldoende (zowel kwalitatieve als kwantitatieve) personele en technische middelen;
 - c. de prestatie van de interne werkwijzen van de beleggingsonderneming of van haar backtesting- of stresstestcapaciteit te verbeteren;
 - d. de kwaliteit en frequentie van de rapportage aan het leidinggevend orgaan en de directie van de beleggingsonderneming te vergroten; en/of
 - e. frequentere en diepgaandere interne audits te vereisen met betrekking tot het risico voor de markt en het berekenen van het vereiste aanvullend eigen vermogen.
396. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt e), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten:
- a. de investeringen in bepaalde producten beperken wanneer het beleid en de procedures van de beleggingsonderneming niet waarborgen dat het risico dat uit deze producten voortvloeit, adequaat wordt gedekt en beheerst;
 - b. de beleggingsonderneming verplichten een plan te presenteren om haar blootstelling aan noodlijdende activa en/of illiquide posities geleidelijk te verminderen; en/of
 - c. de afstoting van financiële producten eisen, ook wanneer de waarderingsprocessen van de beleggingsonderneming geen conservatieve waarden opleveren.
397. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt f), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten:

- a. de beleggingsonderneming verplichten het niveau van het inherente marktrisico te verlagen (door hedging of verkoop van activa); en/of
- b. de beleggingsonderneming verplichten het bedrag aan derivaten die via centrale wederpartijen worden afgewikkeld, te verhogen.

Risico voor de onderneming

398. Toezichtmaatregelen om tekortkomingen aan te pakken die tijdens de beoordeling van operationeel risico voor de onderneming aan het licht zijn gekomen, zijn er doorgaans op gericht de beleggingsonderneming te verplichten het niveau van het daaraan verbonden risico te verlagen of de regelingen voor risicobeheer en -beheersing te versterken.

399. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt b), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten:

- a. ervoor zorgen dat de risicostrategie van de beleggingsonderneming naar behoren de risicobereidheid van de beleggingsonderneming weerspiegelt, met inbegrip van de dagelijkse handelsstroom, de concentratie en het in gebreke blijven van de tegenpartij) en in overeenstemming is met de algemene risicobereidheid;
- b. een passend organisatorisch kader vereisen met voldoende (zowel kwalitatieve als kwantitatieve) personele en technische middelen;
- c. de beleggingsonderneming verplichten het leidinggevend orgaan of diens comités actiever bij besluiten omtrent het beheer van het risico voor de onderneming te betrekken;
- d. vereisen dat de beleggingsonderneming bij de goedkeuring van nieuwe producten en systemen rekening houdt met het inherente risico voor de onderneming;
- e. de beleggingsonderneming verplichten de systemen voor de identificatie en meting van het operationele risico (met betrekking tot de dagelijkse handelsstroom) te verbeteren; en/of
- f. de interne ramingen van het K-factorbedrag voor het risico voor de onderneming aan te passen en het vereiste aanvullend eigenvermogen te berekenen.

400. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punten e) en f), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten:

- a. de beleggingsonderneming verplichten om de zaken, de activiteiten of het netwerk van beleggingsondernemingen te beperken of te limiteren (waardoor de omvang van het concentratierisico of de blootstelling aan het tegenpartijrisico wordt verminderd);

- b. verzoeken om afstoting van activiteiten die buitensporige risico's vormen voor de soliditeit van de beleggingsonderneming;
- c. de beleggingsonderneming verplichten de reikwijdte en/of mate van uitbesteding van activiteiten terug te brengen, waaronder het reorganiseren van of terughalen van uitbestede activiteiten en het overstappen naar een andere dienstverlener;
- d. vereisen dat de beleggingsonderneming het risico voor de onderneming beperkt;
- e. restricties of beperkingen op te leggen ten aanzien van de bedrijfsactiviteiten, de transacties of het netwerk van beleggingsondernemingen dan wel de afstoting te verlangen van activiteiten die buitensporige risico's vormen voor de soliditeit van een beleggingsonderneming opleveren;
- f. verlangen dat het aan de werkzaamheden, producten en systemen van beleggingsondernemingen verbonden risico, waaronder het ML/TF-risico met prudentiële implicaties wordt beperkt.

Andere risico's voor het kapitaal

401. Ongeacht het vereiste om overeenkomstig artikel 39, lid 1, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034 aanvullend eigen vermogen aan te houden, dienen bevoegde autoriteiten de toepassing van toezichtmaatregelen te overwegen wanneer de uitkomsten van SREP- of andere toezichtactiviteiten tekortkomingen aan het licht brengen in de meting, het beheer, het toezicht en de beheersing door de beleggingsonderneming van het operationele risico, waaronder met name het ICT-risico, het renterisico dat voortvloeit uit activiteiten buiten de handelsportefeuille, of enig ander risico dat relevant is voor de beleggingsonderneming.

Liquiditeitsrisico

402. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt k), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten:
- a. diversificatie vereisen van de liquiditeitsbuffer en valutaconsistentie tussen liquide activa en netto-uitstroom;
 - b. eisen stellen aan de concentratie van de aangehouden liquide activa, waaronder:
 - eisen stellen voor de samenstelling van het profiel van de liquide activa van de beleggingsonderneming met betrekking tot activaklassen, valuta's; en/of
 - maxima, limieten of beperkingen van concentraties van financieringen opleggen;
 - c. beperkingen opleggen aan contractuele of gedragsmatige looptijdverschillen op korte termijn:

- limieten voor looptijdverschillen (in specifieke tijdsintervallen);
 - limieten voor minimale overlevingsperioden; en/of
 - limieten voor de afhankelijkheid van bepaalde bronnen voor kortlopende financiering, zoals geldmarktfondsen.
403. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt b), van Richtlijn (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten de beleggingsonderneming verplichten actie te ondernemen om de geconstateerde tekortkomingen aan te pakken met betrekking tot het vermogen van de beleggingsonderneming om het liquiditeitsrisico te herkennen, te meten, te monitoren en te beheersen, onder andere door:
- a. haar stresstestcapaciteit te vergroten, zodat zij de oorzaken die een wezenlijke rol spelen in het liquiditeitsrisico voor de beleggingsonderneming, beter kan herkennen en kwantificeren;
 - b. haar vermogen om haar liquide activa te gelde te maken, te versterken;
 - c. haar noodplan en haar kader voor indicatoren voor vroegtijdige waarschuwing in verband met liquiditeit te versterken; en/of
 - d. vaker informatie over het liquiditeitenbeheer aan het leidinggevend orgaan en de directie van de beleggingsonderneming te verstrekken.
404. In overeenstemming met artikel 39, lid 2, punt k), van (EU) 2019/2034 kunnen bevoegde autoriteiten eisen dat er actie wordt ondernomen om het financieringsprofiel van de beleggingsonderneming te wijzigen, waaronder:
- a. het verminderen van de afhankelijkheid van bepaalde (potentieel vluchtige) financieringsmarkten, zoals wholesalefinanciering;
 - b. beperking van de concentratie van haar financieringsprofiel met betrekking tot wederpartijen, pieken in het looptijdprofiel voor de lange termijn, (mismatches in) valuta's; en/of
 - c. het bedrag van haar bezwaarde activa verminderen, waarbij mogelijk een onderscheid wordt gemaakt tussen totale bezwaring en overcollateralisatie.

10.6 Reactie van de toezichthouder op situaties waarbij niet wordt voldaan aan het Pijler 2-vereiste

405. Het Pijler 2-vereiste is een juridisch bindend vereiste waaraan beleggingsondernemingen te allen tijde moeten voldoen, ook in stressomstandigheden. Wanneer niet langer wordt voldaan aan de overeenkomstig deze richtsnoeren vastgestelde P2R, dienen bevoegde autoriteiten aanvullende interventiebevoegdheden te overwegen, waaronder intrekking van de vergunning, hetzij rechtstreeks indien zij daartoe bevoegd

zijn, hetzij door te overwegen bevoegde autoriteiten daarom te verzoeken voor de toepassing van Richtlijn 2014/65/EU, of, indien van toepassing, toepassing van vroegtijdige interventie maatregelen en afwikkelingsmaatregelen, overeenkomstig artikel 8 van respectievelijk Richtlijn 2014/65/EU en Richtlijn 2014/59/EU. Bij het uitoefenen van deze bevoegdheden dienen bevoegde autoriteiten te overwegen of de maatregelen evenredig zijn met de omstandigheden en met hun mening over de verwachte evolutie van de situatie. Een schending van de P2R dient ook in aanmerking te worden genomen om te bepalen of een beleggingsonderneming faalt of waarschijnlijk zal falen.

10.7 Reactie van de toezichthouder op situaties waarbij P2G niet wordt nageleefd

406. Bevoegde autoriteiten dienen op te volgen of de beleggingsonderneming het bedrag aan eigen vermogen dat wordt verwacht krachtens P2G ondertussen heeft samengesteld en in stand heeft gehouden.
407. Wanneer het eigen vermogen van de beleggingsonderneming daalt of waarschijnlijk zal dalen tot onder het niveau bepaald door P2G, dient de bevoegde autoriteit te eisen dat de beleggingsonderneming haar hiervan op de hoogte brengt en een bijgewerkt kapitaalplan voorbereidt. Bevoegde autoriteiten dienen zich ervan te vergewissen dat in haar kennisgeving de beleggingsonderneming uitlegt welke ongunstige gevolgen haar hiertoe waarschijnlijk zullen dwingen en welke maatregelen zij plant om P2G uiteindelijk opnieuw na te leven in het kader van een verbeterde dialoog met de toezichthouder.
408. Over het algemeen houdt een bevoegde autoriteit rekening met drie situaties waarin een beleggingsonderneming kan falen om haar P2G na te leven.
 - a. Wanneer het eigen vermogen daalt onder het P2G-niveau in ondernemingsspecifieke of externe omstandigheden waarin de risico's die P2G moest helpen dekken zich hebben voorgedaan, kan de bevoegde autoriteit de beleggingsonderneming toestaan tijdelijk onder het P2G-niveau te functioneren, op voorwaarde dat het herziene kapitaalplan van de beleggingsonderneming geloofwaardig wordt geacht overeenkomstig de in hoofdstuk 7.7.3 vermelde criteria. De bevoegde autoriteit kan ook overwegen om het P2G-niveau te wijzigen indien gepast.
 - b. Wanneer het niveau van het eigen vermogen onder het P2G-niveau daalt in ondernemingsspecifieke omstandigheden als gevolg van de intreding van risico's die P2G volgens de planning moest dekken, dienen bevoegde autoriteiten te verwachten dat de beleggingsonderneming het niveau van het eigen vermogen binnen een gepaste termijn verhoogt tot P2G-niveau.

- c. Wanneer de beleggingsonderneming P2G niet naleeft, het niet opneemt in haar kader voor risicobeheer of binnen de deadlines opgelegd in overeenstemming met paragraaf 294 geen eigen vermogen aanlegt dat voldoet aan P2G, kunnen bevoegde autoriteiten bijkomende toezichtmaatregelen toepassen zoals vermeld in hoofdstukken 10.3 en 10.5.

Waar de toestemming om de exploitatie te continueren onder het niveau van P2G, zoals bedoeld in punt a), niet is verleend en het eigen vermogen van de beleggingsonderneming herhaaldelijk onder het niveau van P2G daalt, dienen de bevoegde autoriteit een aanvullend-eigenvermogensvereiste op te leggen in overeenstemming met titel 7.

409. Niettegenstaande specifieke reacties van de toezichthouder overeenkomstig de vorige paragraaf, kunnen bevoegde autoriteiten ook overwegen om de kapitaalmaatstaven en de bijkomende toezichtmaatregelen vermeld in hoofdstukken 10.3 en 10.5 toe te passen indien deze als meer geschikt worden beschouwd om de redenen voor de daling van het eigen vermogen onder het niveau bepaald door P2G aan te pakken.

10.8 Interactie tussen toezicht- en vroegtijdige-interventiemaatregelen

410. Naast de in deze titel bedoelde toezichtmaatregelen voor beleggingsondernemingen die onder Richtlijn 2014/59/EU vallen, kunnen bevoegde autoriteiten de in artikel 27 van die Richtlijn beschreven vroegtijdige-interventiemaatregelen treffen, die bedoeld zijn als aanvulling op de reeks toezichtmaatregelen vermeld in artikel 39 tot 42 van Richtlijn (EU) 2019/2034.
411. Bevoegde autoriteiten treffen vroegtijdige-interventiemaatregelen zonder afbreuk te doen aan andere toezichtmaatregelen en daarbij kiezen zij de meest geschikte maatregel(en) om in het licht van de specifieke omstandigheden proportioneel te reageren.

10.9 Interactie tussen toezicht- en AML/CFT-maatregelen

412. Wanneer bevoegde autoriteiten in de loop van hun toezichtactiviteiten redelijke aanwijzingen hebben dat er sprake is van tekortkomingen in de systemen en risicobeheersingskader of het interne governancekader van de beleggingsonderneming dat verband houdt met AML/CFT of redelijke gronden heeft te vermoeden dat de beleggingsonderneming een grotere mate van blootstelling aan ML/TF-risico's, dan:
 - a. stellen ze de AML/CFT-toezichthouder van deze tekortkomingen en risico's in kennis zodra zij worden vastgesteld;
 - b. beoordelen zij de impact die bedoelde tekortkomingen en risico's kunnen hebben op de prudentiële situatie van de beleggingsonderneming;

- c. overleggen zij met de betreffende AML/CFT-toezichthouders in lijn met de opdrachten en functies van de respectieve autoriteiten naar de meest gepaste prudentiële toezichtmaatregelen om deze tekortkomingen en risico's aan te pakken, naast eventueel door de AML/CFT-toezichthouders genomen maatregelen.
413. Wanneer bevoegde autoriteiten in kennis worden gesteld of op de hoogte geraken van toezichtmaatregelen of sancties die zijn gepland of opgelegd door de AML/CFT-toezichthouders, dan dienen zij te kijken of en hoe de potentiële prudentiële implicaties van de zwakke punten en tekortkomingen die door de AML/CFT-toezichthouders zijn vastgesteld moeten worden gelimiteerd.

Titel 11 Toepassing van SREP op groepen beleggingsondernemingen

414. In deze titel komt de toepassing van de in deze richtsnoeren beschreven gemeenschappelijke SREP-procedures en -methoden ten aanzien van groepen beleggingsondernemingen en hun entiteiten aan de orde. Deze legt ook verbanden met de samenwerking en coördinatie tussen toezichthouders overeenkomstig de artikelen 48 en 49 van Richtlijn (EU) 2019/2034 en overeenkomstig de gedelegeerde verordening die op basis van artikel 48, lid 8, van die richtlijn is vastgesteld.²³
415. In het SREP dienen bevoegde autoriteiten ook naar de potentiële ML/TF-risico's te kijken, rekening houdend met informatie die is ontvangen van de relevante AML/CFT-toezichthouders van de lidstaat waar een ouderonderneming is gevestigd evenals van AML/CFT-toezichthouders die verantwoordelijk zijn voor het AML/CFT-toezicht bij bedrijfsvestigingen van de groep in diverse landen, met name de beoordeling van ML/TF-risico's, wezenlijke zwakke punten en overtredingen van AML/CFT-wetgeving, die gekoppeld zijn aan de grensoverschrijdende groepsstructuur.
416. Bij het beoordelen van prudentiële implicaties van ML/TF-risico's voor een grensoverschrijdende groep beleggingsondernemingen, dienen bevoegde autoriteiten de informatie te gebruiken, verkregen via bilaterale afspraken met relevante AML/CFT-toezichthouders inzake samenwerking en via hun deelname aan AML/CFT-colleges²⁴ en prudentiële colleges als hefboom.

11.1 Toepassing van het SREP op grensoverschrijdende groepen

417. Bij toepassing van het SREP en deze richtsnoeren op groepen beleggingsondernemingen dienen bevoegde autoriteiten de levensvatbaarheid van de groep als geheel en van de afzonderlijke entiteiten te beoordelen, en tegelijkertijd een onnodige verdubbeling van het vereiste toezicht te vermijden. Hiertoe kan het proces in twee fasen worden onderverdeeld: 1) bevoegde autoriteiten verrichten een eerste beoordeling van de entiteiten die rechtstreeks onder hun toezicht vallen; en 2) bevoegde autoriteiten coördineren de beoordeling in het kader van colleges van toezichthouders, indien deze zijn opgericht, krachtens de vereisten van artikel 48, lid 2, en artikel 49 van Richtlijn (EU) 2019/2034.

²³ EBA/RTS/2021/06 inzake de colleges van toezichthouders voor groepen beleggingsondernemingen

²⁴ AML/CFT-colleges zoals gedefinieerd in de Gezamenlijke Richtsnoeren voor samenwerking en informatie-uitwisseling in het kader van Richtlijn (EU) 2015/849 tussen bevoegde autoriteiten die toezicht houden op kredietinstellingen en financiële instellingen ("De richtsnoeren voor AML/CFT-colleges").

418. In overeenstemming met het toepassingsgebied van de richtsnoeren zoals gespecificeerd in titel 1:
- a. dienen consoliderende toezichthouders de eerste beoordeling te verrichten van de moederonderneming en de groep beleggingsondernemingen op geconsolideerd niveau; en
 - b. dienen bevoegde autoriteiten de eerste beoordeling te verrichten van de entiteiten onder hun toezicht (individueel of gesubconsolideerd, indien relevant).
419. Bij toepassing van deze richtsnoeren op de dochterondernemingen van een grensoverschrijdende groep dienen bevoegde autoriteiten tijdens hun eerste beoordeling primair te kijken naar individuele beleggingsondernemingen, d.w.z. zij dienen het bedrijfsmodel, de strategie, de interne governance en de risicobeheersing, de risico's voor kapitaal en liquiditeit en de toereikendheid van kapitaal en liquiditeit van een entiteit op dezelfde wijze te beoordelen als zij een zelfstandige beleggingsonderneming zouden beoordelen. Indien relevant dienen bij deze eerste beoordelingen ook de belangrijkste kwetsbare punten in de groepscontext worden geïdentificeerd. Hierbij kan het gaan om de vraag in hoeverre een beleggingsonderneming voor haar financiering, kapitaal en technologische ondersteuning afhankelijk is van haar moederonderneming of de groep. In hun eerste beoordelingen op individuele basis dienen bevoegde autoriteiten ook de sterke punten en de risicolimiterende factoren te vermelden die voortvloeien uit het feit dat de entiteit deel uitmaakt van de groep. Hierbij kan het gaan om zaken als technologische ondersteuning door de groep en financiële steunregelingen.
420. De resultaten van een dergelijke eerste beoordeling van SREP-onderdelen, waaronder, indien van toepassing, standpunten over de belangrijkste aspecten van de afhankelijkheid van de moederonderneming of de groep, dienen te worden gebruikt als input voor de beoordelingen en dienen door bevoegde autoriteiten in het kader van opgerichte colleges van toezichthouders te worden besproken overeenkomstig de vereisten van artikel 48 van Richtlijn EU) 2019/2034.
421. Na de besprekingen binnen de colleges van toezichthouders dienen bevoegde autoriteiten hun respectieve SREP-beoordelingen te voltooien, waarbij zij de noodzakelijke aanpassingen doorvoeren op grond van de uitkomsten van de besprekingen in de colleges.
422. Bevoegde autoriteiten dienen de volgende zaken binnen de colleges van toezichthouders te bespreken en te coördineren:
- a. planning, inclusief frequentie, en tijdschema's voor het uitvoeren van de beoordeling van diverse SREP-onderdelen voor de geconsolideerde groep;
 - b. details van de toepassing van benchmarks die voor de beoordeling van SREP-onderdelen worden gebruikt;

- c. de werkwijze voor de afzonderlijke beoordeling en toekenning van scores voor subcategorieën van risico's, wanneer die subcategorieën als wezenlijk zijn aangemerkt;
- d. input die van de beleggingsonderneming op geconsolideerd en entiteitsniveau wordt verlangd voor de beoordeling van SREP-onderdelen;
- e. uitkomsten van de beoordeling, waaronder de op de verschillende onderdelen toegekende SREP-scores, en de totale SREP-beoordeling en totale SREP-score op geconsolideerd en entiteitsniveau. Bij de bespreking van de beoordeling van afzonderlijke risico's voor kapitaal en liquiditeit besteden bevoegde autoriteiten vooral aandacht aan de risico's die als wezenlijk voor de respectieve entiteiten zijn aangemerkt;
- f. grensoverschrijdende prudentiële implicaties van AML/CFT-risico's en punten van zorg; en
- g. geplande toezicht- en vroegtijdige-interventiemaatregelen, indien relevant.

11.2 SREP-kapitaalbeoordeling en ondernemingsspecifieke prudentiële vereisten

423. De vaststelling van de kapitaaltoereikendheid en kapitaalvereisten overeenkomstig het in titel 7 beschreven proces voor grensoverschrijdende groepen beleggingsondernemingen maakt deel uit van de besprekingen in het college van toezichthouders.
424. De uitoefening van toezichtbevoegdheden en het nemen van toezichtmaatregelen, waaronder het opleggen van aanvullend-eigenvermogensvereisten krachtens artikel 39, lid 2, punt a), van Richtlijn (EU) 2019/2034 op geconsolideerd niveau of op het niveau van de individuele entiteit als vermeld in titel 7, dient te worden besproken door het college van toezichthouders.
425. In het kader van besprekingen over de toereikendheid van het eigen vermogen en bij het bepalen van aanvullend-eigenvermogensvereisten dienen bevoegde autoriteiten aandacht te besteden aan:
- a. de beoordeling van het belang van risico's en tekortkomingen op geconsolideerd niveau en op het niveau van de individuele entiteit (d.w.z. welke risico's zijn van wezenlijk belang voor de groep als geheel en welke zijn slechts voor één entiteit van wezenlijk belang) en het eigen vermogen dat vereist is om die risico's te dekken;
 - b. wanneer de geconstateerde tekortkomingen alle entiteiten gemeenschappelijk betreffen: de coördinatie van de beoordeling en de toezichtrespons en in het

bijzonder het besluit of er maatregelen op geconsolideerd niveau dienen te worden opgelegd of op evenredige wijze dienen te worden toegepast op het niveau van de entiteiten waar sprake is van de gemeenschappelijke tekortkomingen;

- c. uitkomsten van de berekeningen van de benchmarks van de toezichthouder die gebruikt worden om aanvullend-eigenvermogensvereisten voor alle entiteiten binnen de groep en op geconsolideerd niveau te bepalen;
 - d. de aanvullend-eigenvermogensvereisten die aan entiteiten en op geconsolideerd niveau moeten worden opgelegd om te waarborgen dat de definitieve eigenvermogensvereisten consistent zijn, en de vraag of het nodig is eigen vermogen van geconsolideerd naar entiteitsniveau over te dragen.
 - e. bepaling van P2G voor moeder- of dochterbeleggingsonderneming, of op geconsolideerd niveau.
426. Het kapitaalvereiste en, in voorkomend geval, andere kapitaalmaatregelen dienen op geconsolideerd en individueel niveau te worden vastgesteld. Op gesubconsolideerd niveau dienen het kapitaalvereiste en andere kapitaalmaatregelen uitsluitend betrekking te hebben op de moederonderneming van de gesubconsolideerde groep om te voorkomen dat aanvullend-eigenvermogensvereisten die bevoegde autoriteiten voor dochterondernemingen in andere lidstaten overwegen dubbel tellen.

11.3 Toepassing van andere toezichtmaatregelen

427. Bevoegde autoriteiten die belast zijn met het toezicht op grensoverschrijdende groepen beleggingsondernemingen en hun entiteiten, dienen waar mogelijk de toepassing van alle toezicht- en vroegtijdige-interventiemaatregelen te bespreken en coördineren, indien van toepassing, voor de groep en/of diens wezenlijke entiteiten om ervoor te zorgen dat de meest geschikte maatregelen consequent op de geconstateerde kwetsbare punten worden toegepast, met inachtneming van de groepsdimensie, waaronder onderlinge afhankelijkheden en regelingen binnen de groep zoals hierboven behandeld.
428. Bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het prudentiële toezicht op entiteiten van een grensoverschrijdende groep beleggingsondernemingen dienen, wanneer zij toezichthoudende of administratieve maatregelen, waaronder sancties, opleggen aan beleggingsondernemingen omdat zij tekortkomingen in verband met ML/TF-risico's niet adequaat aanpakken, contact op te nemen met de betrokken AML/CFT-toezichthouders.